ELFDE LICHTSTRAAL

EEN VRUCHT UIT DE GEVANGENIS VAN DENIZLI

Deze uiteenzetting is een pleidooi tegen ongelovigheid en absolute verloochenarij. Ook is dit ons werkelijk pleidooi in deze gevangenis. Want dit is het enige waar wij ons aan wijden.

Deze uiteenzetting is een vrucht, een aandenken en het resultaat van twee vrijdagen in de gevangenis van Denizli.

Said Nursi

VRUCHTEN VAN GELOOF

In de naam van Allah,
de Erbarmer, de Meest Barmhartige

Volgens het bericht en het geheim van het vers *"…Daarom verbleef hij een aantal jaren in de gevangenis."[12:42]* is Jozef (vmh) de kroon der gevangenen. Hij heeft de gevangenis veranderd in een leerschool waardoor de gevangenis ook wel "leerschool van Jozef" wordt genoemd. Daar de Risale-i Nur studenten in grote aantallen voor de tweede keer in deze leerschool terecht komen, moeten zij enkele onderwerpen uit de Risale-i Nur, die daarin worden bewezen en betrekking hebben op de gevangenen, in het kort met de gevangenen lezen en onderwijzen opdat zij volledig tot bezinning kunnen komen. Vijf of zes van deze vraagstellingen zullen wij uitleggen.

EERSTE VRAAGSTELLING

Zoals in het "Vierde Woord" [1] uitgelegd: Onze Schepper schenkt ons elke dag een vermogen in de vorm van vierentwintig waardevolle levensuren. Zodat wij met dit vermogen de zaken kunnen aanschaffen die wij voor beide werelden nodig hebben. Wanneer wij niet drieëntwintig uur aan dit kort wereldse leven en één uur, wat voldoende is voor de vijf dagelijkse gebeden, besteden aan het eeuwige leven in het hiernamaals, dan kun je nagaan wat voor een onverstandige fout wij begaan. Als gevolg van deze fout zullen wij innerlijke en geestelijke kwellingen ervaren en vanwege deze kwellingen zullen wij ons fatsoen verliezen en hopeloos ons leven voortzetten. In plaats van het opdoen van fatsoen zullen wij ons fatsoen verliezen en zul je begrijpen wat voor groot verlies wij zouden leiden. Maar wanneer wij nu één uur besteden aan de vijf verplichte gebeden, dan kan elk uur die wij in deze gevangenis en onder deze omstandigheden doorbrengen dezelfde verdiensten opleveren alsof we de hele dag met godsdienstuitoefeningen bezig zouden zijn geweest. En een voorbijgaand uur kan vele eeuwige uren opleveren. En innerlijk en geestelijk verdriet en kwellingen zullen deels voorbij gaan. Het zal een vergoeding zijn voor de fouten die tot deze gevangenschap hebben geleid. Zo kunnen we de nodige opvoeding krijgen, waar deze gevangenis ook voor bedoeld is. Denk er maar eens over na wat voor een waardevolle beproeving en les en wat voor een troostvol onderhoud met je lotgenoten dit is…

Zoals in het "Vierde Woord" is uiteengezet: als iemand van de vierentwintig goudstukken 5 of 10 goudstukken uitgeeft aan een loterij waar duizend mensen aan deelnemen en van deze vierentwintig goudstukken niet 1 goudstuk uitgeeft aan een lot voor de eeuwige schatten, ondanks dat in de wereldse loterij de kans om te winnen één op de duizend is, omdat er nog duizend anderen aan de loterij meedoen, terwijl met uitspraken van honderdvierentwintigduizend profeten en waarnemingen door ontelbare oprechte berichtgevers onder de heiligen en vromen wordt bevestigd dat voor de gelovigen, die op een goede manier hun leven volbrengen, in de loterij van het Lot de kans om te winnen negenhonderdnegenennegentig op de duizend is, dan kun je vergelijken hoe ver het staat van het verstand om te rennen naar de wereldse loterij en weg te lopen van de hiernamaalse loterij.

Hieruit kunnen we concluderen dat de directeuren van de gevangenissen, de bewakers en voorzeker de volksvertegenwoordiging en veiligheidsdienst met deze les uit de Risale-i Nur tevreden moeten zijn. Want uit vele ervaringen weet men dat het leiden en beschermen van duizend gelovige personen, die op elk moment van de dag vrezen voor de gevangenis in de hel, vele malen gemakkelijker is dan dat van tien ongelovige en niet-biddende personen die alleen deze wereldse gevangenis vrezen, niet weten wat haram of halal is en die deels gewend zijn niets te doen en alleen maar rondhangen.

[1] Het "Vierde Woord" is gebundeld in het boekje: "Korte Woorden".

TWEEDE VRAAGSTELLING

Zoals heel goed is uitgelegd in de uiteenzetting uit de Risale-i Nur "Leidraad voor de Jongeren":

De dood is heel zeker en duidelijk waarneembaar. Net zoals de dag zal overgaan in de nacht en de herfst moet plaatsmaken voor de winter zo ook zal ons leven eindigen met de dood. Zoals deze gevangenis als een herberg is voor de gedetineerden die komen en gaan, zo ook is dit aardoppervlak voor de schepselen, die continue haast hebben, als een herberg waar ze de nacht doorbrengen om daarna weer verder te trekken. De dood die elke stad wel honderd keer op de kerkhoven heeft geleegd, heeft voorzeker een doel dat veel verder reikt dan het leven. De Risale-i Nur heeft dit schrikbarende mysterie verklaard en uitgelegd.

De dood is nu eenmaal onsterfelijk en de deur naar het graf is nu eenmaal niet te sluiten. Zou er nu de mogelijkheid bestaan om zichzelf te redden uit de handen van dood en van de eenzame opsluiting in het graf, dan is dit het grootste en belangrijkste vraagstuk van de mens waar men zich zorgen om moet maken. Jazeker, er is een mogelijkheid. En de Risale-i Nur heeft deze mogelijkheid met de geheimen van de Qoer'an net zo zeker uitgelegd als twee maal twee is vier. Kort samen gevat is dit als volgt:

De dood is of een eeuwige beul, die én de mensheid, én al zijn geliefden, én al zijn dierbaren ophangt aan de galg, ofwel een ontslagbrief waarmee je, samen met de oorkonde van je geloof, naar een andere, eeuwige wereld en eeuwige gelukzaligheid kunt reizen. En wat het graf betreft, is het of een donkere isoleercel en bodemloze put, ofwel een deur die vanuit deze wereldse kerker opent naar een eeuwig en verlicht, feestelijk onthaal en paradijselijke tuinen. Deze werkelijkheid is met een voorbeeld verduidelijkt in "Leidraad voor de Jongeren". Het is als volgt: Op de binnenplaats van deze gevangenis zijn galgen opgesteld en achter de muren van deze binnenplaats is een hele grote loterijzaal ingericht, waaraan de hele wereld deelneemt. Wij, de vijfhonderd gedetineerden in deze gevangenis, zullen zeker, zonder uitzondering en ontkomen, één voor één naar de binnenplaats worden geroepen. Daar krijgt men te horen óf "Kom je executievonnis halen en ga naar de galg", óf, "Neem deze aantekening voor de eeuwige isoleercel en ga door die open deur", óf, "Goed nieuws! Je hebt het kaartje voor miljoenen goudstukken gewonnen. Kom het maar ophalen." Wij zien met onze eigen ogen dat ze om de beurt naar die galgen gaan en dat sommigen worden opgehangen. Tevens weten wij van de twijfelloze berichten van de hoge, serieuze functionarissen dat anderen de galgen gebruiken als een opstapje om die loterijzaal achter de muren te betrede. En juist toen we hiervan volledig overtuigd waren, kwamen twee verschillende delegaties binnen.

De ene delegatie bracht muziekinstrumenten, verschillende wijnsoorten en gebak mee. Ze wilden ons ervan laten eten, maar dat gebak was giftig. Mensen in dienst van de duivel hadden dit gebak vergiftigd.

De tweede delegatie bracht gedragsregels, toegestane gerechten en gezegende siropen mee. Deze schonken ze ons en gezamenlijk, serieus en met volle overtuiging zeiden ze: "Wanneer jullie eten en drinken van de gerechten die de eerste delegatie jullie ter beproeving aanbiedt, zullen jullie opgehangen worden aan de galgen zoals jullie bij de eerste groep hebben gezien. Maar wanneer jullie daarentegen onze geschenken aannemen die wij jullie op bevel van de Heerser van dit land hebben gebracht, en jullie de gebeden en smeekbeden uit de gedragsregels reciteren, zullen jullie niet opgehangen worden, maar daarentegen met absolute zekerheid, net zo helder als het daglicht, zal ieder van jullie in de loterijzaal, vanuit Zijn absolute goedgunstigheid, een kaartje krijgen ter waarde van miljoenen goudstukken. Wanneer jullie van dat verboden, twijfelachtig en giftig gebak eten, zullen jullie zelfs tot aan de ophanging de krampen van het gif in dat gebak ondervinden. Wij en de verkondigingen berichten dit gezamenlijk met absolute zekerheid."

Onder voorbehoud dat de gelovigen en gehoorzamen met vrome overtuiging overlijden, is het voorzeker mogelijk dat zij uit de loterij van het Lot, dat achter de galg des doods staat opgesteld, een kaartje zullen krijgen van een eeuwige en onuitputtelijke schatkamer. En zij die ongelovig en ongehoorzaam blijven en in het verbodene hun lusten volgen, indien zij niet tot bezinning komen en om vergiffenis vragen, zullen vrijwel zeker een executievonnis krijgen (degenen die niet in het hiernamaals geloven), of een vonnis voor een donkere, eeuwige isoleercel (degenen die wel in de eeuwigheid van de ziel geloven, maar desondanks in het verbodene blijven), of een vonnis voor eeuwige smart.

Dit wordt overeenstemmend bevestigd door honderdvierentwintigduizend profeten met de ontelbare wonderen die dienen ter bevestiging van hun profeetschap. Vervolgens door de meer dan honderdvierentwintig miljoen heiligen (laat Allah de geheimen, die zij uit de Qoer'an halen, tot nut zijn) die de sporen en schaduwen van de berichten van de profeten ontdekken, gewaarworden en bevestigen en tevens door de miljarden geleerden[2], islamitische rechtsgeleerden en oprechten uit het verleden en heden die de berichten van de bovengenoemde twee vooraanstaande groepen bevestigen met overtuigende en sterke, logische bewijzen voor het verstand.

---

[2] Een van deze werken van een dergelijke geleerde is de Risale-i Nur. Sindsdien hebben de uiteenzettingen van de Risale-i Nur de koppige filosofen en ongelovigen tot zwijgen gebracht. De uiteenzettingen van de Risale-i Nur is openbaar. Iedereen kan deze lezen, maar niemand kan deze weerleggen.

Hij die niet luistert naar de boodschap in de onweerlegbare verkondiging van deze drie waardevolle groepen, deze groepen van de waarheid en deze delegaties, die de verheven commandanten van de mensheid zijn; hij die niet het rechte pad volgt dat deze drie groepen ons hebben laten zien, welke leidt naar de eeuwige gelukzaligheid; hij die, ondanks de kans van negenennegentig procent, zich niet bekommert om de rampzalige gevolgen van zijn keuze, is als een persoon die de kortste en gemakkelijkste weg verlaat, welke –volgens de berichten van talloze verkondigers–met een zekerheid van honderd procent leidt naar het paradijs en de eeuwige gelukzaligheid, en kiest voor de hobbelige, lange en kwellende weg, die met een zekerheid van negenennegentig procent leidt naar een gevangenschap in de hel en een eeuwige verdoemenis.

Hij is als iemand die de waarschuwing serieus neemt van een enkele persoon die aan de splitsing van een weg staat, ondanks dat deze boodschap gelogen kan zijn, en, vanwege een hele kleine mogelijkheid op gevaar of vanwege de mogelijkheid op een maand in de gevangenis, afziet van de korte weg en kiest voor de baatloze, lange weg alleen omdat deze ongevaarlijk is. Hij is als een ongelukkige, dronken dwaas die geen aandacht schenkt aan de verschrikkelijke orkanen die hem in de verte opwachten, maar zich alleen maar bezig houdt met de storm in zijn eigen glas water. Hoe meer hij zich hiermee bezig houdt, des te meer verliest hij zijn verstand, zijn hart, zijn ziel en zijn menselijkheid.

Dit is nu eenmaal de werkelijkheid… Om ons volledig te wreken op de omstandigheden die voor ons tot deze gevangenschap hebben geleid, moeten wij de gezegende geschenken van de tweede delegatie aanvaarden. Oftewel, het onheil in een minuutje voldoening tijdens de vergelding en enkele minuten of enkele uren voldoening tijdens verboden wellusten, heeft ons voor de perioden van vijf, tien of vijftien jaar in de gevangenis gestopt en ons leven geruïneerd. Daarom moeten wij ons moedwillig en hardnekkig op dit onheil wreken door godsdienstuitoefeningen te verrichten, zodat Allah enkele uren in deze gevangenis gelijk stelt aan enkele dagen godsdienstuitoefening; enkele jaren gevangenisstraf –met de geschenken van die gezegende delegatie– voor ons laat gelden als tientallen waardevolle jaren besteed aan het eeuwige leven en door enkele tientallen jaren op deze wijze in deze gevangenis door te brengen voor Allah een rede zal zijn om miljoenen jaren gevangenschap in de hel kwijt te schelden. Ondanks dat ons vergankelijk, werelds leven huilt, zal ons eeuwig leven lachen. En moeten wij ijveren om een fatsoenlijk, veilig en nuttig persoon voor ons land en volk te worden om zo te laten zien dat de gevangenis een rehabilitatiehuis is. Wij moeten de ambtenaren, directeuren en beheerders van de gevangenis laten zien dat de gedetineerden, waarvan zij denken dat het moordenaars, rovers, criminelen, krankzinnigen, dieven en staatsgevaarlijken zijn, studenten zijn van dit gezegende leshuis, zodat zij met trots Allah danken.

De samenvatting van een leerrijke gebeurtenis die wordt uitgelegd in "Leidraad voor de Jongeren" is als volgt: Tijdens de "Dag van de Republiek", zat ik voor het raam van de gevangenis in Eskişehir. De volwassen meiden van het lyceum tegenover de gevangenis stonden op de binnenplaats lachend te dansen. Opeens werd mij in een geestelijke en denkbeeldige bioscoop hun situatie getoond zoals die er over vijftig jaar uitziet. Ik zag dat vijftig van de zestig lichamen van deze volwassen meiden en leerlingen in het graf uiteenvielen en veranderden in aarde. De andere tien hadden een leeftijd van rond de zeventig bereikt en hadden hun schoonheid verloren. En daar ze in hun jeugd hun kuisheid niet hadden bewaard, worden ze nu niet gerespecteerd maar verafschuwd. Dit heb ik zonder twijfel zo waargenomen en moest huilen om hun erbarmelijke situatie. Enkele vrienden in de gevangenis hadden mijn gehuil gehoord, kwamen naar mij toe en vroegen wat er aan de hand was. Ik vroeg of ze mij even alleen wilden laten.

Jazeker, wat ik zag was de werkelijkheid en geen inbeelding. Zoals de zomer en herfst wordt opgevolgd door de winter, zo ook zal de jeugd als zijnde de zomer en het ouderdom als zijnde de herfst opgevolgd worden door het graf en de tussenwereld als zijnde de winter. Het is mogelijk om op dit moment de gebeurtenissen van de afgelopen vijftig jaar op het scherm te bekijken. Wanneer het nu ook mogelijk zou zijn om de gebeurtenissen van de komende vijftig jaar te kunnen bekijken en de dwalenden en wellustigen zouden zo hun toestand zien zoals die er over vijftig zestig jaar uitziet, dan zouden zij met afschuw en verdriet huilen om het verboden plezier en de zaken waar ze nu nog over lachen.

Terwijl ik met deze aanschouwing bezig was, verscheen er opeens voor me een geestelijke gedaante, een ijveraar voor wellustigheid en dwaling. Deze duivelse persoon ging voor me staan en zei: "Wij willen elk soort genot en plezier in het leven proeven en laten proeven. Laat ons met rust." Hierop antwoordde ik als volgt: "Daar je omwille van genot en plezier niet aan de dood wil denken en jij je werpt op de weg van dwaling en wellustigheid, weet dan met absolute zekerheid dat volgens jouw dwaling het hele verleden is gestorven en in het niets is opgegaan. Het is een afschuwelijke begraafplaats waarin de doden zijn weggerot. Jouw menselijkheid en de weg van jouw dwaling zal jouw hoofd en jouw hart –mits je deze nog hebt en deze nog niet gedoofd is– smart brengen die voortvloeit uit de ontelbare scheidingen en de eeuwige dood van talloze vrienden. Het zal je huidig, bedwelmend, kortstondig en nietig plezier teniet doen gaan. En tevens zal door jouw ongeloof de toekomst een donkere, dode, afschuwelijke, in het niets opgaande leegte zijn. Doordat je continue met het verstand betrokken bent bij de ongelukkigen, die in de toekomst zitten, met de tijd een gestalte krijgen, het heden bezoeken, onthoofd worden met het hakmes van de beul en in het niets verdwijnen, zorgt ervoor dat jouw hoofd, dat vol zit van ongeloof, bekogeld wordt met talloze smart en bezorgdheid. Jouw beetje plezier in het verbodene wordt hierdoor helemaal bedorven. Wanneer jij afziet van dwaling en wellustigheid en kiest voor het werkelijke geloof en het toegestane, dan zul je met het licht van het geloof zien dat: het verleden geen graf is dat alles en iedereen in het niets laat opgaan en verrot, maar voorzeker een existentie wordt, een verlichte wereld die omslaat in de toekomst, een wachtkamer voor de toekomstige paleizen van gelukzaligheid bestemd voor de eeuwige zielen. Omdat het zo wordt gezien zal het zeker geen verdriet geven, maar –naarmate je overtuiging– al op deze wereld een soort van spiritueel paradijselijk genot. En je toekomst zal zeker geen donkere, afschuwelijke leegte zijn. Door het oog van je overtuiging zal je zien dat in de paleizen van eeuwige gelukzaligheid oneindige barmhartigheid en vrijgevigheid aanwezig is. De Barmhartige Erbarmer in Verhevenheid die als een tafel elke lente en zomer opdekt met een overvloed aan goddelijke giften heeft daar gastmalen klaarstaan en toont daar Zijn vrijgevigheid. Daar je vanuit je overtuiging hebt waargenomen dat iedereen daar naartoe wordt geleid, kun je –naarmate je overtuiging– hier al een soortgelijk genot van de eeuwige wereld proeven. **Dus werkelijk en smarteloos genot is alleen te vinden in de overtuiging en kan alleen maar met het geloof worden geproefd.**

Van de duizenden voordelen en resultaten die het geloof al op deze wereld teweeg brengt, zullen wij één voordeel en genot aanhalen in de vorm van een parabel:

Terwijl jouw enig kind, waar je zoveel van houdt, in doodsstonde ligt en op het punt staat te overlijden en jij hopeloos denkt aan de pijnlijke, eeuwige scheiding, komt opeens de verheven Hizir en een dokter zoals de wijze Loeqman binnen die het kind van een elixer laten drinken. Hierna opende jouw lief en mooi kind zijn ogen en keerde ternauwernood terug van de dood. Je kunt je wel voorstellen hoe blij en opgelucht je wel niet zou zijn. Zo is dat ook bij de miljoenen mensen die jij, net zoals dat kind, lief hebt. Terwijl jij denkt dat ze uiteenvallen in het graf van het verleden komt opeens de werkelijkheid van het geloof je te hulp, als zijnde de wijze Loeqman. Dit geloof verlicht je hart waarmee alle doden in het graf, waarvan men denkt dat het een grote executieplaats is, tot leven komen. Met deze gebeurtenis geven ze aan: "We zijn niet dood, we gaan niet dood en we zullen elkaar weer zien." Op deze manier zal het geloof je zelfs op deze wereld een eindeloze vreugde en geruststelling geven, waardoor het bewijst dat: **De werkelijkheid van het geloof is een dusdanig zaadje dat wanneer het uitkomt een**

gestalte aanneemt van een persoonlijk paradijs; deze werkelijkheid zal zijn vruchten werpen als zijnde een "Tuba boom"[3].

Deze koppige persoon ging hiertegen in en zei:

"Om op zijn minst net als een dier plezier te beleven aan en te genieten van ons leven, willen we ons bezighouden met wellustigheid en vergenoeging zodat we niet aan deze zware materie hoeven te denken."

Hierop antwoordde ik: **"Je kunt het leven niet beleven als een dier. Want een dier is niet betrokken bij het verleden en de toekomst. Hij heeft noch smart en treur vanwege het verleden en noch zorgen en angst omwille de toekomst. Hij geniet volledig. Hij leeft en slaapt in volle rust en is zijn Schepper dankbaar. Zelfs een dier dat op het punt staat om te worden geslacht, merkt hier niets van. Alleen op het moment dat het mes snijdt, denkt het dier iets te gaan voelen, maar zelfs dit gevoel verdwijnt al snel. Zo wordt hem ook deze pijn bespaard. Dus achter het verborgen houden van je toekomst en het verhullen van de dingen die je zullen overkomen, schuilt een grote barmhartigheid en liefde van de Heer. Dit is overduidelijk te zien bij onschuldige, jonge dieren. Maar, O mens, met jouw verstand komt het verleden en toekomst een beetje uit het verborgene tevoorschijn. Jij komt volledig de rust tekort die een dier door deze verhulling ondervindt. Spijt, berouw en smartelijke scheidingen uit het verleden en de zorg en angst voor de toekomst laten jouw gering genot teniet gaan. Wat genot betreft, verval je honderd maal lager dan een dier. Gezien het feit dat de werkelijkheid nu eenmaal zo is, of je neemt afstand van je verstand, verandert in een dier en redt je zo van deze smart en pijn, of kom bij verstande met het geloof en luister naar de Qoer'an... Verdien zo op deze vergankelijke wereld een zuiver genot dat honderd keer het genot van een dier overstijgt!"** en overreedt hem.

Opnieuw zei die stijfkoppige persoon: **"We kunnen op zijn minst leven als de Westerse ongelovigen."**

Waarop ik antwoordde: **"Jij kunt niet leven net zoals de Westerse ongelovigen. Want als zij één profeet ontkennen, kunnen zij nog wel in andere profeten geloven. En ook al kennen zij de profeten niet, dan noch kunnen ze wel in God geloven. En ook al zouden zij hierin niet geloven, dan noch kunnen ze wel enkele eigenschappen bezitten die hen naar goedheid leidt. Maar wanneer een Moslim de laatste en grootste profeet (vzmh) van het einde der tijd, wiens geloof en uitnodig mondiaal is, verloochent en zijn keten van profeten ontkent, kan geen enkele profeet en zelfs God niet meer accepteren. Want alle profeten, God en alle goedheden weet hij via hem. Zonder hem kan dit alles niet in zijn hart genesteld blijven. Daarom is het zo dat sinds jaar en dag mensen met andere overtuigingen zich tot de Islam bekeren. En geen enkele Moslim kan een oprechte Jood, Magiër of Christen worden. Voorzeker wordt hij dan een ongelovige. Zijn goede eigenschappen zullen vergaan en hij zal iemand worden met slechte bedoelingen voor zijn land en volk."** en bewees het. Deze eigenzinnige en stijfkoppige duivelse persoon had geen poot meer om op te staan. Hij verdween en ging naar de hel.

Jazeker, O mijn studiegenoten in deze "leerschool van Jozef"! De werkelijkheid is nu eenmaal zo en de Risale-i Nur heeft deze werkelijkheid bewezen net zo zeker en helder als de zon. Want al 20 jaar breekt hij de koppigheid van de stijfkoppigen en brengt hen tot geloof. Zo moeten wij én voor onze wereld én onze toekomst én ons hiernamaals én ons vaderland én ons volk de weg volgen van het geloof en rechtschapenheid. Dit is baatvol, gemakkelijk en veilig. In plaats van bezig te zijn met kwellende fantasieën moeten we onze vrije tijd gebruiken om de hoofdstukken uit de Qoer'an, die we van buiten hebben geleerd, te reciteren; de betekenissen te leren van degenen die de betekenissen kent; de gebeden in te halen die we hebben verzuimd; te profiteren van elkaars goede karakters en de gevangenis te veranderen in een tuin waar mooie, karakteristieke stekjes worden gekweekt. Met zulke rechtschapen daden moeten wij ervoor ijveren om de directeur en de betrokkenen geen beulen te laten zijn van criminelen en moordenaars maar rechtschapen leraren en liefdevolle gidsen die in de "Leerschool van Jozef" mensen opleidt voor het paradijs en toezien op hun vorming.

---

[3] Tuba-boom: Dit is een boom in het paradijs waarvan de wortels in de lucht en de takken naar beneden hangen.

VIERDE VRAAGSTELLING

Dit stuk is ook toegelicht in "Leidraad voor de Jongeren". Op een gegeven moment vroegen mijn vrienden die voor mij zorgden: **"Al vijftig dagen[4] vraagt u niets over en bent u niet nieuwsgierig naar deze Tweede Wereldoorlog die de wereld overhoop haalt en relevant is voor het lot van de Islam. Echter een groep gelovigen en geleerden gaat niet naar de moskee en neemt geen deel aan het gezamenlijk gebed om naar de radio te kunnen luisteren. Is er soms iets wat belangrijker is dan dit? Of is het schadelijk om je ermee bezig te houden?** Waarop ik antwoordde:

Men heeft maar weinig waardevolle levensjaren. En men heeft zoveel belangrijke dingen te doen. Van het gebied van het hart en de maag van de mens, het lichaam en het huis, de buurt en de stad, het land en het vaderland, deze wereldbol en de mensheid tot aan de levenden en de aardbodem zijn er verschillende gebieden die als concentrische cirkels in elkaar zitten. Elk mens kan in elk gebied bepaalde plichten hebben. Maar in het kleinste gebied bevindt zich de grootste, belangrijkste en voortdurende verplichting. En in het grootste gebied bevindt zich van tijd tot tijd de kleinste en tijdelijke verplichting. Maar de aantrekkelijkheid van het grote gebied zorgt ervoor dat men de belangrijke en noodzakelijke opdrachten in het kleine gebied verzuimt en zich bezig gaat houden met onnodige, nutteloze en waardeloze zaken. Hij verspilt zijn waardevolle levensjaren aan onnodige zaken en dood de tijd met waardeloze dingen. Zodoende zal degene die af en toe deze oorlog met volle aandacht volgt, met zijn hart voor een partij kiezen en hun tirannie dulden… Hiermee wordt hij medeschuldig aan deze tirannie.

Het antwoord op het eerste deel van je vraag: Jazeker, er zijn dingen die belangrijker zijn dan deze Tweede Wereldoorlog en er is een zaak die zwaarder weegt dan de volledige heerschappij over de aardbodem. Voor iedereen en vooral voor de Moslims loopt er een dergelijke zaak. Al zou iemand net zoveel macht, vermogen en verstand hebben als Duitsland en Engeland bij elkaar, dan moet hij dit zonder enige twijfel besteden om die ene zaak te winnen. Deze zaak is de zaak waarover honderdduizend vooraanstaande onder de mensen en talloze sterren en rechtgeleiden onder de mensheid overeenstemmend berichten, waarbij zij zich berusten op duizenden toezeggingen en beloften van de Eigenaar en Heerser van het bestaan en sommigen van hen zelfs op dat wat ze met eigen ogen hebben aanschouwd. Deze zaak is dat iedereen, afhankelijk van zijn overtuiging, een eeuwig en voortdurend land en bezit, versierd met gaarden en paleizen, kan winnen of verliezen. Wanneer hij de oorkonde van zijn geloof niet stevig vasthoudt, zal hij deze zaak verliezen. En vanwege de verslaving aan het materialisme in deze eeuw, verliezen velen deze zaak. Zo heeft zelfs een geleerde, een ziener van het verborgene, tijdens de doodstonde waargenomen dat in een bepaalde plaats slechts enkelen van de veertig overledenen deze zaak hebben gewonnen; de anderen hadden verloren. Zeg nu zelf, al zou men deze personen de heerschappij over de hele wereld geven, zou dat de plaats van deze verloren zaak in kunnen nemen?

Wij, de studenten van de Risale-i Nur, zijn van mening dat al zou ons verstand honderd maal meer ontwikkeld zijn, dan noch moeten we het gebruiken voor de werken die ons deze zaak laten winnen. Dus om nu de taken voor deze zaak en een zaakvoerder die negentig van de honderd zaken wint, achterwege te laten en onze tijd te verdoen met onnodige, waardeloze zaken, zien wij als absolute tijdsverspilling.

O mijn nieuwe lotgenoten in deze gevangenis! Jullie kennen de Risale-i Nur niet zoals mijn oude vrienden die samen met mij zijn gekomen. Met hen en duizenden studenten als getuigen, beweer ik, zal ik bewijzen en heb bewezen, dat hetgeen deze grote zaak in negentig van de honderd gevallen wint; hetgeen in twintig jaar aan twintigduizend mensen een werkelijke overtuiging heeft gegeven, wat de oorkonde, akte en vrijspraak is om deze zaak te winnen; hetgeen voortkomt uit de spirituele wonderen van de Alwijze Qoer'an en hetgeen de beste zaakvoerder is in deze tijd, dat is de Risale-i Nur.

Al achttien jaar richten mijn vijanden, de ongelovigen en materialisten zich tegen mij met meedogenloze valselijkheid waarbij ze bepaalde overheidsorganen misleiden om ons te ruïneren door ons, zoals vroeger, in de gevangenis en isoleercel te stoppen. Maar van de 130 delen van het stalen fort van de Risale-i Nur konden ze hooguit twee, drie delen bekritiseren. Dus degene die een advocaat zoekt, heeft genoeg aan de Risale-i Nur. Wees niet bang. De Risale-i Nur zal niet verboden worden. Op twee, drie uiteenzettingen na, circuleren de belangrijkste uiteenzettingen van de Risale-i Nur onder de volksvertegenwoordigers en de ministers van de regering. Insjallah zal er een tijd komen dat de gelukkige directeuren en beheerders ervoor zullen ijveren om de gevangenissen te veranderen in rehabilitatiehuizen. Zij zullen de Risale-i Nur aan de gevangenen geven alsof het water en brood is. Het zal zijn als een geneesmiddel voor hun spirituele wonden.

[4] Na zeven jaar had Said Nursi nog steeds niet ernaar gevraagd.

VIJFDE VRAAGSTELLING

Zoals uiteengezet in "Leidraad voor de Jongeren" zal de jeugd ongetwijfeld voorbij gaan. Net zo zeker als de zomer plaats zal maken voor de herfst en winter en de dag zal overgaan in de avond en nacht, zo ook zal de jeugd veranderen in ouderdom en de dood. Indien men zijn vergankelijke en voorbijgaande jeugd in vroomheid, in het toegestane gebied, gebruikt voor goede zaken, zal men, volgens de verheugende boodschap van alle hemelse geloven, hiermee een eeuwige, oneindige jeugd verdienen. Zoals een moord in een minuut razernij zorgt voor miljoenen minuten gevangenschap, zo zal iemand die zijn jeugd doorbrengt in wellustigheid, verboden plezier en genot, naast de verantwoordelijkheid in het hiernamaals, de bestraffing in het graf, de smart door de scheiding van de dood, de zonden en wereldse bestraffingen, zorgen voor veel meer pijn dan de beleving van het plezier zelf. Dit zal elke jongere met verstand bevestigen vanuit zijn ervaringen. Zo is het beetje plezier aan bijvoorbeeld verboden liefde, door veel tegenslagen zoals smartelijke jaloezie, pijnlijke scheiding en verdriet bij onbeantwoorde liefde te vergelijken met giftige honing. Als je wilt weten hoe de jongeren door verkeerd gebruik van hun jeugd door de ziekten die optreden in ziekenhuizen, door onacceptabel gedrag in gevangenissen en door de kwelling die voortkomt uit spirituele ondervoeding en doelloosheid van hun hart en ziel in kroegen, bordelen of begraafplaatsen belanden, vraag het dan maar eens na bij de ziekenhuizen, gevangenissen, kroegen en begraafplaatsen. Jazeker, door de klappen en straf die voortvloeit uit het verkeerd gebruik, onacceptabel gedrag en wellustigheid van de jeugd, hoort men daar het gejammer, gehuil en weegeklaag van deze jongeren. Wanneer jij je jeugd gebruikt op het rechte pad, zal deze jeugd een aangenaam en mooi goddelijk geschenk en een plezierig en sterk middel zijn om goeds te doen. De Qoer'an, met zijn vele twijfelloze verzen, en alle hemelse boeken en verkondigingen geven de verheugende boodschap dat dit zal resulteren in een stralende, eeuwige jeugd. Daar de waarheid nu eenmaal zo is en daar het toegestane gebied genoeg is voor het plezier en daar één uur plezier in het verbodene soms resulteert in een jaar of misschien wel tien jaar gevangenisstraf, moeten we en is het erg nodig om als dank voor de jeugd, als zijnde een goddelijke gift, deze behoeden voor buitenechtelijke gemeenschap en benutten op het rechte pad.

ZESDE VRAAGSTELLING

Dit is een korte aanwijzing en een enkel bewijs van de duizenden alles omvattende bewijzen over het geloof in God. Op veel plaatsen in de Risale-i Nur is het geloof in God met talloze, onweerlegbare bewijzen verklaard en uitgelegd.

In Kastamonu kwamen enkele leerlingen van het lyceum naar mij toe. Ze zeiden: "Vertel ons over onze Schepper; onze leraren vertellen helemaal niets over Hem". Ik antwoordde hierop: "Elk onderdeel van de wetenschappen die jullie bestuderen, vertelt onophoudelijk in haar eigen taal over Allah. Ze leren ons wie de Schepper is. Hiervoor moeten jullie niet naar jullie leraren luisteren, maar naar deze wetenschappen.

Bijvoorbeeld in een prachtige apotheek met talloze medicijnen zijn levengevende zalfjes en drankjes te vinden die met precieze en nauwkeurige hoeveelheden zijn samengesteld. Dit verwijst zonder twijfel naar een erg bekwame, scheikundige en wijze apotheker. Zo ook zijn er in de apotheek van deze wereld vierhonderdduizend soorten planten- en dierenpotjes te vinden die elk een levendig zalfje of drankje voorstelt, welke met absolute nauwkeurigheid zijn gemengd. In welk opzicht deze apotheek beter en groter is dan de apotheek die in jullie stad te vinden is, kunnen jullie begrijpen door het te vergelijken met de wetenschap van de medicijnen die jullie bestuderen. De Alwijze in Zijn verhevenheid, Die de Apotheker van deze grote apotheek is, wordt zo zelfs aan de blinden getoond.

Of bijvoorbeeld een buitengewone fabriek die duizenden soorten textiel uit eenvoudige grondstoffen weeft, verwijst zonder twijfel naar een fabrikant en een bekwame machinist. Zo ook verwijst deze reizende machine naar God, die op honderdduizend verschillende plaatsen in deze wereld een vestiging heeft, waar honderdduizenden fabrieken zijn opgesteld. Met de wetenschap van de werktuigbouwkunde, die jullie volgen, kunnen jullie vergelijken in welk opzicht deze wereldse fabriek groter en beter is dan die van de mens, waardoor duidelijk wordt dat deze fabriek ons voorstelt aan de Eigenaar en Vakman van deze wereldbol.

Of bijvoorbeeld een grote opslagplaats, magazijn of winkel waar duizenden soorten levensmiddelen uit de omgeving worden verzameld, gesorteerd, opgeslagen en opgesteld geeft zonder twijfel kennis van een voortreffelijke magazijnbeheerder, eigenaar en ambtenaar. Op precies dezelfde manier is deze opslagplaats van de Barmhartige die we aarde noemen en die in één jaar een gebied van normaal vierentwintigduizend jaar probleemloos afreist, een Goddelijk schip, een opslagplaats en een goddelijke supermarkt die duizend en één verschillende grondstoffen, goederen en conservenpakketten draagt. Het neemt verschillende groepen met allemaal verschillende levensbehoeften met zich mee, reist de verschillende seizoenen af en vult zich in de lente als een grote wagon met duizenden verschillende voedselpakketten en verspreidt deze weer onder de arme, levende wezens die in de winter zonder voedsel komen te zitten. Met de wetenschap van de facetten van de economie die jullie bestuderen en nog zullen bestuderen, is te begrijpen hoe prachtig, groot en wonderbaarlijk deze fabriek is en met deze zekerheid toont het ook de Eigenaar, de Gebruiker en de Planner van deze wereldse voorraadkamer en leert ons om Hem te kennen en van Hem te houden.

Of bijvoorbeeld een wonderlijke commandant die het gezag heeft over vierhonderdduizend eenheden die elk verschillende levensbehoeften hebben, andere wapens gebruiken, verschillende kleding dragen, verschillende training krijgen en op verschillende tijden met verlof gaan. Wanneer deze commandant nu helemaal alleen alle verschillende groepen in hun verschillende levensbehoeften, verschillende wapens, kleding en instrumenten voorziet, zonder zich te vergissen of er ook maar één te vergeten, dan toont dit openlijk en zonder twijfel dat hij een fantastische commandant is en wordt deze commandant door iedereen geprezen. Zo kun je ook de vierhonderdduizend verschillende planten- en diersoorten zien die het Goddelijk leger op de aardbodem zijn en elke lente opnieuw worden bewapend met steeds verschillende kleding, levensbehoeften, wapens, training en verlof. Deze zaken die één enkele Almachtige Commandant, goed voorbereid, zonder er ook maar één te vergeten of zich ergens in te vergissen, laat uitvoeren door de lente, die het leger van deze aardbol is, toont zeker in hoeverre het groter en beter is dan het leger van de mensen. De wetenschap der krijgskunde, die jullie zullen leren, toont aan degene die opletten en hun verstand op zijn plaats hebben zitten, met verbazing en lofprijzing wat voor een Heilige Commandant Allah is, de Eigenaar, de Planner en de Heerser over de aarde. Zo laat Hij van zich houden en roept hiermee dankbaarheid en lofprijzing op.

Of als er bijvoorbeeld in een prachtige stad miljoenen elektrische lampen bewegen en overal heen en weer reizen terwijl hun brandstof nooit opraakt. Dan toont dit twijfelloos de aanwezigheid van een wonderlijke vakman en een buitengewoon meesterlijke elektricien die deze elektrische lampen en fabrieken op een of andere manier leidt, de reizende lampen maakt, de fabriek heeft opgericht en voor de nodige brandstof zorgt. Zij zullen deze elektricien met verbazing en bewondering aan ons voorstellen en ervan laten houden. Op precies dezelfde manier, wanneer we naar het heelal kijken, dat ook een stad is, zien we de sterren die aan het plafond van dit wereldse paleis zijn bevestigd en waarvan een deel –volgens de astrologen– duizend maal groter is dan deze aardbol en zeventig maal sneller beweegt dan een kanonskogel, zonder dat de ordening wordt verstoord. Ze botsen niet tegen elkaar aan, doven niet en hun brandstof raakt niet op. Om de zon elke dag te laten branden is er, volgens de astrologie die

jullie bestuderen, net zoveel petroleum nodig als er zeeën op deze wereld en net zoveel kolen als er bergen zijn of een houtstapel duizend maal zo groot als deze wereld. De zon die meer dan een miljoen maal groter is dan onze aarde, langer dan een miljoen jaar bestaat en de lamp en kachel van dit gastenkwartier van de Barmhartige is. De elektrische lampen en de ordening van dit paleis in deze machtige stad van het heelal laten duidelijk een eindeloze kracht en macht zien die de zon en de verheven sterren zonder petroleum, hout of kolen laat branden, niet uit laat gaan en ze gezamenlijk, heel snel laat rondreizen zonder dat ze tegen elkaar aan botsen. Met de wetenschap van de elektriciteitsleer die jullie leren of nog gaan leren, wordt duidelijk wie de Sultan van deze grote, machtige ruimte is. Deze wetenschap stelt ons voor aan de Verlichter, Planner en Kunstenaar. God stelt zichzelf voor door deze verlichte sterren te laten getuigen en met hun lofprijzing en zegeningen de mensen van Hem te laten houden.

Of als we bijvoorbeeld een boek hebben waarvan elke regel een klein boek omvat en in elk woord met een erg kleine pen een hoofdstuk uit de Qoer'an is geschreven, die erg betekenisvol is en alle zaken bekrachtigen, dan toont dit buitengewone werk een schrijver en auteur die buitengewoon talentvol en wijs is en zonder ook nog maar enige twijfel stelt het ons voor aan die erg talentvolle en vakbekwame schrijver en auteur. Deze auteur wordt zeker geprezen met uitspraken die Hem zegenen en heiligen. Op precies dezelfde manier zien we met onze eigen ogen de aardbodem die een enkele bladzijde uit dit grote boek is, en de lente die uit dit grote boek een versierd kleedstuk is. En de driehonderdduizend soorten planten en dieren die als driehonderdduizend verschillende boeken zijn. De schrijver schrijft op een perfecte en ordelijke manier in een boom en in een pit het volledige programma met een erg fijne pen, zonder dat de schrijver ze door elkaar haalt of zich vergist en zonder fouten of gebreken. De boom is voor hem een woord, een prijzend gedicht en de pit is de punt aan het einde van de zin. Met de wetenschap van de natuurkunde die jullie volgen en met de praktijklessen van de letterkunde die jullie op school hebben geleerd en met de brede perspectieven van de schrijfkunst wordt duidelijk in hoeverre dit eindeloze en betekenisvolle bestaan, deze vormgenomen, grote, wereldse Qoer'an, die in elk woord veel wijsheden verborgen houdt, groter, prachtiger en betekenisvoller is dan het boek uit het bovengenoemde voorbeeld. Het wordt ons duidelijk dat dit bestaan ons voorstelt aan de Kunstenaar en Schrijver van dit boek, dit universum en geeft boodschap van de eindeloze perfectie van deze Schrijver. Met de uitspraak: "Allah is de grootste" vertelt het ons dat Hij bestaat. Met de verheerlijking: "Allah is vrij van alle gebreken" wordt Hij omschreven en met "Alle lof aan God" zorgt het bestaan ervoor dat wij van Hem gaan houden.

Met de voorbeelden van deze wetenschappen wordt duidelijk dat elk deel van de honderden wetenschappen op een breed vlak, elk met een eigen spiegel, verrekijker en leerrijke visie boodschap geven van de Schepper in Zijn Verhevenheid en Zijn mooie namen. En het leert ons Zijn perfecties en eigenschappen.

Ik zei toen tegen die studenten: "Het is dus vanwege de bovengenoemde, stralende tekenen, die elk een bewijs van Zijn eenheid zijn, dat de Qoer'an, waarvan de verkondiging een wonder is, ons vele malen met verzen als *Degene Die de hemel en de aarde heeft geschapen...[25:59]* en *De Heer van de hemelen en de aarde…[26:24]* telkens weer voorstelt aan de Schepper." De studenten accepteerden het volledig en bevestigden het met de woorden: "Eindeloze dank aan onze Heer. We hebben een belangrijke les genoten die volledig met de werkelijkheid overeenstemt. Moge Allah tevreden zijn met u!" Ik zei hierna:

"De mens is een levende machine die door duizenden soorten smart verdrietig wordt en door duizenden soorten plezier geluk vindt. Hij is een machteloos schepsel dat met talloze materiële en geestelijke vijanden wordt geconfronteerd. Hij heeft een eindeloze armoede, talloze uiterlijke en innerlijke behoeften en wordt voortdurend wakker geschud door de scheiding van zijn dierbaren en het ten einde lopen van zijn plezier. Door geloof en godsdienstoefeningen wordt er een band gelegd met de Sultan in Zijn verhevenheid, waardoor de mens een steun vindt tegen al zijn vijanden, een hulp vindt voor al zijn behoeften en zich kan prijzen met de eer en rang van zijn Heer, Die iedereen geschapen heeft. Wanneer de mens nu door geloof in de Almachtige en Barmhartige Sultan een band met Hem aangaat en met godsdienstoefening zich in Zijn dienst stelt en zo de verkondiging van de dood dat hij zal worden geëxecuteerd, voor zichzelf verandert in een ontslag van zijn diensten (om naar het geluk te reizen), dan kun je wel begrijpen hoe blij en dankbaar hij is en hoe dankbaar hij Zijn Heer lofprijst."

Zoals ik het tegen die studenten had gezegd, zeg ik het nog eens tegen de veroordeelde gevangenen: "Degene die Hem kent en Hem gehoorzaamt, ook al bevindt hij zich in een kerker, dan nog is hij gelukkig. Degene die Hem vergeet, ook al bevindt hij zich in een paleis, dan nog is het voor hem een kerker en is hij ongelukkig." Zelfs toen een gelukkige onderdrukte werd opgehangen, zei hij tegen de ongelukkige tirannen: "Ik word niet vermoord. Ik ga mijn ontslag halen om naar het geluk te reizen, maar omdat ik zie dat jullie met de eeuwige verdoemenis veroordeeld zullen worden, zal ik zo mijn vergelding krijgen.", waarna hij "La ilaha illallah"[5], zei en in vrede zijn ziel terug gaf aan zijn Schepper.

"…Heilig bent U, wij hebben geen kennis, behalve wat U ons onderwezen hebt: voorwaar, U bent de Alwetende, de Alwijze."[2:32]

---

5 "Er is geen andere God dan Allah."

ZEVENDE VRAAGSTELLING

[De vrucht van één vrijdag in de gevangenis in Denizli]

"...En de zaak van het Uur is slechts een oogwenk of het is sneller..."[16:77]

"De schepping van jullie en jullie opwekking is (voor Allah) slechts als die van één ziel..."[31:28]

"Zie dan de sporen van de Barmhartigheid van Allah: hoe Hij de aarde doet leven na haar dood. Voorwaar, zo is Hij Die de doden zeker doet leven. En Hij is Almachtig over alle zaken."[30:50]

De Zesde Vraagstelling die ik aan enkele Lyceum studenten uit Kastamonu had verteld toen ze naar mij toe kwamen en vroegen: **"Vertel over onze Schepper."**, werd ook gelezen door de gevangenen in Denizli die met mij in contact konden komen. Daar ze tot een stevige geloofsovertuiging zijn gekomen, voelden ze de drang tot het hiernamaals en vroegen: **"Vertel ons ook volledig over het hiernamaals, zodat ons ego en de duivels van deze tijd ons niet meer van het rechte pad kunnen krijgen en wij niet meer in de gevangenis belanden."** Vanwege de wens van de Risale-i Nur studenten in de gevangenis in Denizli en degenen die de Zesde Vraagstelling hadden gelezen, was er de behoefte om de werkelijkheid over het hiernamaals kort samen te vatten. Zo zal ik vanuit de Risale-i Nur een korte samenvatting geven:

Zoals we in de Zesde Vraagstelling de aarde en de hemel hebben bevraagd over onze Schepper en zij met de tong van deze wetenschappen ons onze Schepper hebben getoond, zo duidelijk als de zon, zo moeten wij als eerste het hiernamaals vragen aan onze Schepper, daarna aan de profeet Mohammed (vzmh), daarna aan de Qoer'an, daarna aan alle profeten en hemelse boeken, daarna aan de engelen en dan aan het heelal. Zodoende vragen wij op de eerste trede het hiernamaals aan Allah. Hij bericht hierop met alle afgezanten, verkondigingen, schone namen en eigenschappen: "Jazeker het hiernamaals bestaat en ik stuur jullie daar naartoe." Het "Tiende Woord", met haar twaalf stralende en absolute waarheden, heeft enkele namen van Allah, die op het hiernamaals betrekking hebben, beantwoord en bewezen.

Jazeker, er is nu eenmaal niet één koninkrijk dat zijn gehoorzame dienaren niet beloont en zijn ongehoorzame dienaren niet bestraft. Zo zal voorzeker een eeuwige, absolute heerschappij degenen belonen die zich middels hun geloof verbinden aan deze heerschappij en zich in gehoorzaamheid overgeven aan haar wetten en degenen bestraffen die het met ongelovigheid en opstandigheid verloochenen. Dat dit zal gebeuren op een manier die past bij Zijn barmhartigheid en weldadigheid en Zijn waardigheid en geduchtheid, wordt aan ons uitgelegd door Zijn namen: **"Heer der Werelden"** en **"Rechtvaardige Monarch"**.

En op het aardoppervlak zien we nu eenmaal, zo helder als de zon en klaarlicht als de dag, dat er een algemene barmhartigheid, omvattende tederheid en vrijgevigheid bestaat. We zien bijvoorbeeld dat deze barmhartigheid van God elke lente alle bomen en vruchtgevende gewassen aankleedt en versiert als zijnde paradijselijke bruiden met in hun handen alle soorten vruchten die zij ons aanreiken en zeggen: "Hier, pak maar en geniet ervan." We zien tevens dat hij ons uit de handen van een giftige bij, laat eten van genezende, zoete honing; ons aankleedt met zachte zijde gemaakt door een zijderups zonder handen; in een handvol kleine zaadjes en pitjes duizenden kilo's voedsel voor ons bewaart en in die kleine magazijnen opslaat voor later gebruik. Een dusdanige erbarmelijkheid en tederheid zullen voorzeker de gelovigen, die Hij zo teder heeft onderhouden, die zo liefelijke, dankbaar en toegewijd zijn, niet naar de eeuwige verdoemenis sturen. Dat ze voorzeker uit deze wereld worden ontslagen om ze met nog stralendere barmhartigheid te verrijken, wordt uitgelegd door de namen: **"de Erbarmer"** en **"de Edelmoedige"** die zeggen: **"Het paradijs is een feit, het bestaat."**

En wij zien nu eenmaal dat bij alle schepselen en op het hele aardoppervlak een wijsvolle hand bezig is en er met een rechtvaardige afgewogenheid werken worden verricht, die met het menselijk verstand niet kunnen worden overtroffen. Een voorbeeld van de wijsheden die aan de duizenden onderdelen en functies van het menselijk lichaam zijn gegeven, is te vinden in het geheugen. In het geheugen, dat niet groter is dan een klein zaadje, wordt de hele levensloop opgeschreven en alles waarmee hij in aanraking komt. Het dient als een soort bibliotheek en zal op de dag des oordeels voor de berechting bekend worden gemaakt als een dossier waarin al zijn daden staan vermeld. Het geheim achter het continue herinneren van de gebeurtenissen, die de Eeuwige Alwijze door het verstand in het geheugen van de mens laat opslaan, is hiervoor een bewijs. Jazeker, degene die alle schepselen met erg fijne uitgewogen ledematen aankleedt, van een bacterie tot aan een neushoorn, van een vlieg tot aan de "Simurgh" vogel, van een één-bloemige plant tot aan de lentebloem met miljarden, triljarden bloemen, en zonder verspilling zulke passende, afgewogen, geordende en mooie kunstwerken van Zijn schepselen maakt. Hij die alle levende schepselen in absolute afgewogenheid de rechten van het leven geeft; mooie resultaten geeft voor het goede en slechte resultaten voor het slechte. De Oereeuwige Rechtvaardige die zijn aanwezigheid laat merken door

de wrede volkeren en de volkeren die sinds de tijd van Adam te ver waren gegaan, met onheil en verdoemenissen te overspoelen. Voorzeker en zonder twijfel, zoals de zon niet zonder daglicht kan, zo kunnen Zijn eeuwige wijsheid en eeuwige rechtvaardigheid niet zonder een hiernamaals. Hij zal niet toestaan dat tijdens de dood de wreedvollen op dezelfde wijze heengaan als de onderdrukten, zonder dat er nog een berechting volgt. Want dat zou onrecht en onrechtvaardig zijn en indruisen tegen Zijn wijsheid. Dit leren we zonder twijfel uit de namen **"de Alwijze", "Rechter"** en **"de Rechtvaardige", "Rechtvaardigheid".**

Op het moment dat alle levende schepselen, onbewust, vanuit hun natuurlijke eigenschappen en noodzakelijke behoeften, als een soort smeekbede, wensen naar deze behoeften en natuurlijke benodigdheden, welke buiten hun bereik en buiten hun macht liggen, en deze vanuit een erg barmhartige, luisterende en liefdevolle verborgen hand worden gegeven. En wanneer nu de mens bewust smeekbeden verricht, vooral de heiligen en profeten, en Hij op bovennatuurlijke wijze zeven van de tien smeekbeden accepteert, **dan begrijp je zonder twijfel dat er achter het doek een Alhorende Vervuller is die alle smartkreten en alle smeekbeden van de behoeftigen hoort en aanhoort en zie je dat Hij de kleinste behoefte van de kleinste levenden ziet, hun meest verborgen smartkreten hoort, met liefde en daden tegemoet komt en tevreden stelt.** Dan kunnen er zeker geen twijfels meer over bestaan dat Allah de smeekbede aanhoort van Zijn profeet Mohammed (vzmh) die de smeekbeden van de mens, het belangrijkste onder de schepselen, waarin wordt gevraagd naar de eeuwigheid, in zijn smeekbeden heeft meegenomen. De smeekbeden die het meest van belang en het meest omvangrijk zijn en betrekking hebben op het hele bestaan en alle namen en eigenschappen van Allah. Hij die alle profeten, die de zonnen, sterren en leiders van de mensheid zijn, achter zich neemt en **"amen, amen"** laat zeggen. Hij die elke gelovige individu van zijn volgelingen met het verrichten van lofuitingen aan hem elke dag op zijn minst een paar keer **"amen, amen"** hoort zeggen voor zijn smeekbeden. Hij die alle schepselen bij zijn smeekbeden aan laat sluiten welke zeggen: **"Jazeker, O onze Heer! Geef wat hij wenst, ook wij wensen wat hij wenst."**

Onder al deze niet te weerleggen omstandigheden zou, voor de eeuwigheid van de ziel en de eeuwige gelukzaligheid, ondanks de vele vereisten voor het hiernamaals een enkele smeekbede van Mohammed (met wie vrede en zegeningen zij) voldoende zijn voor het bestaan van de hemel en de schepping van het hiernamaals, wat voor de macht van Allah net zo gemakkelijk is als de schepping van de lente. Dit antwoord krijgen wij van de namen **"de Verhoorder", "de Alhorende"** en **"de Erbarmer".**

En zoals de dag openlijk de zon laat zien en het aardoppervlak in de veranderingen van de seizoenen een grootschalig sterven en herrijzing, zien we dat er achter het gordijn een Heerser is, die met een uiterste ordening de grote wereldbol inricht, net zo gemakkelijk en met dezelfde ordening als een tuin of een boom. En Hij schept de overweldigende lente met het zelfde gemak en uitgewogen versieringen als een bloem. Zo laat hij ons op de bladzijde van het aardoppervlak driehonderdduizend voorbeelden en gelijkenissen zien van de opstanding en herrijzing.

Het is de pen der kracht die de driehonderdduizend soorten flora en fauna beschrijft, ieder als zijnde een boek, tegelijkertijd en in elkaar, zonder zich te vergissen, ondanks dat ze door elkaar liggen, zonder ze te verwarren en ondanks dat ze op elkaar lijken, zonder ze door elkaar te halen, zonder fouten, zonder gebreken, op een perfecte manier, geordend en betekenisvol. Deze overweldigende werken worden met een grenzeloze barmhartigheid en eindeloze wijsheid verricht en het grote bestaan, als zijnde een huis, wordt toegewezen aan en versierd en ingericht voor de mens en de mens wordt benoemd als kalief van het aardoppervlak en de Goddelijke geboden, waarvan de bergen, hemel en aarde bang waren het niet te kunnen verdragen, heeft Hij aan de mens gegeven en de mensheid verheft Hij naar een positie waarbij zij als het ware optreedt als heerser over de andere levenden en geeft hen een verbazingwekkende status door hen te vereren met Zijn gebrekenloze woord en spraak. En in alle hemelse openbaringen wordt hen met absolute zekerheid een eeuwige gelukzaligheid en een eeuwig voortbestaan toegezegd en beloofd. Voorzeker kan er dan geen twijfel over bestaan dat Hij de plaats van gelukzaligheid, die voor Zijn macht net zo gemakkelijk is als de lente, voor die edelmoedige en vereerde mensen zal openen, scheppen en de Dag des Oordeels en de wederopwekking plaats zal laten vinden. De namen "de Levengevende", "de Levenontnemer", "de Eeuwiglevende", "de Zelfbestaande", "de Machtige" en "de Alwetende" geven antwoord op de vragen die we aan onze Schepper hebben gesteld.

Jazeker, een kracht die elke lente alle bomen en de wortels van alle planten op dezelfde wijze schept en tevens driehonderdduizend soorten flora en fauna schept, als een voorbeeld voor de wederopstanding en verspreiding. Wanneer we nu naar een periode van duizend jaar van de volgelingen van Mohammed en Musa (met wie vrede en zegeningen zij) in gedachten tegenover elkaar leggen en bekijken, dan zullen we in deze tweeduizend lentes[6] duizend voorbeelden en duizend bewijzen van de wederopstanding en verspreiding zien. Het is dan ook een absolute blindheid en dwaasheid om van een dergelijke kracht de herrijzing van het lichaam als onwaarschijnlijk te zien.

[6] Elke lente die voorbij gaat is als de ondergang en de dood en elke lente die erop volgt is als zijn wederopstanding.

En de meest vooraanstaande onder de mensheid, de honderdvierentwintigduizend profeten, hebben overeenstemmend de eeuwige gelukzaligheid en de eeuwigheid in het hiernamaals verkondigd, gebaseerd op de duizenden beloften en toezeggingen van de Verheven Heer. En zoals ze hun waarachtigheid met hun wonderen hebben bewezen, zo hebben talloze heiligen middels ontdekking en gewaarwording dezelfde waarachtigheid ondertekend. Voorzeker is deze werkelijkheid net zo helder als de zon. Degene die dit in twijfel trekt is een dwaas... Jazeker, het oordeel en de mening van één of twee specialisten van een bepaalde wetenschap of kunst ontkrachten de tegenstrijdige oordelen en meningen van honderden personen die geen specialisme hebben in die tak van de wetenschap of kunst; ook al zouden ze specialisten zijn in andere takken van de wetenschap of kunst. Bijvoorbeeld twee betuigers die de aanwezigheid van de maansikkel, die de eerste dag van de Ramadan aangeeft, bewijzen of **"de aanwezigheid op deze aardbodem van een tuin met kokosnoten, die lijken op melkconserven"**, zullen deze zaak winnen van honderden ontkenners en verloochenaars. Want degene die dit bewijst, hoeft alleen maar een kokosnoot te tonen of de plaats waar de kokospalmen groeien. Degene die dit ontkent en verloochent kan zijn stelling alleen maar bewijzen door het hele aardoppervlak uit te kammen om zo te laten zien dat het er niet is. Zo ook, degene die de hemel en de eeuwige gelukzaligheid verkondigt en wil bewijzen, hoeft alleen maar een spoor, een schim of een teken te laten zien. Maar degene die dit ontkent en verloochent, moet het hele bestaan en het hele verleden en de toekomst zien en laten zien om zijn ontkenning en verloochening aan te tonen en zo zijn stelling te bewijzen. En het is vanwege dit belangrijke geheim dat de geleerde het er in overeenstemming mee eens zijn en zien als een wet der logica dat verloochening of ontkenning, die betrekking heeft op iets wat niet aan een plaats is gebonden of betrekking heeft op geloofsovertuigingen welke het hele bestaan omvatten (op voorwaarde dat het geen onmogelijkheid betreft), niet te bewijzen is.

Alleen al vanwege deze werkelijkheid zou de geloofskwesties door de tegenstrijdige oordelen en meningen van duizenden filosofen niet in twijfel gebracht mogen worden. Terwijl een berichtgeving van één enkele oprechte berichtgever in deze kwestie al genoeg zou zijn, zijn er honderdvierentwintigduizend specialisten en oprechte verkondigers die dit bewijzen en talloze ervaren geestelijke waarheidsgetrouwen en onderzoekers die eensgezind zijn over de geloofskwesties. Vergelijk nu maar hoe dwaas en dom het is om in twijfel te raken door de verloochening van enkele filosofen die van het spirituele zijn afgedwaald, blind zijn geworden, in niets anders geloven dan dat wat ze met hun eigen ogen kunnen zien en wiens spiritueel hart is gedoofd.

Daarnaast zien wij met onze eigen ogen, bij ons zelf en om ons heen, nu eenmaal heel duidelijk een allesomvattende barmhartigheid, een alles overkoepelende wijsheid en een onophoudelijke genade. En tevens zien we de kunstwerken en manifestatie van een overweldigende heerschappij, een nauwlettende, verheven rechtvaardigheid en geduchte werken. Zelfs een wijsheid die aan een boom net zoveel wijsheden toekent als zijn vruchten en bloesem; een barmhartigheid die elk mens verrijkt met net zoveel gunsten en goddelijke giften als zijn ledematen, gevoelens en hoedanigheden; een verheven en genadevolle rechtvaardigheid die de ongehoorzame, opstandige volkeren van Noach, Hoed en Salih, met wie vrede zij, en de volkeren van Aad en Samoed en de Farao bestraft en het recht van het kleinste levende wezen beschermt; en het vers *"En tot Zijn Tekenen behoort dat Hij de hemel en de aarde in stand houdt, met Zijn bevel. Daarna, wanneer Hij jullie met een roep uit de aarde doet oproepen, dan zullen jullie tevoorschijn komen.[30:25]* zegt met een overweldigende welspraak:

Net zoals de gehoorzame soldaten, die slapen of waken en verspreid zijn over twee kazernen, op het bevel van een commandant, door het galmen van een trompet, zich bewapenen en hun posities innemen... Zo ook zijn de omvangrijke hemel en aarde als twee gehoorzame kazernen van de Eeuwige Sultan. Op het moment dat de verheven aartsengel "İsrâfil"[7] (met wie vrede zij) door te blazen op de bazuin de slapende doden in die kazernen oproept, zullen ze meteen hun lichaam aantrekken en naar buiten snellen. Elke lente is hiervoor een bewijs en toont het aan. Want op het moment dat de engel van de donder op zijn bazuin blaast, laat alles wat in de kazerne van het aardoppervlak aanwezig is, een gelijksoortige situatie zien. Zo kun je de eindeloze grootheid van de Goddelijke Heerschappij begrijpen. Natuurlijk, voorzeker en ongetwijfeld –baserend op de bewijzen in het Tiende Woord– vereisen barmhartigheid, wijsheid, genade, rechtvaardigheid en de eeuwige heerschappij het hiernamaals en de plaats van wederopstanding. Maar wanneer deze niet plaats zullen vinden, dan zal die eindeloze, mooie barmhartigheid in een eindeloze, vieze wreedheid; die eindeloze, perfecte wijsheid in eindeloze, gebrekkige zinloosheid en nutteloze verspilling; die erg aangename genade in erg bittere kwelling; en die erg afgewogen, rechtmatige rechtvaardigheid veranderen in erg hevige meedogenloosheid. Maar het is op geen enkele manier mogelijk dat de ontzagwekkende en machtige eeuwige heerschappij in verval zal geraken, zijn ontzag zal verdwijnen en zijn perfecte heerschappij met onmacht en fouten aangetast zal worden. Niemand met verstand zal dit als mogelijk aanvaarden. Het omvat duizenden onmogelijkheden tegelijkertijd. Het is onwaarschijnlijk en onmogelijk. Want om nu de mens, die Hij zo verwend heeft onderhouden en middels hun instrumenten zoals het verstand en hart laat verlangen naar de eeuwige gelukzaligheid en naar het voortbestaan in het hiernamaals voor eeuwig te verdoemen, zou

[7] "İsrâfil" is de engel die op de dag des oordeels op de bazuin blaast om de zielen van de doden tot het lichaam te roepen.

een meedogenloze onbarmhartigheid zijn. En om nu honderden wijsheden en nuttigheden aan alleen al de hersenen toe te kennen en hem uiteindelijk zonder enige opbrengst te laten overlijden en niet laat herrijzen, waarmee al zijn ledematen en instrumenten en duizenden nuttigheden die in zijn hoedanigheden aanwezig zijn nutteloos, zonder resultaat en zonder wijsheid volledig worden verspild, is zo in strijd met de wijsheid en door zich niet te houden aan zijn duizenden toezeggingen en beloften, zou Hij –God behoede– zijn onmacht en onwijsheid aantonen. Iedereen met verstand begrijpt hoe tegenstrijdig dit is met Zijn overweldigende heerschappij en Zijn perfecte vorming. Hiermee vergeleken kun je ook genade en rechtvaardigheid begrijpen.

De vragen over het hiernamaals, die wij aan onze Schepper hebben gesteld, worden door Zijn namen de Barmhartige, de Alwijze, de Rechtvaardige, de Vrijgevige en de Almachtige in de voorgaande werkelijkheid beantwoord.

En tevens zien we met eigen ogen dat op een omvangrijke en overweldigende manier alles bewaard wordt. Alles van de levende wezens, de vele gestalten van elke gebeurtenis, het boek met de natuurlijke opgaven die hij verricht heeft en de bladzijden van zijn daden met daarin de lofprijzingen die hij middels zijn daden aan de schone namen van God heeft geuit, worden bewaard en vastgelegd in gelijkende portretten, pitjes, zaadjes en kleine voorbeelden van de "levh-i mahfuz[8]" zoals het geheugen en vooral het geheugen in de hersenen van de mens, wat een erg grote capaciteit heeft, maar in werkelijkheid heel erg klein is, en middels andere materiële en spirituele spiegels. Hij legt het vast en bewaart het tot het moment dat het seizoen is aangebroken om in de lente, wat een bloem van zijn kracht is, al deze spirituele schriften in een materiële vorm aan ons te tonen. Zo verkondigt Hij aan het bestaan met de kracht van miljoenen voorbeelden en bewijzen met miljarden tongen in zijn overweldigende bloemen de werkelijkheid van de wederopstanding zoals verkondigt in het vers: *"En wanneer de bladen opengeslagen worden."*[81:10] Hij heeft alle dingen en levende schepselen en vooral de mensheid niet geschapen voor de vergankelijkheid, voor een verval in het niets of om daarin vernietigd te worden. Het is klaarblijkelijk bewezen dat Hij ze met instrumenten geschapen heeft voor een opgave die reikt tot in de eeuwigheid en waarmee een reinheid bereikt kan worden die eeuwig voortduurt.

Jazeker, elke lente zien we dat elke boom, elke wortel, elk zaadje en pit, die gestorven zijn in de winter als ware het de ondergang, tijdens de lente als zijnde de wederopwekking het vers: *"En wanneer de bladen opengeslagen worden."*[81:10] lezen en een betekenis, een uitdrukking van dit vers met hun eigen tong uitleggen door voorbeelden te laten zien van de opdrachten die zij in de voorbijgegane jaren hebben verricht. Zo getuigen zij van de geweldige werkelijkheid dat alles bewaard blijft, de goddelijke bewaring.

De vier geweldige werkelijkheden in het vers *"Hij is de Eerste en de Laatste, Az Zhâhir en Al Bâthin.[9]…"*[57:3] worden in alles getoond en onderwijzen ons de overweldigende goddelijke bewaring en de wederopstanding net zo gemakkelijk en zeker als de lente. Jazeker, de manifestatie van deze vier namen is aanwezig in alle dingen van het kleinste deeltje tot aan het grootste geheel. Bijvoorbeeld een pitje dat het begin van een boom is, manifesteert de naam "De Eerste". Het is een omvangrijk doosje waarin het perfecte programma, de benodigdheden voor een feilloze ontwikkeling en alle voorwaarden voor de vorming aanwezig is, wat de omvangrijkheid van de goddelijke bewaring aantoont.

En de vrucht, die een manifestatie is van de naam "De Laatste", is met zijn pitjes een doosje waarin een index aanwezig is met alle natuurlijke taken welke deze boom heeft verricht. Het bevat een lijst met al zijn daden en de wetten voor zijn tweede leven. Dit doosje is een erg omvangrijke getuigenis voor de goddelijke bewaring.

De gestalte van de boom, die een manifestatie is van de naam "De Zichtbare", is een dusdanig passende, kunstvolle en versierde gelegenheidskleding, versierd met verschillende patronen, decoraties en schitterende kenmerken. Alsof het een in zeventig kleuren versierde jurk van een paradijsjonkvrouw is, die de overweldigende kracht, de perfectie van de wijsheid en schoonheid van Zijn barmhartigheid in de goddelijke bewaring laat zien.

En de machine in de boom, die een manifestatie, een spiegel van de naam "De Onzichtbare" is, is een dusdanig geweldige, perfecte en wonderbaarlijke fabriek, werkplaats en scheikundig laboratorium. Het is een uiterst afgewogen ketel met voeding die geen enkele tak, vrucht of blad zonder voedingsstoffen laat. Ze tonen ons zo helder als de zon de perfectie van Zijn macht, rechtvaardigheid, mooie barmhartigheid en wijsheid die aanwezig is in de goddelijke bewaring.

Zo ook is gezien de vier seizoenen het aardoppervlak als een boom. Met de manifestatie van de naam "De Eerste" worden alle zaadjes en pitjes in de herfst aan de Instandhouder in bewaring gegeven. Deze zaadjes en pitjes zijn een compacte samenvatting van goddelijke bevelen die betrekking hebben op de vorming van deze boom, een lijst van wetten die vanuit het lot zijn bepaald en minuscule bladzijden en schriften met hun daden en taken die zij in de vorige zomer hebben verricht om in de lente het aardoppervlak aan te kleden met een lentekleed van miljar-

[8] Levh-i mahfuz is het grote boek van Allah waarin de levensloop van alles is vastgelegd.

[9] Deze namen behoren tot de Schone Namen van Allah. De profeet heeft gezegd: "U bent de Eerste, voor U heeft er niets bestaan en U bent de Laatste, en na U is er niets. U bent Az Zhâhir (Hij die in Grootheid alles overtreft), boven U is er niets, en U bent Al Bâthin (De Onwaarneembare), naast U is er niets."

den takjes, vertakkingen, vruchten en bloesem. Zo tonen zij ons klaarblijkelijk de eindeloze kracht, rechtvaardigheid, wijsheid en barmhartigheid van Allah de Instandhouder in absolute verhevenheid en vrijgevigheid.

En als we de herfst, het einde, op het aardoppervlak doortrekken naar de vergelijking met een boom, dan zien we dat in elke volgende herfst alle taken, de natuurlijke verheerlijkingen van de goddelijke schone namen en alle bladzijden van hun daden die in de daaropvolgende lente, de wederopwekking, zullen herrijzen, worden toevertrouwd aan de wijze hand van de Instandhouder in absolute verhevenheid. Zo verkondigt zij in talloze talen aan het bestaan: "Hij is de Laatste".

En wat het uiterlijke van de boom betreft, opent het driehonderdduizend omvangrijke en veelsoortige bloemen om ons driehonderdduizend voorbeelden en aanwijzigen van de wederopstanding te tonen. Ze dekken de tafels met goddelijke barmhartigheid, voorziening, erbarmen en edelmoedigheid om deze aan te bieden aan de levende wezens. Zo aanroepen zij de naam "Hij is de Zichtbare" en loven en prijzen Hem in net zo veel talen en net zo vaak als het aantal vruchten, bloemen en etenswaren. Ze tonen de werkelijkheid in het vers: *"En wanneer de bladen opengeslagen worden."*[81:10] net zo helder als de dag.

En wat het innerlijke van deze ontzagwekkende boom betreft, is het een dusdanige ketel en werkplaats die talloze, ontelbare perfecte machines en op elkaar afgestemde fabrieken in absolute zorgvuldigheid en geordendheid tewerk stelt. Uit een paar gram bereidt het duizenden kilo's voedsel welke hij op het juiste moment aanreikt aan de behoeftigen. Hij gaat zo nauwkeurig en oplettend te werk dat er geen enkele mogelijkheid wordt overgelaten aan toeval. Hiermee verkondigt en bewijst hij de naam: "Hij is de onzichtbare" op honderdduizenden manieren met het innerlijke van het aardoppervlak, net zoals sommige engelen Hem ook prijzen met honderdduizenden tongen.

En zoals deze wereld wat betreft de jaargetijden een boom is en in die vier namen een goddelijke bewaring en hiermee een sleutel wordt voor de poort van de wederopstanding… Zo ook wat betreft de tijd en het wereldse leven is het een geweldige boom die de vruchten naar de markt van het hiernamaals stuurt. Het geeft een verrijking en weerspiegeling van de vier namen en het opent een weg naar het hiernamaals die te breed en onbeschrijfelijk is om met ons verstand te kunnen bevatten. Wij kunnen alleen het volgende hierover zeggen: Zoals de seconden, minuten, uren en dagenwijzers van een wekelijkse klok op elkaar lijken en van elkaars bestaan getuigen. Zo is degene die de beweging van de secondewijzer ziet genoodzaakt de beweging van de andere wijzers te accepteren en te bevestigen. Zo ook is de wereld een grote klok van de Schepper in Verhevenheid van de hemelen en de aarde. De secondewijzer die de dagen aangeeft, de minutenwijzer die de jaren telt, de urenwijzer die de eeuwen aangeeft en de dagenwijzer die de generaties aangeeft, lijken allen op elkaar en getuigen van elkaars bestaan. Net zo zeker als de ochtend de nacht zal opvolgen en de winter plaats zal maken voor de lente, zo verkondigt de donkere winter van deze vergankelijke wereld met talloze aanwijzigen van de komst van een eeuwige lente en voortdurende ochtend. Met de bovengenoemde werkelijkheid wordt de vraag over de wederopstanding, die we aan onze Schepper hebben gevraagd, beantwoord met de naam: "El Hafiz", de Instandhouder, en de namen: "De Eerste, De Laatste, De Zichtbare en De Onzichtbare".

Met onze ogen zien we nu eenmaal en met ons verstand begrijpen we dat de mens

- de laatste en meest omvangrijke vrucht is van de boom der bestaan;
- de oorspronkelijke bron is voor wat betreft de werkelijkheid van Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem);
- het grootste bewijs is van de Qoer'an der bestaan;
- het grootste teken is en een manifestatie van de meest verheven naam onder de goddelijke namen;
- de meest vereerde gast is in het paleis der bestaan;
- een actieve ambtenaar is, gemachtigd als heerser over de andere inwoners van dit paleis;
- een toezichthouder is op de ontvangsten, uitgaven en dat wat er gezaaid wordt in de tuin en akker van de wijk des aardoppervlak van de stad des bestaan;
- de meest luidruchtige en verantwoordelijke opzichter is, uitgerust met honderden wetenschappen en duizenden kunstwerken;
- een inspecteur en een soort kalief over de wereld is, die in de stad des aarde van het land des bestaan door de Koning die is, die was en die zijn zal, zeer nauw in de gaten wordt gehouden, een beheerder wiens kleine en grote daden worden vastgelegd;
- degene is die de verantwoordelijkheid voor de Goddelijke geboden, waarvan de hemelen de aarde en de bergen zich weerhielden, op zich neemt;
- degene is voor wie twee verbazingwekkende wegen zijn opengegaan. Op de ene weg wordt hij de meest ongelukkige onder de levenden en op de andere weg de meest gelukkige;
- een belangrijke dienaar is, belast met een omvangrijk dienaarschap;

- verrijkt is met de verschijning van de meest omvattende namen van de Koning des heelal en de meest omvangrijke spiegel is voor alle goddelijke namen, een uitverkoren gesprekspartner die de goddelijke verkondiging en het goddelijke woord het meest begrijpt;
- de meest behoeftige is onder de levende wezens in dit bestaan;
- een hopeloos levend wezen is dat naast zijn eindeloze behoeftigheid en machteloosheid talloze doelen en wensen voor ogen heeft en omringd is met talloze vijanden en schadelijke zaken die hem pijnigen;
- geschapen is met de rijkste hoedanigheid;
- met betrekking tot het levensgenot de meest ongelukkige is wiens genot gemengd gaat met verschrikkelijke smart;
- degene is die de eeuwigheid het meest verlangt, nodig heeft, er het meest geschikt voor is, het verdient en met talloze gebeden en smeekbeden vraagt om voortduring en de eeuwige gelukzaligheid en wiens verlangen naar de eeuwigheid niet kan worden bevredigd ook al geeft men hem al het wereldse genot;
- een wonderbaarlijk kunstwerk is van de kracht van de Onafhankelijke en een verbazingwekkend schepsel dat het Wezen, welke hem van gunsten voorziet, erg lief heeft, laat believen en zelf beliefd wordt;
- een schepsel is dat het hele bestaan omvat en met al zijn menselijke instrumenten ervan getuigt dat hij geschapen is om naar de eeuwigheid te gaan…

Met deze twintig werkelijkheden is de mens gebonden aan de Schone Naam "De Waarheid" van de Verhevene, de Ware Heer; Allah de Instandhouder, die in de minste of geringste behoefte van het kleinste levende wezen voorziet, zijn smeekbeden aanhoort en tegemoet komt; Hij die met Zijn naam "De Instandhouder" continue de daden laat vastleggen en de daden die betrekking hebben op het bestaan laat opschrijven door de engelen die belast zijn met het opschrijven van de daden. Dan zal Hij voorzeker en zonder twijfel vanwege deze twintig werkelijkheden de mens, die boven alles is onderworpen aan de aandacht van deze naam, laten herrijzen en hem zijn daden tonen. Met de naam: "De Waarheid" zal de mens de beloning ontvangen voor zijn dienaarschap en bestraft worden voor zijn fouten. En met de naam: "De Bewaarder" zal hij verantwoording afleggen voor alle grote en kleine daden die Allah heeft laten vastleggen. Daarna, in de plaats van de eeuwigheid, zullen de poorten openen naar het feestelijk onthaal in de eeuwige gelukzaligheid en naar de gevangenis van eeuwige verdoeming. De mens, de heerser op deze wereld die commandant is voor vele groepen, zich met hen bemoeit en ze soms overhoop haalt, zal zich niet in het graf kunnen verbergen zonder daar uit zijn slaap te worden gehaald om zo te ontkomen aan de verantwoording voor al zijn daden.

Want zou Allah wel luisteren naar de stem van een vlieg en deze tegemoet komen in alles wat hij nodig heeft om te kunnen leven, maar niet naar de smeekbeden die met de taal van de bovengenoemde twintig werkelijkheden worden uitgedrukt, de donderende roep van alle mensen naar het recht op de eeuwigheid, die de hemelen en aarde laten sidderen; zou Hij al die oneindige rechten verspillen, terwijl Zijn wijsheid de ordening in de vleugel van een vlieg ervan laat getuigen dat er niet eens een verspilling is ter grootte van de vleugel van een vlieg; en zou Hij de kenmerken en hoedanigheden van de mens, die verankerd zijn in deze werkelijkheden, en de hoop en het verlangen, dat tot in de eeuwigheid reikt, en de gebondenheid en werkelijkheden in het bestaan, die deze hoedanigheden en verlangens voedt, volledig verspillen, dan zou dit een zodanige onrechtvaardigheid, onmogelijkheid en tiranische gruwelijkheid zijn welke door het hele bestaan, dat getuigt van de Schone Namen “De Waarheid”, “De Instandhouder”, “De Alwijze”, “De Schone”, “De Genadevolle”, zal worden verworpen. “Dit is absoluut onmogelijk en in alle opzichten onwaar”, zullen ze zeggen. Dus de vraag over de wederopstanding, die we aan onze Schepper hebben gevraagd, wordt beantwoord door de Schone Namen: “De Waarheid”, “De Instandhouder”, “De Alwijze”, “De Schone”, “De Genadevolle” en zeggen: “Zo waar als onze waarachtigheid en naarmate de waarachtigheid van het bestaan, die over ons getuigt, is de wederopstanding waar en zal voorzeker plaatsvinden.”

En tevens… Eigenlijk wilde ik nog veel meer schrijven, maar daar het zo duidelijk is als de zon, heb ik het hier kort gehouden. Vergeleken met de vorige voorbeelden en onderwerpen in de opsommingen; elke naam van de honderd of misschien wel duizend Schone Namen van de Verheven God, die duiden op het bestaan en bij het bestaan in de weerspiegeling en manifestatie te zien zijn, tonen en bewijzen ons ook de wederopstanding en het hiernamaals.

En de vraag, die we aan onze Schepper hebben gesteld, wordt met een verheven en onweerlegbaar antwoord beantwoord in al Zijn proclamaties, hemelse neergedaalde boeken en de meeste namen waarmee Hij wordt gekenmerkt. Zo ook laat Hij Zijn engelen met hun getuigenis het volgende zeggen:

“Vanaf de tijd van Adam zijn er honderden gebeurtenissen die samen zo krachtig en absoluut zijn waarbij jullie in aanraking zijn gekomen met de geestachtigen en met ons. En er zijn talloze aanwijzingen en bewijzen voor ons bestaan en het bestaan van de geestachtigen en hun godsdienstuitoefeningen. En dat we de zalen van het hiernamaals en andere plaatsen hebben bezocht, hebben wij op een passende manier in passende omstandigheden aan jullie commandanten verteld en dat blijven wij ook doen. Voorzeker en zonder twijfel wachten deze eeuwige en

perfecte zalen, die we hebben bezocht, en de paleizen en plaatsen, die achter deze zalen zijn ingericht en versierd, op erg belangrijke gasten die deze plaatsen zullen betrekken. Dit verklaren wij jullie met absolute zekerheid." Waarmee zij onze vraag beantwoordden.

En onze Schepper heeft ons nu eenmaal Mohammed de Arabier (vzmh) toegekend als grootste leermeester, meest perfecte leraar en meest waarachtige gids, die geen fouten maakt en zich niet laat misleiden. En Hij heeft hem als laatste afgezant gestuurd. Zo is het nodig dat wij –om onze kennis te verrijken en te perfectioneren van het niveau van wetenschappelijke zekerheid naar ogenschijnlijke en ondervindende zekerheid– boven alles deze leermeester vragen naar het antwoord op de vragen die wij aan onze Schepper hebben gesteld. Want deze persoon heeft duizend(en) wonderen verricht die ieder op zich een teken van de Schepper is voor zijn profeetschap. En ook hij is een wonder van de Qoer'an. Hiermee toont de Qoer'an aan dat het de waarheid is en het woord van Allah. De Qoer'an, die in veertig opzichten een wonderbaarlijke welspraak is, is een wonder van hem waarmee zijn profeetschap wordt bevestigd en bewezen. Samen, dus een ervan met de taal van deze waarneembare wereld – dit bevestigd hij heel zijn leven en het wordt bevestigd door alle profeten en heiligen– en de andere met de taal van het verborgene –bevestigd door alle hemelse openbaringen en de werkelijkheden in het bestaan–, beweren en bevestigen de werkelijkheid van de wederopstanding met duizenden verzen en tekenen zo zeker en helder als de zon en de dag.

Jazeker, nu is te begrijpen dat een vraagstuk over het hiernamaals, dat zo verbazingwekkend, machtig en onvatbaar is voor het verstand, alleen maar kan worden beantwoord met de lessen van twee van zulke geweldige leermeesters.

De reden dat de voorafgaande profeten geen uitleg aan hun volgelingen hebben gegeven zoals de Qoer'an dat heeft gedaan, is dat in die perioden de mensheid nog primitief en onder ontwikkeld was. In de eerste lessen vindt weinig uitleg plaats.

Samenvattend: De meeste Schone Namen van de Verheven Heer vereisen het hiernamaals en vragen erom. Voorzeker alle bewijzen die verwijzen naar deze Schone Namen, verwijzen met minstens een aspect ook naar de verwezenlijking van het hiernamaals. En tevens vertellen de engelen dat ze de plaatsen van het hiernamaals en de eeuwigheid hebben gezien. Voorzeker de bewijzen voor het bestaan en de dienaarschap van de engelen, de zielen en de geestachtigen, zijn zodoende ook een bewijs voor het bestaan van het hiernamaals. En tevens is na de eenheid van God de voortdurende missie, bewering en essentie in het hele leven van Mohammed, met wie vrede en zegeningen zij, het hiernamaals. Voorzeker zijn alle wonderen en bewijzen voor het profeetschap en oprechtheid van deze persoon –zodoende ook in andere opzichten– een getuigenis voor de verwezenlijking en de komst van het hiernamaals. En tevens gaat een kwart van de Qoer'an over de wederopstanding en het hiernamaals, onderbouwt dit met vele honderden verzen en berichten hierover. Voorzeker zijn alle tekenen en bewijzen die getuigen voor de waarachtigheid van de Qoer'an, zodoende ook tekenen en bewijzen voor de verwezenlijking en opening van het hiernamaals.

Kijk nu hoe sterk en zeker deze zuil van de geloofsovertuiging is en zie het in…

Samenvatting van de Achtste Vraagstelling

In de "Zevende Vraagstelling" zouden we op verschillende niveaus vragen stellen over de wederopstanding. Maar de antwoorden die de namen van onze Schepper ons aanreikten, gaven een dusdanig krachtige overtuiging en voldoening dat het niet nodig was om op andere niveaus nog vragen te stellen. Zodoende hebben wij het daar kort gehouden. Het geloof in het hiernamaals brengt en gelukzaligheid in het hiernamaals en op deze wereld. Eén van de honderd voordelen en resultaten zullen we in deze vraagstelling samenvatten. Wat gelukzaligheid in het hiernamaals betreft, laat de uitleg van de Qoer'an, waarvan de verkondiging een wonder is, geen behoefte meer over voor verdere uitleg. We laten deze uitleg dan ook over aan de Qoer'an. Maar de uitleg over de gelukzaligheid in deze wereld laten we over aan de Risale-i Nur. Alleen voor wat betreft de honderden voordelen die betrekking hebben op het persoonlijke en maatschappelijke leven van de mens, zullen we er hier vier uiteenzetten.

De eerste vrucht:

De mens is, in tegenstelling tot de dieren, net zo betrokken met de wereld als met zijn eigen huis en net zo nauw en wezenlijk betrokken met de mensheid als met zijn eigen familie. En net zoals hij op deze wereld zijn tijdelijk voortbestaan wenst, heeft hij ook een hevig verlangen naar zijn voortbestaan in een plaats van eeuwigheid. En zoals hij ijvert om tegemoet te komen aan de behoefte van zijn maag, zo is hij van oorsprong genoodzaakt en ijvert hij om de maag van zijn verstand, hart, ziel en menselijkheid te vullen met de gedekte tafels en voeding die zo breed zijn als de wereld en zelfs reiken tot aan de eeuwig. En hij heeft zelfs zulke wensen en verlangens dat niets anders dan de eeuwige gelukzaligheid hieraan kan voldoen. Zelfs in het "Tiende Woord" is aangehaald dat ik ooit –toen ik nog kind was– aan mijn gedacht vroeg: "Zou je een leven willen van een miljoen jaar samen met de wereldse heerschappij om daarna in het niets te verdwijnen? Of zou je een eeuwig, maar sober en moeilijk bestaan wensen?" Ik zag dat mijn gedachte de tweede mogelijkheid wenst en een smachtkreet liet door de gedachte aan de eerste mogelijkheid. "Al zou het in de hel zijn, ik wens toch de eeuwigheid", zei het.

Het is nu eenmaal zo dat het vermogen om te fantaseren, wat een dienaar is van de hoedanigheid van de mens, geen voldoening kan vinden in het genot op deze wereld. Voorzeker is de omvangrijke hoedanigheid van de mens vanuit zijn aard verbonden met de eeuwigheid. Kijk, hoewel de mens is gebonden aan talloze wensen en verwachtingen is zijn kapitaal niet meer dan een absolute armoede en het geringe vermogen om keuzes te kunnen maken. Geloof in het hiernamaals is meer dan genoeg een dusdanig sterke schat, een steunpunt voor gelukzaligheid en plezier, een bron van kracht, een toevluchtsoord en een bron van troost voor de onophoudelijke problemen en zorgen op deze wereld. Het is een dusdanig waardevolle vrucht en heeft dusdanige voordelen dat al zou men op de weg om dit te bereiken zijn werelds leven ervoor op moeten offeren, dan nog stelt het niets voor.

De tweede vrucht en een nut die kijkt naar zijn persoonlijk leven:

Een erg belangrijk resultaat dat is uitgelegd in de derde vraagstelling en in een voetnoot in "Leidraad voor de Jongeren".

Jazeker, dat waar elk mens over nadenkt en zich het meest zorgen over maakt is het feit dat hij de doodskamer zal binnengaan, het graf waar ook zijn vrienden en familie in zijn gegaan. Op het moment dat de hopeloze mens, die voor een enkele vriend zijn ziel opoffert en bij de gedachte aan een eeuwige vernietiging gepaard gaand met eeuwige scheiding van duizenden, miljoenen of miljarden broeders een smart ervaart nog erger dan de hel, komt het geloof in het hiernamaals hem te hulp, opent zijn ogen en licht de sluier op... **"Kijk"**, zegt het. Hij keek door de bril van het geloof... Hij aanschouwde zijn broeders en ondervond een dusdanig hevig en innerlijk, geestelijk genot dat het deed denken aan het paradijselijk genot. Hij zag dat zij gered waren van een eeuwige dood en vernietiging en hem opwachtten in een verlichte wereld. Wij nemen genoegen met de bewijzen en uitleg in de Risale-i Nur en houden het hier kort.

De derde vrucht die betrekking heeft op zijn persoonlijk leven:

Dat de mens boven alle levende wezens staat en de hoogste in rang is, is te danken aan zijn verheven karakter, omvattende hoedanigheid, omvangrijke godsdienstigheid en zijn betrokkenheid bij alle levensvormen. Maar deze mens kijkt naar de korte tijd in het heden die is vastgeklemd tussen het verleden en de toekomst, welke zich in het niets en in duisternis bevinden en dood zijn, en hiermee vergeleken en volgens deze maatstaven vormt het karakter zich met ijver, liefde, broederschap en menselijkheid.

Bijvoorbeeld: hij houdt van en dient zijn vader, broers en zussen, echtgenote, land en landgenoten, welke hij vroeger niet kende en die hij nooit meer zal zien nadat hij van hen is gescheiden. Hierdoor zal hij vrijwel nooit een volledige trouw en oprechtheid bereiken en zal zijn perfectie en karakter beperkt blijven. Laat staan de meest verhevene onder de levenden, hij zal degraderen tot de laagste onder de levenden en vanwege zijn verstand tot de meest hopelozen en laaghartigen.

Juist op dit moment schiet het geloof in het hiernamaals te hulp. Een korte tijd zo breed als het graf wordt omvat door het verleden en de toekomst, resulteert in een uitgestrekte tijd en toont ons een bestaan dat zo groot is als de wereld en zelfs de eeuwigheid. Hij houdt van, toont respect aan, bekommert zich om en helpt zijn vader als zijnde ook een vader in de plaats van gelukzaligheid en in de tussenwereld, van zijn broers en zussen als een broederschap en zusterschap die tot in de eeuwigheid doorgaat en van zijn echtgenote wetende dat zij in het paradijs de mooiste echtgenote zal zijn. Hierdoor zullen deze belangrijke werken die betrekking hebben op die grote en omvangrijke wereld en bestaan, niet worden misbruikt voor de onbelangrijke werken, zelfverrijking en voordelen op deze wereld. Hij zal een volledige trouw en een intense oprechtheid bereiken en zijn perfectie en karakter zullen naarmate deze trouw en oprechtheid een hogere gradatie bereiken. Zijn menselijkheid zal op een hogere verhevenheid komen. De mens die wat betreft het werelds genot niet eens een mus kan evenaren, reikt zo uit boven alle levende wezens en wordt de meest gelukkige en uitverkoren gast van het bestaan en de meest geliefde en welbehagen dienaar van de Eigenaar van het bestaan. We nemen nu genoegen met het resultaat dat in andere punten van de Risale-i Nur is verklaard en houden het hier kort.

De vierde vrucht die betrekking heeft op het sociale leven van de mens:

Een samenvatting van het resultaat dat in de "Negende Lichtstraal" van de Risale-i Nur is behandeld:

De kinderen die éénvierde van de mensheid vertegenwoordigen kunnen alleen door te geloven in het hiernamaals een menselijk leven leiden en de eigenschappen van de mens verdragen. Anders zal het kind een zorgelijk leven gaan leiden waarbij het zichzelf voor de realiteit verstopt achter zijn speelgoed. Hij zal een nutteloos leven gaan leiden. Want het onophoudelijk overlijden van kinderen om zich heen, zoals hij, zal heel veel indruk achterlaten op zijn mild verstand, zijn weerstandsloze ziel en zijn zwak hart, dat in de toekomst langdurige wensen zal dragen. Hierdoor gaat zijn leven en zijn verstand hem kwellen en martelen en juist op dit moment komt het geloof in het hiernamaals hem te hulp. In plaats van zich voor deze zorgen te verstoppen achter zijn speelgoed, voelt hij een vreugde en ontspanning en zegt hij: **"Mijn vriend of broertje is dood. Hij is nu een paradijsvogel. Hij vermaakt zich veel beter dan ons en heeft veel plezier. En mijn moeder is dood, maar zij is naar de barmhartigheid van God gegaan en zij zal mij in het paradijs weer op haar schoot nemen en mij lief hebben. Daar zal ik mijn liefdevolle moeder weer zien."** Waardoor het kind een leven kan leiden wat past bij de menselijkheid.

En tevens de ouderen onder ons die ook éénvierde van de mensheid vertegenwoordigen. Daar hun leven binnenkort zal doven, zij het graf binnen zullen gaan en de wereld, die zij zo mooi vinden en zo lief hebben, straks zal sluiten, kunnen zij enkel en alleen nog troost vinden door het geloof in het hiernamaals. Zonder dit geloof zullen deze barmhartige, geprezen vaders en opofferingsgezinde, liefdevolle moeders een dusdanig geestelijke smart en bitter hart te verduren hebben, dat deze wereld voor hen een treurige gevangenis en het leven een folterende bestraffing wordt. Maar het geloof in het hiernamaals zegt tegen hen: **"Wees maar niet bezorgd. Een eeuwige jeugd wacht jullie op. In de toekomst ligt een stralend leven en een oneindigend bestaan voor jullie klaar. Jullie zullen met vreugde jullie verloren kinderen en kennissen weer ontmoeten. Al het goede wat jullie hebben verricht, is bewaard gebleven en nu zullen jullie hiervan de vruchten te zien krijgen."**, waardoor het geloof in het hiernamaals deze ouderen een zodanige troost en verlichting geeft dat al zouden ze op hetzelfde moment honderd maal meer ouderdom moeten verdragen, dit hen niet hopeloos maakt.

En de jongeren die éénderde van de mensheid vertegenwoordigen. Daar ze zo worden gedreven door hun driften, door hun lusten worden overwonnen en niet altijd hun op hol geslagen verstand kunnen bedwingen, zullen ze, wanneer ze het geloof in het hiernamaals verliezen en niet denken aan het helse vagevuur, een gevaar opleveren voor de bezittingen en eer van de kuisgezinden en de rust en zelfrespect van de ouderen en zwakken in de maatschappij. Soms verwoesten zij het geluk van een gezin omwille van enkele minuten genot en vanwege dit soort zaken hebben zij in de gevangenis een bestraffing van vier of vijf jaar te verduren. Zij zijn dan als het ware niet meer dan een wild beest.

Maar komt het geloof in het hiernamaals hen te hulp, dan zullen zij snel tot verstanden komen. **"Ik weet dat de ordehandhavers mij niet zien en ik kan me wel voor hen verstoppen. Maar de engelen van de Koning in absolute verhevenheid, die de hel als gevangenis heeft, zien mij en noteren al het slechte dat ik verricht. Ik ben niet aan mezelf overgelaten, maar een reiziger die bepaalde taken te verrichten heeft. Ook ik zal net als hen oud en zwak worden."** Waardoor zij ineens liefde en eerbetoon in zich op voelen komen voor de mensen die zij zojuist nog wreed onrecht aan wilden doen. We nemen genoegen met de uitleg van deze betekenis in de vele voorbeelden van de Risale-i Nur en houden het hier kort.

En tevens een belangrijk deel van de mensheid: de zieken, onderdrukten en zij die door tegenspoed worden getroffen zoals wij, armen en gedetineerden, die een zware straf te verduren hebben; Indien het geloof in het hiernamaals hen niet te hulp schiet, zal bij deze wanhopigen de ziekten die hen continue herinneren aan de dood, waar-

mee zij oog in oog staan, het arrogante verraad van de onderdrukkers op wie zij geen wraak hebben kunnen nemen en uit wiens handen zij hun kuisheid niet hebben kunnen redden, de pijnlijke hopeloosheid die voortvloeit uit groot onheil waarbij zij zomaar hun bezittingen en kinderen kwijt zijn geraakt en het pijnlijke ongenoegen die door vijf of tien jaar gevangenisstraf teweeg wordt gebracht omwille van enkele minuten of enkele uren plezier, voorzeker de wereld veranderen in een kerker en het leven in een martelende bestraffing. Wanneer het geloof in het hiernamaals hen te hulp schiet, kunnen ze ineens opgelucht ademhalen en zal hun ongenoegen, wanhoop, zorgen en wraakgevoel minder worden naarmate hun geloofsovertuiging of zelfs helemaal verdwijnen.

Ik kan zelfs zeggen dat als het geloof in het hiernamaals ons niet te hulp was gekomen de onterechte gevangenschap van mij en sommigen van mijn broeders en het verschrikkelijke onheil, waarvan één dag net zo veel invloed op ons had als de dood, ertoe zou leiden dat wij ons van ons leven zouden ontnemen. Maar eindeloze dank aan Allah, ik heb naast het leed van het onheil dat mijn broeders is overkomen, van wie ik zielsveel hou, ook het leed kunnen verdragen van de duizenden uiteenzettingen van de Risale-i Nur, wat mijn oogappel is, het licht van mijn stralende, versierde en erg waardevolle boeken en de smart die ik ondervind door hun gehuil wegens verraad en beschuldiging, wat ik van oudsher niet kan verdragen. Zwerend kan ik jullie verzekeren dat het licht en de kracht die voortkomt uit het geloof in het hiernamaals mij een zodanig geduld, verdraagzaamheid, troost en uithoudingsvermogen geeft –wat mij voorzeker motiveert om te streven naar een nog aanzienlijkere beloning in deze winstgevende les, deze beproeving– dat ik, zoals ik al aan het begin van deze uiteenzetting had gezegd, mezelf zie in een mooi en gezegend leshuis die het waard is de titel van "Leerschool van Jozef" te krijgen. Zouden de ziektes die ik af en toe krijg, er niet zijn en zou ik niet ontstemt raken, wat voortkomt uit mijn ouderdom, dan zou ik op een perfecte wijze en met een gerust hart nog meer aan mijn lessen werken. Maar goed... Vanwege het onderwerp is hier onbewust op in gegaan. Neem het mij niet kwalijk.

En tevens is het eigen huis van ieder mens als een kleine wereld, of zelfs een klein paradijs. Wanneer het geloof in het hiernamaals niet overheerst in het geluk van dat huis, zal elk gezinslid, naarmate de troost, liefde en aandacht, smartelijke zorgen en leed ondergaan. Dat paradijs zal veranderen in een hel. Hij zal zijn verstand misschien wel verlammen en verdoven met voorbijgaand en verboden genot. Als een struisvogel die niet kan vluchten of wegvliegen voor de jager steekt hij zijn hoofd in het zand en denkt zo niet gezien te kunnen worden. Hij steekt zijn hoofd in het bedwelmende plezier zodat de dood, het einde en de scheiding hem niet kunnen zien. Als een roekeloze dwaas zoekt hij een uitvlucht door zijn gevoelens tijdelijk buiten spel te zetten. Want een moeder, bijvoorbeeld, rilt telkens van angst wanneer zij ziet dat haar kinderen, waar zij haar ziel voor zou opofferen, in gevaar zijn. En de kinderen, die hun ouders en broer of zus niet kunnen redden van het vele onheil dat op hen afkomt, zullen voortdurend een smart en angst ervaren. Hiermee vergeleken kun je begrijpen dat in dit woeste en onvoorspelbaar wereldse leven het gezin, waarvan je denkt dat ze gelukkig zijn, op vele manieren dit geluk zal verliezen. Daar de wereldse verbondenheid en samenzijn van korte duur is, zal het niet leiden tot echte trouw, volledige oprechtheid, dienstbaarheid en liefde waarvoor men niets terug verwacht. De beschaving zal hierdoor achteruit gaan en zelfs verloren raken. Wanneer nu het geloof in het hiernamaals dat huis binnen treedt, zal dit het gezin ineens verlichten en zullen de onderlinge verbondenheid, liefde en samenzijn niet gemeten worden met het kort werelds leven. Daar de onderlinge gebondenheid door zal gaan in het hiernamaals, in de eeuwige gelukzaligheid, zal er een werkelijke oprechtheid, liefde en trouw ontstaan waar niet wordt gekeken naar elkaars fouten en zo zal het fatsoen toenemen. Werkelijk menswaardig geluk zal in dat huis tot ontwikkeling komen. Deze betekenis is tevens met voorbeelden in andere delen van de Risale-i Nur uitgelegd waardoor wij het hier kort houden.

En elke stad is voor haar inwoners een groot huis. Wanneer het geloof in het hiernamaals niet heerst bij die grote familie, zal oprechtheid, intensheid, waarde, ijver, opofferingsgezindheid, welbehagen van God en beloning in het hiernamaals, wat de essentie is voor goed fatsoen, wijken voor wrok, eigen belang, oplichterij, egoïsme, hypocrisie, pronkzucht, omkoperij en bedriegerij. Achter ogenschijnlijke harmonie en menselijkheid schuilt anarchisme en vrees, wat het stadsleven zal vergiftigen. Kinderen zullen zich bezig gaan houden met nutteloosheden, jongeren met dronkenschap, de sterken met tirannie en de ouderen zullen huilen.

Hiermee vergeleken is ook het land als een gezin en je vaderland is het huis van je nationale familie. Wanneer het geloof in het hiernamaals heerst in dit grote huis dan zal ineens oprecht respect, werkelijk erbarmen, onvoorwaardelijke liefde en omgang, onbedrieglijk sociaal leven, waardering en vrijgevigheid zonder pronkzucht en aanzien en grootheid zonder egoïsme zich in hun leven ontwikkelen. Het zegt tegen de kinderen: **"Er is een paradijs, hou op met die nutteloosheid.",** en zal ze met de lessen van de Qoer'an fatsoen bijbrengen. Het zegt tegen de jeugd: **"Er is een hel, hou op met die dronkenschap."**, en brengt hen tot verstande. Tegen de tirannen zegt het: **"Er is een hevige bestraffing, je zult onheil op je af roepen."**, en zal zich neerleggen bij de rechtvaardigheid. Het zegt tegen de ouderen: **"In plaats van al het geluk wat uit je handen is geglipt, wacht er een erg verheven, voortdurend en eeuwig hiernamaals geluk en een nieuwe, eeuwige jeugd op je, ijver om dit te verdienen."**, waardoor zijn gehuil overgaat in gelach. Hiermee vergeleken kun je

de invloed van het geloof in het hiernamaals zien in alle lagen van de bevolking, groot of klein, en brengt het verlichting. Laat dit een lering zijn voor de sociologen en pedagogen die zich bezighouden met het sociale leven van de mensheid. Wanneer men nu deze vijf of zes voorbeelden van de duizenden voordelen van het geloof in het hiernamaals toepast op de rest, zal men zeker begrijpen dat **het geluk van het leven in beide werelden alleen maar te vinden is in de geloofsovertuiging.**

Voor de zwakke twijfels met betrekking tot de fysieke wederopstanding nemen we hier genoegen met de krachtige antwoorden in de Risale-i Nur, het "Achtentwintigste Woord" en andere uiteenzettingen. We gaan hier alleen maar op in met een korte aanwijzing. Het is als volgt: De meest omvangrijke spiegel voor de Schone Namen van de Heer is aanwezig in lichamelijkheid. En de meest rijke en actieve kern in het goddelijke doel van de schepping van het bestaan is te vinden in lichamelijkheid. En de meest verschillende en soorten gunsten van de Heer zijn te vinden in lichamelijkheid. En de meest omvangrijke bron van de vele smeekbeden en dankbetuigingen die door de mens met de taal van hun behoeften aan de Heer worden geuit, is aanwezig in lichamelijkheid. En de meest veelzijdige bron voor de spirituele en geestachtige werelden komen weer naar voren in lichamelijkheid. Hiermee vergeleken zien we dat honderden omvangrijke werkelijkheden in lichamelijkheid zijn samengebracht. De Alwijze Schepper vermeerderd op het aardoppervlak de lichamelijkheden op een dusdanig snelle en indrukwekkende wijze, in groepen tegelijk, voorziet hen met een lichaam om hen met deze werkelijkheden te verrijken en stuurt hen naar de plaats waar de tentoonstelling plaatsvindt. Daarna ontslaat hij hen en stuurt er anderen naar toe. Hij is continue bezig om de fabriek van het bestaan te laten draaien. Hij weeft de lichamelijke oogsten en maakt zo de aardbodem tot een tuin met stekjes voor het hiernamaals en het paradijs. Het is zelfs zo dat Hij, om de materiële maag van de mens tevreden te stellen, in absolute aandacht luistert naar het smeekgebed van de maag, die met zijn houding verlangt naar zijn voortbestaan, dit smeekgebed aanvaardt en het met daden beantwoordt door de erg kunstvolle gerechten en erg waardevolle goddelijke giften, die gemaakt zijn in honderdduizenden, eindeloze en talloze vormen en duizenden verschillende smaken, samen te brengen in het lichaam. Dit laat helder en onbetwijfelbaar zien dat in het hiernamaals, in het paradijs het meeste en veelzijdige genot betrekking heeft op lichamelijkheid. En de belangrijkste en door iedereen de meest gewilde en vertrouwde goddelijke giften in de eeuwige gelukzaligheid hebben betrekking op lichamelijkheid.

Is het op wat voor wijze mogelijk of kan het überhaupt zo zijn dat de Almachtige Erbarmer, de Alwijze Edelmoedige wel het smeekgebed accepteert van de eenvoudige maag, die dit gebed voor zijn voortbestaan verricht met de tong van zijn hoedanigheid, hem tot dankbaarheid aanzet met talloze wonderbaarlijke materiële etenswaren en hem op ieder moment, zonder toevalligheden, bewust met daden beantwoordt, maar niet het smeekgebed van de mensheid, het belangrijkste resultaat van het bestaan, de kalief op deze wereld en de oogappel van de Schepper, welke Hij erg lief heeft, die als een menselijke collectieve maag vanuit zijn aard continue verlangt naar een omvattend en verheven lichamelijk genot, waaraan de mens erg gehecht is. Kan het dan zo zijn dat Hij de talloze gezamenlijke smeekbeden om het ook in het hiernamaals te krijgen, niet zal inwilligen? Kan het dan zo zijn dat Hij hen niet tegemoet komt met een fysieke wederopstanding om hen voor eeuwig dankbaar te laten zijn? Alsof Hij wel het gezoem van een vlieg hoort, maar niet het donderen van de donder. Of wel met uiterste zorg naar de uitrusting van een simpele soldaat kijkt, maar geen belang hecht aan of kijkt naar het leger. Dit is honderd maal onmogelijk en onwaarschijnlijk. Jazeker, met de absolute duidelijkheid van het vers: *"...Daarin is wat de zielen verlangen, en de verrukking van de ogen..."*[43:71], **zal de mens lichamelijk genot, waaraan hij het meest is gehecht en waarmee hij de voorbeelden op deze wereld het meest heeft geproefd, zien en ervaren op een manier die past bij het paradijs. En de beloning voor de oprechte dankbaarheid en specifieke godsdienstuitoefeningen van de organen zoals de tong, het oog en het oor zal worden gegeven in een speciaal voor die organen geschikt materieel genot.** De Qoer'an, waarvan de verkondiging een wonder is, heeft het materiële genot op een dusdanig duidelijke wijze verwoord; het niet accepteren van deze overduidelijke betekenissen behoort niet tot de mogelijkheden. Dus de vruchten en het resultaat van geloof in het hiernamaals laat zien dat –net zoals van de menselijke organen de maag met haar behoefte een absoluut bewijs is voor het bestaan van voeding–, zo ook is de werkelijkheid van de mens, zijn perfectie, de natuurlijke behoeften, het verlangen naar de eeuwigheid en het resultaat en het nut van het geloof in het hiernamaals, zoals hierboven genoemd, waarnaar de werkelijkheden en hoedanigheden verlangen, een nog sterker bewijs voor het hiernamaals, het paradijs, het eeuwige lichamelijke genot en een getuigenis voor het plaatsvinden hiervan. En ook de perfectie in de werkelijkheid van het bestaan, de betekenisvolle schepselen en alle werkelijkheden die betrekking hebben op de bovengenoemde werkelijkheden van de mens, bewijzen en getuigen van de schepping en de verwezenlijking van het hiernamaals, de komst van de wederopstanding en het openen van de hemel en de hel. Daar in andere delen van de Risale-i Nur en vooral in het Tiende, het Achtentwintigste en het Negenentwintigste Woord, de Negende Lichtstraal en de uiteenzetting "Smeekbeden" het op stralende, onbetwijfelbare wijze is aangetoond, laten we de uitleg over aan deze uiteenzettingen en houden hier dit uitgebreid onderwerp kort.

De verkondigingen in de Qoer'an over de hel zijn zo open en duidelijk dat er geen behoefte is aan nadere uitleg. Echter om enkele zwakke twijfels te verduidelijken, zullen we de uitgebreide uitleg over laten aan de Risale-i Nur en hier alleen maar enkele korte samenvattingen aanhalen.

Het eerste punt: Het genot van de voorgaande vruchten van het geloof gaan niet verloren door de angst bij de gedachte aan de hel. Want de eindeloze barmhartigheid van de Heer zegt tegen die angstige persoon: **"Kom tot Mij. Treedt binnen door de deur van vergiffenis. Laat het bestaan van de hel je geen angst aanjagen, maar je juist volledig het genot van de hemel ervaren en laat het recht doen aan jou en alle schepselen wier rechten zijn geschonden, opdat het jullie goed doet. En wanneer je verdronken raakt in dwaling en er niet uit komt, dan nog is het bestaan van de hel duizend maal beter dan het voor eeuwig teniet gaan. En ook voor de ongelovigen is het zelfs een soort van barmhartigheid.** Want de mens –en ook de dieren met hun jong– geniet van het genot en geluk van zijn familieleden, kinderen en vrienden en wordt hierdoor min of meer gelukkig. Gezien dit feit, o jij afvallige, vanwege jouw dwaling zul je of voor eeuwige sterven en teniet gaan of ga je de hel binnen. En het teniet gaan, wat absolute kwaad is, betekent dat al jouw geliefden en al jouw kennissen, verwanten en nakomelingen, wiens geluk jou ook min of meer gelukkig maakt, samen met jou teniet gaan, wat jouw ziel, hart en hoedanigheid duizend maal meer zal laten branden dan de hel. Want als er geen hel is, dan is er ook geen hemel. Vanwege jou verloochenarij gaat alles teniet. Zou jij de hel binnengaan en daar dus voort blijven bestaan, dan zullen ook je geliefden en familieleden of gelukkig worden in de hemel of blijven voortbestaan en hiermee in een opzicht ook onderhevig zijn aan barmhartigheid. Dus het is vereist dat je in stemt met het bestaan van de hel. Door tegen de hel te zijn, stem je voor het teniet gaan, wat betekent dat je kiest voor het teniet gaan van het geluk van je talloze vrienden. Jazeker, de hel is absolute goedheid vanwege het voortbestaan. Het is een wijsvolle en rechtvaardige gevangenis van de Alwijze in Verhevenheid, een angstaanjagende en geduchte wereld, een bestaan. Naast het feit dat de hel dient als gevangenis, heeft het nog vele andere taken, wijsheden en diensten die betrekking hebben op de wereld der eeuwigheid. Een geduchte woonplaats van de Zebâni[10] en nog vele andere levenden.

Het tweede punt: Het bestaan van de hel en de vreselijke straffen zijn niet in strijd met de oneindige barmhartigheid, werkelijke rechtvaardigheid en gepaste, afgewogen wijsheid. Integendeel, barmhartigheid, rechtvaardigheid en wijsheid vereisen het bestaan van de hel. Want net zoals het bestraffen van een tiran, die de rechten van duizend onschuldigen met voeten heeft getreden, en het doden van een wild beest, dat honderd onschuldige dieren heeft verscheurd, rechtvaardig is, is het ook barmhartigheid. Zou die tiran vergeven en dat wild beest vrijgelaten worden, dan zou deze ene ongepaste daad van barmhartigheid honderden daden van onbarmhartigheid teweeg brengen tegenover deze honderden machtelozen. Zo ook, de koppige atheïsten onder de gevangenen van de hel hebben met hun verloochening de rechten geschonden van de Schone Namen; met hun ontkenning de rechten geschonden van het bestaan dat getuigt van de Schone Namen; met hun verloochening de rechten geschonden van de schepselen die als verheven taak de Schone Namen van God verheerlijken; en met hun ontkenning de rechten geschonden van de schepselen die de goddelijke Heerschappij weerspiegelen, dienen als spiegel voor de Schone Namen en deze met dienaarschap tot uiting brengen, wat het doel is van hun schepping en het bestaan en wat een reden is voor hun bestaan en hun voortbestaan. Hierdoor begaan ze een dusdanig omvangrijk misdrijf en meedogenloosheid, dat zij niet meer in aanmerking kunnen komen om te worden vergeven en dat ze terecht vallen onder de bedreiging van het vers: *"Voorwaar, Allah vergeeft niet dat aan Hem deelgenoten toegekend worden, …"*[4:48]. Om hen nu niet in de hel te werpen, zou in plaats van deze ene ongepaste daad van barmhartigheid eindeloze onbarmhartigheid betekenen voor de talloze aanklagers wier rechten zijn geschonden. Zoals die aanklagers het bestaan van de hel wensen, zo ook vergt de geduchte verheven en omvangrijke grootheid dit voorzeker ook.

Jazeker, zou nu een of andere opstandige dwaas en schender van de onderdanen van een verheven heerser, tegen deze heerser zeggen: **"Mij kun je niet in de gevangenis stoppen, zoiets kun je niet maken."**, en hem in zijn eer aantasten, dan zou deze koning voorzeker, al zou er in zijn land geen gevangenis zijn, voor deze onfatsoenlijke man een gevangenis bouwen en hem erin gooien. Zo ook tast een atheïst met zijn verloochening de verheven geduchtheid aan van God. En hij tart Zijn overweldigende macht door deze te ontkennen. En hij komt aan Zijn heerschappij in absolute perfectie door deze te schenden. Voorzeker, al zou de hel niet vele taken en redenen hebben die zijn bestaan vereisen en al zouden er niet vele wijsheden bestaan voor zijn schepping, dan nog behoort het tot de eer en verhevenheid van God om voor zulke atheïsten een hel te scheppen en hen erin te gooien.

[10] Engelen, dienstdoend personeel van de hel.[de vertalers]

Tevens geeft het atheïsme zelf al kennis van de hel. Jazeker, zou de geloofsovertuiging een gestalte aannemen, dan zou het met al haar genot de gedaante aannemen van een persoonlijke hemel. En in dit opzicht geeft het een verborgen boodschap van het paradijs. Op precies dezelfde wijze, in de Risale-i Nur is met bewijzen aangetoond en zelfs met de voorgaande vraagstellingen ernaar verwezen dat het ongeloof en vooral het absolute atheïsme, hypocrisie, afvalligheid dusdanig donkere en angstaanjagende smart en geestelijke kwelling bevat, dat als het een vorm aan zou nemen, dan zou het voor deze afvallige een persoonlijke hel worden. En geeft in dit opzicht een verborgen boodschap van een omvangrijke hel. En gezien het feit dat de ogenschijnlijk kleine werkelijkheden in deze wereldse stekjestuin in het hiernamaals zullen ontkiemen, geeft deze giftige pit boodschap van de "Zakkum-boom".[11] Het zegt: **"Ik heb deze hoedanigheid in me en voor de ongelukkige die mij in zijn hart draagt, heb ik als vrucht een specifieke Zakkum-boom"...**

Atheïsme omvat nu eenmaal talloze schendingen van de rechten... Dan is het ongetwijfeld een eindeloos misdrijf en een eindeloze straf voorzeker hun verdiende loon. Indien iemand in een minuut een moord pleegt, dan vindt het rechtsstelsel van de mens het terecht dat hij vijftien jaar celstraf verdient (wat ongeveer gelijk is aan acht miljoen minuten). Dit vindt men gepast en is een algemeen aanvaarde wet. Jazeker, daar atheïsme hetzelfde is als duizend moorden, zou één minuut die men doorbrengt in absoluut atheïsme, volgens dat rechtssysteem, bestraft moeten worden met om en nabij acht miljard minuten. Wanneer nu iemand één levensjaar doorbrengt in atheïsme verdient hij een terechte bestraffing van om en nabij twee triljoen achthonderdtachtig miljard minuten. Zo valt hij onder de vers: *"Eeuwig levenden zijn zij daarin voor altijd..."*[33:65]. Maar goed...

De wonderbaarlijke uitleg van de Alwijze Qoer'an over de hemel en de hel en de uitleg van deze Qoer'an commentaar en hieruit voortkomend de bewijzen in deze Risale-i Nur over het bestaan van de hemel en de hel, is zo duidelijk dat er geen behoefte is aan nadere uitleg. Vele verzen uit de Qoer'an zoals:

"... en nadenken over de schepping van de hemelen en de aarde, (zeggend:) Onze Heer, u heeft dit (alles) niet voor niets geschapen, glorie zij U, bescherm ons dus tegen de bestraffing van de hel."[3:191]

"...Onze Heer, wend de bestraffing van de hel van ons af. Voorwaar, haar bestraffing is een voortdurende kwelling. Voorwaar, het is een zeer slechte vestiging en verblijfplaats."[25:65-66]

En alle profeten met als vooraanstaand de gezegende profeet Mohammed (vzmh) en alle waarheidsgetrouwen die in al hun smeekbeden het meest smeekten om: "Bescherm ons tegen het vuur. Red ons van het vuur. Vrijwaar ons van het vuur. En daar zij na zulke duidelijke openbaringen hiervan zo overtuigd raakten en continue **"Bescherm ons tegen de hel."** zeiden, laat zien dat het de belangrijkste kwestie van de mensheid is om zich te redden van deze hel. De hel is een erg belangrijke, grote en indrukwekkende werkelijkheid van het bestaan. Sommigen van de aanschouwers, zieners van het verborgene en geleerden hebben de hel aanschouwd. En sommigen hebben aanduidingen en schaduwen gezien en krijsten van angst. **"Bescherm ons hiertegen"**, zeiden zij.

Jazeker, dat de in het bestaan aanwezige tegenstellingen zoals goed-kwaad, genot-smart, licht-duisternis, warm-koud, mooi-lelijk, rechtleiding-dwaling recht tegenover elkaar staan en in elkaar opgaan is vanwege een erg grote wijsheid. Want zonder kwaad weet men niet wat goed is. Zonder smart zal men genot niet begrijpen. Licht zonder duisternis heeft geen waarde. Door kou komen we de verschillende gradaties van warmte te weten. Lelijkheid zorgt ervoor dat met een werkelijkheid van mooiheid duizend werkelijkheden en duizenden verschillende gradaties van schoonheden tot stand komen. Bij een hemel zonder hel zou veel verschillend genot van de hemel verborgen blijven. Deze voorbeelden maken duidelijk dat alles als het ware begrepen wordt door zijn tegenstelling. En door het ontkiemen van een enkele werkelijkheid, worden het vele werkelijkheden. Daar dit gemengd bestaan nu eenmaal van deze vergankelijke plaats naar een eeuwige plaats stroomt, zullen voorzeker dingen zoals goed, genot, licht, mooiheid en geloofsovertuiging naar de hemel stromen. En zo ook zal schadelijke materie zoals kwaad, smart, duisternis, lelijkheid en verloochening gestort worden in de hel. En deze voortdurend kolkende overstromingen in het bestaan stromen uiteindelijk naar deze twee bassins. Met verwijzing naar de zinspelende punten van het wonderbaarlijke negenentwintigste woord, houden we het hier kort.

O mijn lesgenoten in deze leerschool van Jozef! De eenvoudigste weg en oplossing om zich van de angstaanjagende eeuwige gevangenis te redden is om te profiteren van deze wereldse gevangenis. Deze gevangenis onthoudt ons met dwang van vele zonden. Als we nu tegelijkertijd om vergiffenis smeken voor onze zonden uit het verleden en onze verplichtingen uitvoeren, zal elk uur van ons leven in deze gevangenis geaccepteerd worden als zijnde een dag godsdienstuitoefening. Dit is de beste gelegenheid om ons te redden van die eeuwige gevangenis om zo het verlichte paradijs te mogen betreden. Als we geen gebruik maken van deze gelegenheid zal net zoals onze wereld nu huilt het hiernamaals ook huilen en valt onder het vers: *"...Hij verliest de wereld en het Hiernamaals..."*[22:11]

[11] Zakkum-boom is een boom in de hel.

Toen deze uiteenzetting geschreven werd, was het offerfeest aangebroken.

Het laat "Allahoe akbar, Allahoe akbar, Allahoe akbar, Allah is de grootste" uitroepen door één vijfde van de mensheid. Tegelijkertijd zeggen driehonderd miljoen mensen[12] "Allahoe akbar". In relatie met de grootheid van deze wereld is het alsof die gezegende woorden: "Allahoe akbar" ten horen worden gegeven aan zijn vrienden, de planeten. Daar meer dan twintigduizend pelgrims op Arafat en tijdens de feestdagen gezamenlijk en tegelijkertijd "Allahoe akbar" zeggen, lijkt het op een echo van de woorden van de gezegende profeet (vrede en zegeningen zij met hem) die hij dertienhonderd jaar geleden met zijn familieleden en metgezellen hebben gezegd en aan hen heeft opgedragen. Het is alsof met deze woorden de omvattende verschijning van de overweldigende kenmerken van de Goddelijke Heerschappij, Heer van de aarde en Heer van alle werelden, tegemoet wordt gekomen met een omvattend dienaarschap. Zo kwam het bij me op, zo voelde ik het en gaf het me voldoening.

Daarna vroeg ik me af of deze gezegende woorden ook op deze vraagstelling betrekking hebben, waarna het volgende ineens bij me op kwam. Vrome daden omwille van God zoals om te beginnen deze woorden en daarnaast andere woorden zoals "Soebhanallah, Elhamdoelillah, La ilaha illallah", en nog vele ander woorden die kenmerkend zijn voor de Islam attenderen ons gedeeltelijk of in zijn geheel op deze vraagstelling en vestigen de aandacht op de verwezenlijking hiervan. Bijvoorbeeld de betekenis van "Allahoe akbar" is in een opzicht dat de macht en wijsheid van de Verheven Heer ver staat boven alles en niets kan ontkomen aan Zijn wijsheid. Niets of niemand kan vluchten of ontkomen aan de macht van Zijn Heerschappij. Hij is groter dan onze grootste angsten. Dus het tot stand laten komen van de wederopstanding, het redden van de mensheid van de eeuwige vernietiging en het geven van de eeuwige gelukzaligheid is niets voor de grootheid en de verhevenheid van Allah. Hij is groter dan alles wat je versteld doet staan en alles wat maar bij je opkomt wat bekrachtigd wordt met de overduidelijke betekenis van het vers: *"De schepping van jullie en jullie opwekking is (voor Allah) slechts als die van één ziel…"*[31:28]. De wederopstanding en de herrijzing van de mensheid is voor de macht van Allah net zo gemakkelijk als het scheppen van één enkele persoon. Het is vanwege deze betekenis dat in de Islam bij grote tegenspoed en bij grote voornemens iedereen "Allah is groot, Allah is groot", zegt en zo zichzelf troost, er kracht uit put en tot Hem toevlucht zoekt.

Jazeker, zoals in het "Negende Woord" dit woord wordt bijgestaan door twee verwanten die de grondslag en de samenvatting zijn voor het gebed, de index voor alle godsdienstuitoefeningen wordt met deze drie woorden "Soebhanallah", "Elhamdoelillah", "Allahoe akbar" die in het gebed telkens terugkomen en tijdens de verheerlijking na het gebed worden herhaald, de betekenis van het gebed versterkt. Tevens beantwoordt het op een erg krachtige wijze de vragen van de mens die voortkomen uit de dingen die de mens in het bestaan ziet en aanleiding geven tot verbazing, dank en het inzien van een grootheid en macht en deze verbazing, schoonheid, grootheid en al die perfecte dingen die hem versteld doen staan, geeft genot en vervult hem van ontzag. Aan het eind van de "Zestiende Woord" is het volgende uitgelegd: Zoals een soldaat tijdens een nationale feestdag samen met de maarschalk in de nabijheid van zijn koning treedt, komt hij op andere tijden alleen maar met de koning in contact via zijn commandant. Zo ook leert elk individu tijdens de hadj, min of meer net als de heiligen, de Verheven Heer kennen met Zijn rang: "De Heer van de aarde en de Heer van alle werelden" En naarmate de gradaties van grootheid steeds beter door het hart worden begrepen, worden de terugkerende, vurige en verbazingwekkende vragen die de ziel overspoelen keer op keer beantwoord met het herhalen van "Allahoe akbar" Zo ook is aan het eind van de "Dertiende Flits" verklaard dat de invloedrijkste listen van de duivels bij de wortels worden afgesneden en met absolute zekerheid worden beantwoord met "Allahoe akbar". En zoals het kort maar krachtig antwoord geeft op onze vraag over het hiernamaals, zo ook bericht "Elhamdoelillah" over de opstanding en vraagt erom. Het zegt tegen ons: **"Zonder het hiernamaals heb ik geen betekenis. Want mijn betekenis: "Van het begin tot aan de eeuwigheid, van wie het ook afkomstig zij en tegen wie het ook gezegd wordt, alle lof en dankbetuigingen komen Hem toe", houdt in dat de belangrijkste goddelijke gift van alle giften en dat wat van deze goddelijke gift ook daadwerkelijk een goddelijke gift maakt en dat wat alle verstandelijke wezens redt van de eindeloze smart door non-existentie alleen maar mogelijk kan zijn met het bestaan van de eeuwige gelukzaligheid. En alleen dat kan tegemoet komen aan mijn omvangrijke betekenis."**

Jazeker, elke gelovige zegt volgens de gebruiken van de Islam, dagelijks, na het gebed wel meer dan 150 keer "elhamdoelillah, elhamdoelillah", wat een brede en omvangrijke lofprijzing en dankbetuiging inhoudt die reikt van het begin tot aan de eeuwigheid. Jazeker, de directe beloning en onmiddellijke ondervinding van deze woorden kan alleen middels de eeuwige gelukzaligheid en het paradijs. Het kan niet alleen maar betrekking hebben op of beperkt zijn tot de korte, vergankelijke wereldse goddelijke giften die gemengd gaan met smart. Een gelovige ziet deze als zijnde de aanleiding tot eeuwige goddelijke giften en betuigt dankbaarheid.

---

[12] Deze aantallen zijn gebaseerd op het moment dat deze uiteenzetting werd geschreven.

Het gezegende woord "Soebhanallah" betekent dat de Verheven God gevrijwaard en vrij is van deelgenoten, fouten, gebreken, meedogenloosheid, onmacht, onbarmhartigheid, behoeften, bedrog en alle gebreken die in strijd zijn met Zijn perfectie, schoonheid en grootheid. Het bericht en getuigt van en verwijst naar de eeuwige gelukzaligheid en de ontzagwekkendheid in de grootheid, schoonheid en perfectie van Zijn heerschappij wat aanleiding is tot het hiernamaals en daarin het paradijs. Zo niet, zou de eeuwige gelukzaligheid niet bestaan, dan zal zoals hiervoor bewezen Zijn heerschappij, perfectie, geduchtheid, schoonheid en barmhartigheid aangetast worden met fouten en gebreken. En zoals deze drie gezegende woorden zijn de woorden "Bismillah"[13], "La ilaha illallah"[14] en andere gezegende woorden ieder op zich een pitje voor de grondslagen van het geloof. De gezegende woorden zijn, net zoals vlees- en suikerconcentraten die in deze tijd zijn uitgevonden, grondslagen van het geloof en samenvattingen van de werkelijkheden van de Qoer'an. Zoals de bovengenoemde drie woorden "Soebhanallah, Elhamdoelillah en Allahoe akbar" samen de pitjes van het gebed zijn, zijn zij ook de pitjes van de Qoer'an. Tevens zijn deze te zien als schitterende diamanten aan het begin van enkele uitblinkende hoofdstukken. En daarnaast zijn zij ook de pitjes voor de werkelijke bron, essenties en werkelijkheden van vele ingevingen van de Risale-i Nur, die bij mij zijn opgekomen tijdens de verheerlijking na het gebed. En in het opzicht van de heiligheid van Ahmed en de dienaarschap van Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) is het een herdenking en bezinning die, volgens het gebruik van Mohammed (vzmh), na het gebed telkens opnieuw gezamenlijk wordt herhaald in een kring van meer dan honderd miljoen gelovigen, een overweldigende groep van lofprijzers die met een gebedssnoer in hun hand drieëndertig keer "Soebhanallah", drieëndertig keer "Elhamdoelillah" en drieëndertig keer "Allahoe Akbar" reciteren.

Nu heb je vast wel begrepen hoe waardevol het is en hoeveel beloning je wel niet krijgt door in een dergelijke overweldigende kring van lofprijzers na het gebed deze drie gezegende woorden, die de samenvatting en de pitjes zijn van de Qoer'an, het geloof en het gebed, elk drieëndertig keer te reciteren.

Zoals aan het begin van deze uiteenzetting de eerste vraagstelling begon met een mooie les over het gebed, zo is zonder dat ik eraan dacht, geheel onbewust, deze les aan het eind een belangrijke les geworden over de verheerlijking aan het eind van het gebed.

Alle lof zij Allah voor Zijn schenkingen.

"…Heilig bent U, wij hebben geen kennis, behalve wat U ons onderwezen hebt: voorwaar, U bent de Alwetende, de Alwijze."[2:32]

[13] In naam van Allah.
[14] Er is geen andere god dan Allah.

NEGENDE VRAAGSTELLING

"De boodschapper gelooft in wat hem van zijn Heer is geopenbaard, en (ook) de gelovigen, allen gelovigen in Allah, en Zijn Engelen en Zijn Boeken en Zijn Boodschappers. Wij maken geen onderscheid tussen Zijn Boodschappers…"[2:285]

De aanleiding voor het verklaren van een omvattend en uitgebreid punt van dit omvangrijk, verheven en groots vers is een angstaanjagende, spirituele vraag en een toestand waarin ik terecht kwam door de onthulling van een grote en goddelijke ingeving. Het is als volgt. Bij mijn ziel kwam de volgende vraag op: "Waarom wordt iemand die een kleine werkelijkheid van de geloofsovertuiging verwerpt een atheïst en waarom kan iemand die het niet accepteert geen moslim zijn? Maar in feite het geloof in God en in het hiernamaals zou die duisternis als een zon moeten verlichten. En waarom vervalt iemand die één grondslag en werkelijkheid van de geloofsovertuiging verloochent in atheïsme en wordt een afvallige en waarom valt degene die het niet accepteert buiten de Islam? Want in feit zou het geloof in de resterende fundamenten van de geloofsovertuiging hem toch eigenlijk moeten redden van het verval in atheïsme?"

Het antwoord: De geloofsovertuiging is een dusdanig uniforme werkelijkheid voortkomend uit de zes grondslagen van de geloofsovertuiging, dat het scheiden van deze zes grondslagen onacceptabel is. Het is een dusdanig geheel, dat het uiteen brokkeling niet kan verdragen. Het is een geheel, dat niet in delen verdeeld kan worden. Want de bewijzen waarmee een van die grondslagen van de geloofsovertuiging wordt bewezen, zijn tevens bewijzen voor de andere grondslagen. Elke grondslag van de geloofsovertuiging op zich is tegelijkertijd een erg krachtig en groot bewijs voor alle grondslagen. Zodoende kan een onwaarschijnlijke gedachte die niet alle grondslagen met al haar bewijzen tegelijk ontkracht, vanuit de werkelijkheid gezien, niet één enkele grondslag of zelfs een enkele werkelijkheid ervan los koppelen en verloochenen. Het zal waarschijnlijk onder de mom van non-acceptatie de ogen sluiten voor de werkelijkheid en het met koppigheid ontkennen. Gaandeweg valt hij in absolute verloochening en zal zijn menselijkheid tenietgaan. Hij zal een materiële en spirituele hel binnentreden.

Op dit stadium zullen we met erg beknopte verwijzingen en korte samenvattingen de bewijzen voor de wederopstanding in de "Vruchten van Geloof" en de andere grondslagen van de geloofsovertuiging die deze wederopstanding bewijzen, met de hulp van de verheven Allah, met korte en bondige samenvattingen aanhalen. Dit grootse punt zal in zes punten worden verklaard.

HET EERSTE PUNT: De bewijzen voor het geloof in Allah zijn tegelijkertijd bewijzen voor het geloof in het hiernamaals en voor de andere grondslagen van de geloofsovertuiging. Dit is op een mooie manier verklaard in de "Zevende Vraagstelling" van "Vruchten van Geloof". Jazeker, is het überhaupt mogelijk, welk verstand zou het accepteren en is er ook maar een enkele twijfel mogelijk dat een eeuwige, altijd bestaande goddelijke Heerschappij, een eeuwig en voortdurend goddelijk gezag, geen eeuwig, voortdurend en onophoudelijk koninkrijk heeft met een hiernamaals als eeuwig verblijf, voortdurende bron en altijddurende onderwerping? Hij die dit grenzeloos bestaan als een paleis, een stad of een land in al zijn benodigdheden voorziet, in evenwicht en orde draaiend houdt, in absolute wijsheid veranderd en de atomen, hemellichamen, vliegen en sterren gelijktijdig aanstuurt als een geordend leger, voorziet van uitrusting en onder zijn bevel en aansturing voortdurend in een verheven manoeuvre laat oefenen, taken uit laat voeren, in beweging houdt en een dienaarschap laat verrichten door ze te laten paraderen en rond te reizen. Nooit ofte nimmer, dit is duizend maal onmogelijk!

Dus de Heerschappij van de verheven Allah en –zoals behandeld in de zevende vraagstelling– de meeste van Zijn namen en de bewijzen voor de absolute noodzakelijkheid van Zijn bestaan vereisen het hiernamaals en getuigen ervan. Wat voor krachtige steun bevat dit grootse fundament van de geloofsovertuiging wel niet… Zie het in, weet het en geloof erin alsof je het ziet.

Geloof in Allah kan niet zonder het hiernamaals, zoals met korte aanwijzingen uitgelegd in het "Tiende Woord". Zodoende heeft Allah, de werkelijke aanbedene, om Zijn goddelijkheid en waardigheid om aanbeden te worden aan te tonen, dit bestaan op een bepaalde manier geschapen als een vormgenomen boek van de Onafhankelijke, waarin elke bladzijde net zoveel betekenissen heeft als een boek en iedere regel net zoveel als een bladzijde; een gestalte aangenomen Qoer'an van Allah waarin elk schepsel, elk woord en zelfs elke punt en letter ieder op zich een wonder is; een dusdanig overweldigende gebedsruimte van de Barmhartige die met talloze tekenen en betekenisvolle decoraties is versierd en waar in alle uithoeken een groep of een soort bezig is met natuurlijke godsdienstoefeningen. Is het dan überhaupt mogelijk en zou het verstand het accepteren dat Allah geen afgezant zou sturen, een meester die de betekenissen van dit grote boek onderwijst, een vertaler die ons de verzen van de Qoer'an van de Onafhankelijke verklaart en dat Hij geen voorbidders zou toewijzen aan de gelovigen, die in de overweldigende

gebedsruimte op talloze wijze hun godsdienstuitoefeningen verrichten en geen proclamatie zou sturen aan die meesters, vertalers en voorbidders? Nooit ofte nimmer, dit is honderdduizend maal onmogelijk!

En om Zijn mooie barmhartigheid, schone liefde en perfecte Heerschappij te tonen aan de wezens met bewustzijn en om hen aan te zetten tot dankbetuiging en lofprijzing heeft de Kunstenaar in absolute barmhartigheid en vrijgevigheid dit bestaan geschapen als een plaats van feestelijk onthaal, een tentoonstelling en een wandelplaats, met daarin talloze verschillende soorten overheerlijke goddelijke giften die op verschillende manieren als erg fraaie, uiterst wonderbaarlijke kunstwerken in elkaar zijn gezet. Is het dan überhaupt mogelijk dat Allah niet zou praten met die wezens op dat feestmaal en dat Hij middels afgezanten hen niet zou laten weten hoe ze voor deze goddelijke giften hun dank moeten betuigen? En dat Hij hen niet zou laten weten hoe ze Zijn getoonde barmhartigheid en Zijn manier van laten believen met dienaarschap tegemoet moeten komen? Nooit ofte nimmer, dit is duizenden maal onmogelijk!

Een Kunstenaar houdt van zijn kunstwerken en wil tevens dat deze mooi gevonden worden door anderen. Hij zorgt er zelfs voor dat de tong duizenden soorten smaken kan proeven opdat deze worden gewaardeerd en met dank worden ontvangen. Met ieder kunstwerk wil Hij zichzelf bekend maken, laten believen en (een soort van) Zijn spirituele schoonheid tonen. Met deze redenen heeft Hij dit bestaan versierd met fraaie kunstwerken. Is het nu überhaupt mogelijk dat Hij dan niet zou praten met de vooraanstaanden onder de mensen en hen niet als afgezanten zou sturen naar de commandanten van de levenden, de mensen in dit bestaan? Waardoor de mooie kunstwerken ongewaardeerd, Zijn buitengewone Schone Namen ongeprezen en Zijn wens om Zichzelf voor te stellen en te laten believen ongezien blijft. Nooit ofte nimmer, dit is duizenden maal onmogelijk!

Een Alwijze Spreker die openlijk spreekt met alle levenden in de vorm van daden en gehoor geeft aan hun smeekbeden voor natuurlijk levensonderhoud, het zoeken van toevlucht en de verlangens, geuit met de taal van hun daden, tegemoet komt met talloze goddelijke giften en eindeloze gunsten op precies het juiste moment en op een manier die duidelijk blijk geeft van opzet, wil en keuze. Is het dan überhaupt mogelijk en kan het verstand dan accepteren dat Hij in de vorm van daden wel spreekt met de simpelste levensvorm, hun gunsten, die precies aansluiten op hun behoeften, tegemoet komt en hun behoeften ziet en weet, maar niet spreekt met de meest uitverkorenen van het bestaan, de kaliefs van de wereld, de leiders van de meeste schepselen op aarde en de spirituele leiders van de mensheid? Dat Hij, zoals Hij met alle levenden spreekt in de vorm van daden, niet met hen zal spreken in woord en geschrift en dat Hij hen geen proclamaties, bladzijden en boeken stuurt? Nooit ofte nimmer. God behoede!

Jazeker, dezelfde zekerheden en talloze aanwijzingen, die het geloof in Allah bewijzen, bewijzen ook het geloof in de profeten en de verheven hemelse boeken.

Iemand die Zichzelf met al Zijn schepselen wil voorstellen, van Zich wil laten houden, dankbetuigingen in daden terug wil zien, een Kunstenaar die het hele bestaan in rep en roer brengt met Zijn Verhevenheid, wat met de werkelijkheid van de Qoer'an wordt bewezen, is het überhaupt op welke wijze dan ook mogelijk en zou het verstand het accepteren dat Hij Mohammed, met wie vrede en zegeningen zij, die Hem op de meest perfecte wijze kent en laat kennen, van Hem houdt en laat houden, Hem dank betuigt en dank laat betuigen, de aarde tot spreken brengt met de woorden "Soebhanallah", "Elhamdoelillah" en "Allahoe Akbar", hoorbaar tot in de hemel, op een manier dat het land en de zee in extase geraken, die in dertienhonderd jaar tijd –gezien in aantal– een vijfde deel en –gezien in waardigheid en menselijkheid– de helft van de mensheid achter zich heeft staan, die de compleet getoonde heerschappij van de Schepper met een uitgebreide en omvattende dienaarschap tegemoet komt, die alle wensen van Allah met de hoofdstukken uit de Qoer'an aan het bestaan en aan de eeuwen hoorbaar maakt, onderwijst en aantoont, die de mensheid hun eer, waarde en opdrachten kenbaar maakt en die met duizenden wonderen wordt bevestigt, niet het meest uitverkoren schepsel, de meest perfecte afgezant en de meest verheven profeet laat zijn? Nooit ofte nimmer, dit is duizenden maal onmogelijk!
Dus de werkelijkheid: "Ik getuig dat er geen god is dan Allah.", getuigt met al zijn bewijzen van de werkelijkheid: "Ik getuig dat Mohammed Zijn boodschapper is."

En is het überhaupt mogelijk dat de Kunstenaar van dit bestaan Zijn schepselen in honderdduizend talen met elkaar laat praten, hun gesprekken hoort en weet, maar zelf niet spreekt? Nooit ofte nimmer.

En welk verstand zal accepteren dat Hij met een proclamatie het goddelijke doel van het bestaan niet zou openbaren en geen boek zoals de Qoer'an zou sturen die Zijn geheimen verklaart en een werkelijk antwoord geeft op de drie algemene, indrukwekkende vragen: "Vanwaar komen de schepselen? Waar gaan ze naartoe? En waarom komen ze hierheen in groepen na elkaar, blijven even en gaan dan weer heen?" Nooit ofte nimmer!

De Qoer'an die al dertien eeuwen heeft verlicht, die elk uur in absolute verhevenheid door honderd miljoen tongen wordt gereciteerd, die foutloos is opgenomen in de harten van miljoenen Hafiz, die met haar wetten over het grootste deel van de mensheid de orde handhaaft, die het ego, ziel, hart en verstand van de mensheid vormt, vervolmaakt, zuivert en onderwijst, wiens wonderbaarlijke welspraak in de Risale-i Nur in veertig opzichten is bewezen, die aan veertig soorten en lagen van de mensheid, iedere laag persoonlijk, een soort van zijn wonderbaarlijke welspraak laat zien of horen, wat in de mirakelse "Negentiende Brief" is verwoord, en die Mohammed (met wie vrede en zegeningen zij) met zijn duizend wonderen heeft als een van zijn wonderen, wie duidelijk bewijst dat de Qoer'an het ware woord van Allah is; is het dan überhaupt, op wat voor manier dan ook, mogelijk dat de Qoer'an waarvan de verkondiging een wonder is, niet het woord en proclamatie van die Eeuwige Spreker, die Eeuwige Kunstenaar zou zijn. Nooit ofte nimmer. God behoede ons!

Dus het geloof in Allah met al zijn bewijzen, bewijst dat de Qoer'an het woord van God is.

Een Sultan in absolute verhevenheid, die het aardoppervlak onophoudelijk vult met levenden en weer leegt, zichzelf laat kennen en onze wereld versiert met wezens met bewustzijn opdat zij godsdienstuitoefeningen verrichten en Hem loven, is het dan überhaupt mogelijk dat Hij de hemel en de sterren leeg en verlaten achterlaat? Dat Hij geen geschikte levensvorm schept die zich vestigen op die hemelse paleizen? Dat Hij het grootste gedeelte van de heerschappij in Zijn koninkrijk zonder bedienden, aanzien, ambtenaren, afgezanten, boodschappers, afgezanten, aanschouwers, toeschouwers, dienaren of onderdanen laat? Onmogelijk, net zo vaak als het aantal aan engelen!

Een Alwijze Heerser en een Alwijze Barmhartige, Die het hele levensprogramma van elke boom in al zijn pitten en de complete taak van elk gewas en elke bloem in al zijn zaadjes en de hele levensgeschiedenis van elk wezen met bewustzijn op erg perfect wijze opslaat in hun geheugen, zo klein als een mosterdzaadje, Die in heel Zijn rijk en in alle departementen van Zijn koninkrijk elke handeling en elke gebeurtenis met meerdere camera's vastlegt en bewaart, Die het grote paradijs, de hel, de brug en het goddelijke gerechtshof met de weegschaal van gerechtigheid schept om recht te doen aan de belangrijkste essenties van Zijn heerschappij: "rechtvaardigheid, wijsheid en de verschijning en verwezenlijking van barmhartigheid", is het in welk opzicht dan ook mogelijk dat Hij, Die het bestaan op een dusdanige manier schrijft, niet de handelingen laat noteren van de mensheid, die verbonden is met het hele bestaan? Dat Hij niet de daden laat vastleggen om hen ervoor te belonen of te bestraffen? En niet de zonden en goede daden vastlegt op de bladzijden van het lot? God behoede. Dit zijn net zoveel onmogelijkheden als het aantal letters op de bladzijden in het grote boek van Allah!

Dus de werkelijkheid van het geloof in Allah, met al zijn bewijzen, getuigt ook van de werkelijkheden van het geloof in de engelen en het lot. Zoals de zon de aanwezigheid van het daglicht bewijst en het daglicht de aanwezigheid van de zon, zo ook bewijzen de fundamenten van het geloof elkaar.

HET TWEEDE PUNT: De complete missie van alle hemelse boeken en bladzijden met als vooraanstaand de Qoer'an en van alle profeten (vrede zij met hen) met als vooraanstaand Mohammed (vzmh) draaien om de vijf, zes overtuigingen van het geloof. Voortdurend zijn zij bezig ons deze essenties te onderwijzen en te bewijzen. Alle bewijzen die getuigen van hun profeetschap en rechtschapenheid kijken naar deze essenties. Ze versterken hun waarachtigheid. En deze essenties zijn "geloof in Allah", "geloof in het hiernamaals" en "geloof in de andere fundamenten". Dus het is onmogelijk om de zes fundamenten van de geloofsovertuiging van elkaar te scheiden. Elk van deze fundamenten op zich bewijst, vereist en benodigd alle andere fundamenten. Die zes tezamen zijn een dusdanig geheel en omvattendheid dat het onacceptabel is om ze van elkaar te scheiden en het niet tot de mogelijkheden behoort om ze uit elkaar te halen.

Elke tak, iedere vrucht, ieder blad van een boom zoals de Tubaboom, wiens wortels in de lucht hangen, rust op het omvattende en onophoudelijke leven van deze grote boom. En degene die het sterke leven van die boom, wat zo helder is als de zon, niet kan ontkennen, kan ook niet het leven van een enkel blad ontkennen. Zou hij dat toch doen, dan zal deze boom die ontkenner net zo vaak tegenspreken als het aantal takken, vruchten en bladeren van die boom en hem tot zwijgen brengen. Dit geldt ook voor de geloofsovertuiging, die met zes fundamenten aan elkaar is verbonden.

Het was de bedoeling om aan het begin van deze vraagstelling de zes geloofsovertuigingen te verklaren in zes **"Punten"**, met elk vijf **"diepgangen"** per **"Punt"**. Ik wilde de angstwekkende vraag aan het begin goed verklaren, maar enkele belemmeringen stonden dit in de weg. Ik neem aan dat het eerste punt voldoende is en dit voor de intelligenten geen nadere uitleg behoeft. Het is volledig duidelijk geworden dat **"als een moslim één van de fundamenten van de geloofsovertuiging verloochent, hij in absolute verloochenarij valt. Want in tegenstelling tot de summiere uitleg in de andere godsdiensten, heeft de Islam volledige uitleg gegeven. De fundamenten zijn aan elkaar geketend. Een moslim die Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) niet erkent en bevestigt, zal Allah (met Zijn kenmerken) ook niet meer kennen**

en het hiernamaals niet begrijpen. De geloofsovertuiging van een Moslim berust op zeer sterke en niet te weerleggen talloze bewijzen dat er geen enkel excuus is voor verloochening. Het is alsof het verstand gedwongen wordt te accepteren.

HET DERDE PUNT: Ik zei eens **"Elhamdoelillah"**. En zocht een verklaring die recht doet aan zijn eindeloze, brede betekenis. Opeens kwam deze zin bij me op:
"Net zoveel lof aan Allah als de verschijningen voortkomend uit de verschijning van Zijn Schone Namen, van het begin tot aan de eeuwigheid, voor het geschenk van het geloof in Allah, Zijn allesomvattende éénheid, de noodzakelijkheid van Zijn bestaan en voor Zijn kenmerken en Schone Namen."

Ik bekeek deze zin en zag dat het hieraan volledig recht doet. Het is als volgt..

TIENDE VRAAGSTELLING

Een Bloem van Emirdağ

Een zeer krachtig antwoord tegen de kritiek op de herhalingen die in de Qoer'an voorkomen.

Verheven en oprechte broeders!

Eigenlijk is deze vraagstelling vanwege mijn uitgeputte toestand chaotisch en inconsistent uitgevallen. Maar met absolute zekerheid weet ik dat er achter die chaotische tekst een soort van waardevolle welspraak schuil gaat. Helaas had ik niet de kracht om ze te verwoorden. Hoe vaag de tekst ook lijkt, daar het betrekking heeft op de Qoer'an is het én een godsdienstuitoefening in de vorm van bezinning én een verheven, hemels en stralend schild van deze parel. Kijk niet naar de gescheurde kleren, maar naar de diamant in zijn hand. Terwijl ik erg ziek, uitgeput en ondervoedt was, is deze uiteenzetting in een paar dagen tijdens de Ramadan geschreven, waardoor ik noodgedwongen teksten erg bondig en met korte zinnen heb geschreven, maar welke vele werkelijkheden en bewijzen bevatten. Neem het mij niet kwalijk.[15]

Mijn verheven en oprechte broeders. In de gezegende Ramadan, tijdens het lezen van de Qoer'an, waarvan de verkondiging een wonder is, kwam ik de drieëndertig verzen tegen, welke verwijzen naar de Risale-i Nur zoals uitgelegd in de "Eerste Lichtstraal". Welke van deze verzen ik ook bekeek, ik zag dat zelfs de bladzijde, het blad en ook het onderwerp van die verzen min of meer kijkt naar de Risale-i Nur en zijn studenten, voor zover het onderwerp op hen betrekking heeft. Vooral het vers met "noer" uit hoofdstuk 24, "Het Licht", verwijst volledig naar de Risale-i Nur en het vers over de duisternis, dat er direct op volgt, naar de tegenstanders en schenkt overduidelijk aandacht aan hen. Het is alsof dit onderwerp van iets kleins overgaat in een groter geheel. En ik voelde dat in deze eeuw de Risale-i Nur en zijn studenten een volledig individu is van dat geheel.

Jazeker, de verkondiging van de Qoer'an haalt zijn omvangrijkheid, verhevenheid en omvattendheid uit het brede niveau van de omvangrijke heerschappij van de Eeuwige Spreker, vervolgens uit het brede niveau van de persoon die namens de mensheid en zelfs namens het bestaan wordt aangesproken, daarna uit het erg brede niveau van de hele mensheid en alle rechtgeleiden onder de nakomelingen van Adam door de eeuwen heen en tevens uit het erg verheven en omvangrijk niveau van de goddelijke wetten die van toepassing zijn op deze wereld, het hiernamaals, de wereldbol, de hemellichamen, het begin dat doorgaat tot in de eeuwigheid, de heerschappij van de Schepper van het bestaan en de hele schepping. Een dergelijke verkondiging laat een dusdanig verheven wonderbaarlijke welspraak en omvattendheid zien dat zelfs het openlijke en eenvoudige niveau van deze verkondiging, waarmee de Qoer'an de grootste groep, de eenvoudige mens, aanspreekt op een manier dat het hun simpel begrip streelt, genoeg is om de meest vooraanstaanden onder de mens een volledige voldoening te geven. Het is niet alleen maar een verhaal met een lering of een moraal verhaal uit de geschiedenis, het is veeleer als een deel van een complete wet die elke eeuw en iedere laag in de bevolking opnieuw aanspreekt alsof het nog maar net is neergedaald. En vooral door telkens het woord: "onderdrukkers... onderdrukkers" te herhalen en nadrukkelijk te vertellen over het aardse en hemelse onheil als gevolg van hun bedreigingen en onderdrukking, wijst hij voor hun ongekende wreedheid in deze eeuw naar het onheil dat het volk van Âd en Themoed en de Farao is overkomen. Ook stelt hij de onderdrukte gelovigen gerust door te verwijzen naar de verlossing van de volgelingen van de profeten Abraham en Mozes, met wie vrede zij.

Jazeker, in de ogen van de onachtzamen en dwalenden is het complete verleden en de gestorven eeuwen als een afschuwelijk en angstaanjagend land der vergetelheid, een smartvolle en verwoeste begraafplaats. Maar de Qoer'an, waarvan de verkondiging een wonder is, onderwijst met een verheven welspraak aan de mensen in alle eeuwen en alle lagen van de maatschappij, als ware het beelden op het doek van een bioscoop, dat dit levendige, leerrijke bladzijden zijn, dat het geheel en al een zielhebbende, levendige, verbazingwekkende wereld is en dat dit het land van de Heer is, wat in verbinding staat met ons. De ene keer brengt het ons naar die tijden, de andere keer brengt het die tijden naar ons. En met dezelfde welspraak laat de Qoer'an de dwalenden zien dat dit bestaan geen levenloos, in verderf verkerend en dood bestaan is, dat in een eindeloze, afschuwelijke leegte rolt naar scheiding en vergankelijkheid. Het blaast leven in die levenlozen door ze te scheppen in de vorm van een boek van de Onafhankelijke, een stad van de Barmhartige, een tentoonstelling met de kunstwerken van de Heer. Als zijnde ambtenaren laat hij ze met elkaar communiceren en laat hij ze elkaar te hulp schieten. Voorzeker bevat het reciteren van elke letter van deze verheven Qoer'an, die de mensheid, de djinn en de engelen waarachtige, verlichte en plezierige wijze lessen geeft, tien, honderd en soms zelfs duizend of duizenden beloning. Deze Qoer'an spreekt met

[15] Deze vraagstelling is in de "Vruchten" uit de gevangenis van Denizli opgenomen als "De tiende Vraagstelling", welke een verlichte, kleine bloem is van Emirdağ en deze gezegende Ramadan. Door de wijsheid te verklaren achter de herhaling in de Qoer'an, worden de bedorven en giftige, schadelijke gedachten van de dwalenden teniet gedaan.

de nakomeling van Adam en het bestaan op een juiste, gepaste manier, wordt keer op keer met genot in de harten van de Hafiz geprent, verveelt niet ondanks de vele herhalingen, wordt samen met de vele gelijkende woorden en zinnen in de milde en eenvoudige hoofdjes van de kinderen op perfecte wijze opgenomen en klinkt aangenaam in de oren van de zieken, zij die geen woorden kunnen aanhoren en hen die op het sterfbed liggen. Met deze verheven kenmerken onderscheidt de Qoer'an zich van de rest en al zou de gehele mensheid en alle djinn de koppen bij elkaar steken, dan nog zijn ze niet in staat om een gelijkend boek voort te brengen. Zo laat de Qoer'an zijn studenten in deze wereld en het hiernamaals de gelukzaligheid ondervinden.

En met het geheim waarbij rekening is gehouden met het analfabetisme van de verkondiger, waarbij geen ruimte is voor pronkerigheid, schijnvroomheid of hoogmoed, laat de Qoer'an met zijn natuurlijke harmonie zien dat hij rechtstreeks uit de hemel is neergedaald. Met een wijsheid op een voor hen begrijpelijk niveau, spreekt de Qoer'an het eenvoudige begrip van de grootste groep aan, de eenvoudige mens, waarbij hij voornamelijk de duidelijk waarneembare en overduidelijke bladzijden van de hemel en de aarde opent. Hij onderwijst de verbazingwekkende, wonderbaarlijke kracht, die schuilt in de eenvoud en de betekenisvolle wijsheid achter de ordening, en laat zo in de tedere rechtleiding een mooie welspraak zien.

Het geheim achter deze herhalingen is dat de Qoer'an ons laat weten ook een boek van **smeekbeden** en **uitnodiging**, **herdenking** en **monotheïsme** te zijn. Vanwege dit geheim worden de vele verschillende betekenissen met mooie, zoete herhalingen aan vele verschillende lagen van de maatschappij verteld in één enkele zin of verhaal en laat Allah weten dat de kleine en simpele gebeurtenis in de meest kleine en onbelangrijke dingen vallen onder zijn barmhartigheid en binnen Zijn kaders van voorzorg en wil. Door bij het oprichten van de Islam en het bijeenbrengen van de sharia aandacht te schenken aan de eenvoudige gebeurtenissen van de metgezellen van de profeet, laat Hij in een opzicht in de Qoer'an een welspraak zien door deze simpele gebeurtenissen als een pit te laten zijn met als erg belangrijke vrucht de omvattende wetten en een voor allen geldende Islam en sharia.

Jazeker, omwille de telkens terugkerende behoefte en het belang van herhalingen heeft de Qoer'an, als zijnde het antwoord op de in twintig jaar tijd steeds teruggekomen vragen, les gegeven aan erg veel verschillende lagen van de maatschappij. Het geeft aan dat het hele bestaan in stukken zal worden gebroken en op de Dag des Oordeels een andere gedaante zal worden gegeven; dat de wereld zal worden opgeheven en ervoor in de plaats het overweldigende hiernamaals zal worden opgericht. Het zal bewijzen dat alles, van de atomen tot aan de sterren, alle delen en gehelen zich in de hand en onder het beheer van een enkel wezen bevindt. En het zal laten zien dat Allah namens het doel van de schepping van het bestaan Zijn toorn en boosheid zal tonen wegens de onderdrukking door de mensheid die het bestaan, de wereld, hemelen en elementen boos en razend hebben gemaakt. En om nu bij deze eindeloze, talloze, angstaanjagende en omvangrijke veranderingen zinnen te herhalen die de kracht hebben van duizenden resultaten en verzen die resulteren in eindeloze bewijzen is zeer zeker geen tekortkoming, het is veeleer een erg krachtige, wonderbaarlijke welspraak, een verheven redekunst en een erg passend, op de situatie afgestemd, overduidelijk gebruik van de woordkunst.

Bijvoorbeeld de zin: *"In de naam van Allah, de Erbarmer, de Barmhartig"*, hoewel het een enkel vers is, is het honderdveertien keer herhaald. Zoals in de "Veertiende Flits" van de Risale-i Nur is uitgelegd: **deze zin, die de hemelen met de aarde verbindt, het bestaan verlicht en waaraan iedereen elk moment behoefte heeft, bevat een dusdanige grote werkelijkheid dat al zou het miljoenen keren herhaald worden, dan nog blijft deze behoefte bestaan. Het is niet zo dat dit een dagelijkse behoefte is zoals de behoefte aan brood, voorzeker is er elke minuut behoefte en drang naar deze werkelijkheid, net zoals de behoefte aan licht en lucht.**

En zoals bijvoorbeeld in hoofdstuk 26 dat begint met *"Tha Sîn Mîm"*, in dit hoofdstuk is het vers: *"En voorwaar, jouw Heer: Hij is zeker de Almachtige, Meest Barmhartige"*, acht keer herhaald. Dit hoofdstuk gaat over de verlossing van de profeten en de ondergang van hun volkeren. Namens het doel van het bestaan en omwille de omvangrijke heerschappij wordt met de herhalingen van dit vers, welke de kracht heeft van duizenden werkelijkheden, onderwezen dat de verhevenheid van de Heer de verdoemenis van die wrede volkeren vereist en het erbarmen van de Heer tevens de verlossing van de profeten. Al zou dit vers duizenden keren worden herhaald, dan nog blijft de drang en behoefte ernaar bestaan. Het is een verheven redekunst met een kortbondige en wonderbaarlijke welspraak.

En bijvoorbeeld de herhalingen van het vers *"Welke gunsten van jullie Heer loochenen jullie dan?"* in hoofdstuk 55 "De Barmhartige" en het vers *"Wee die dag de loochenaars!"* in hoofdstuk 7 "De Uitgezondenen. Deze twee verzen roepen op dreigende toon door de eeuwen heen de aarde en de hemelen toe vanwege het ongeloof en de ondankbaarheid van de djinns en de mens en hun onderdrukking en schending van de rechten van alle schepselen, wat de woede opwekt van het bestaan, razernij bij de aarde en de hemelen, afbreuk doet aan het doel van het bestaan en een verloochening en minachting is van de geduchte heerschappij van de Heer. Al zou in deze algemene les, die in relatie staat tot duizenden werkelijkheden en net zo krachtig is als duizenden voorbeelden, dit duizenden keren worden herhaald, dan nog blijft de behoefte bestaan. Het is een verheven welspraak en een schitterende, wonderbaarlijke redekunst.

En bijvoorbeeld de zin: *"O mijn Heer! U bent ver van alle gebreken. Er is geen andere God dan U, die ons kan helpen. Wees ons genadig. Wij smeken om genade. Bescherm ons tegen de hel."*, die in het smeekgebed *"djews-jenoel-kebir"* van de profeet (vzmh), wat een soort van werkelijke en perfecte smeekbede is en een soort samenvatting van de Qoer'an, honderd keer wordt herhaald. Deze smeekbede omvat zowel de goddelijke eenheid, wat de grootste werkelijkheid is in het bestaan, als ook het hoogtepunt van de drie omvangrijke taken: "Verheerlijking, Dankbetuiging en Verering", die de schepselen verrichten jegens de goddelijke heerschappij. Tevens omvat het een weg om van de eeuwige verdoemenis gered te worden, wat de meest angstaanjagende kwestie van de mensheid is en het belangrijkste doel van dienaarschap en het resultaat van de zwakheid van de mens. Zou het duizenden keren herhaald worden, dan nog is het weinig.

Zie dus, de herhalingen in de Qoer'an kijken naar krachtige fundamenten zoals deze. Soms is het zelfs zo dat, omwille het onderwerp, de noodzaak tot overreding en de manier waarop de redekunst wordt uitgedrukt, op een bladzijde wel twintig keer openlijk of indirect een werkelijkheid over de eenheid wordt verteld. Laat staan verveling, het geeft veeleer kracht, enthousiasme en aangenaamheid. Hoe geplaatst, gepast en gewaardeerd de herhalingen in de Qoer'an volgens de welspraak wel niet zijn, is in de Risale-i Nur met bewijzen aangetoond.

Het geheim en de wijsheid achter het feit dat de Qoer'anische hoofdstukken, die in Mekka zijn overleverd, veel meer redekunst en wonderbaarlijke welspraak bevatten, meer diepgang hebben en kortbondiger zijn dan de hoofdstukken die geopenbaard zijn in Medina, is als volgt: De eerste aanhoorders en tegenstanders, die in Mekka werden aangesproken, waren de ongelovige Qoeraisj en de analfabeten. Daar voor hen een krachtige en verheven manier van welspraak en een overtuigende, tevredenstellende, kortbondige en vaststellende welspraak nodig was, zijn vooral de Mekkaanse hoofdstukken, die gericht zijn op de fundamenten van de geloofsovertuiging en de verschillende gradaties in de eenheid van God, verkondigd en herhaald met een erg krachtige, verheven en wonderbaarlijke redekunst. Het begin en het eind, Allah en het hiernamaals, wordt niet alleen in een bladzijde, een vers, een zin of een woord erg krachtig bewezen, maar soms zelfs in één enkele letter. Dit doet de Qoer'an middels grammaticale zinspeling zoals het benadrukken of met opzet achterwege laten van woorden of door ze onbepaald te houden of op andere plaatsen in de zin te zetten, waardoor zelfs de vooraanstaande geleerden in de redekunst het met verbazing hebben onthaald. De Risale-i Nur, vooral het "Vijfentwintigste Woord" met de aanhangsels, die summier in veertig verschillende opzichten de wonderbaarlijke welspraak van de Qoer'an bewijst, en de Arabische "Tekenen van wonderbaarlijke welspraak"[16] van de Risale-i Nur, die de wonderbaarlijkheden in de grammaticale zinspeling op een verbazingwekkende manier uitlegt en bewijst, hebben op zich laten zien dat de Mekkaanse hoofdstukken en verzen de meest verheven manier van redekunst en wonderbaarlijkheid in de welspraak bevatten.

Maar bij de overlevering van de hoofdstukken en verzen in Medina waren de eerste aanhoorders en tegenstanders de Joden en Christenen, volgelingen van een hemels boek, die het bestaan van Allah sowieso bevestigden. En vanwege het vereiste aan welspraak en rechtleiding en de gepastheid in deze situatie en positie heeft Allah tegen de volgelingen van een hemels boek niet de verheven manier van verkondiging, maar een simpele, open en verhelderende manier gebruikt om het geloof en de fundamenten van de geloofsovertuiging te verklaren. Daar het vanwege de verdeeldheid over de sharia, wetten, details en de onderdelen, die de bron en de reden voor de complete wetten zijn, nodig was om deze uit te leggen, zijn de Medinische hoofdstukken en verzen voornamelijk op een uitgebreide, verklarende en eenvoudige manier uitgelegd. Op een unieke manier van verkondiging, wat zo bijzonder is aan de Qoer'an, wordt er tijdens de uitleg van die kleine, gedetailleerde gebeurtenis, opeens, in een zin die gaat over de eenheid, de geloofsovertuiging en het hiernamaals, een verheven, krachtige samenvatting, conclusie en bewijs aangehaald, wat die eenvoudige, op de sharia betrekking hebbende gebeurtenis omvattend maakt en wat ervoor zorgt dat het past bij het geloof in Allah. Zo krijgt het aanzien van die situatie een hogere verlichtheid, verhevenheid en omvangrijkheid.

De Risale-i Nur heeft in het tweede licht van de tweede lichtstraal van het "Vijfentwintigste Woord" aangetoond wat voor een hoge welspraak, uiting, redekunst en diepgang aanwezig is in de samenvattingen en afsluitingen zoals:

"...Voorwaar, Allah is Almachtig over alle zaken."[2:20]
"...Voorwaar, Allah is Alwetend over alle dingen."[29:62]
"... en Hij is de Geweldige, de Alwijze."[16:60]
"... en Hij is de Alhorende, de Alwetende."[29:5]

welke vaak aan het eind van het vers te vinden zijn en welke de eenheid en het hiernamaals verkondigen. Van deze vele hoge uitingen en diepgang in die samenvattingen en afsluitingen worden er tien uitgelegd. Hiermee wordt ook aan de koppigen bewezen dat die samenvattingen een groot wonder bevatten.

---

[16] İşarâtü'l-İ'caz

Jazeker, tijdens de verkondiging van de details van de sharia en de algemene wetten vestigt de Qoer'an de aandacht van de aanhoorders ineens op die verheven en omvattende punten. De eenvoudige manier van verkondiging gaat ineens over in een verheven manier en de lessen die de sharia onderwijzen gaan over in lessen over de eenheid van God. Het laat zien dat de Qoer'an én een boek is van wetten, richtlijnen en wijsheid én een boek van theologie, geloofsovertuiging, herdenking, inzicht, smeekbeden en uitnodiging. Daar de Qoer'an op alle niveaus vele doelen voor rechtleiding onderwijst, laat het, anders dan de manier van welspraak in de Mekkaanse verzen, een andere, stralende en wonderbaarlijke redekunst zien.

Soms verkondigt de Qoer'an in de goddelijke algehele verschijning per individu de allesomvattende eenheid van Allah. Zo toont de Qoer'an in twee zinsdelen bijvoorbeeld in *"Heer van alle werelden"* de verschijning van de alomvattende eenheid en in *"Jouw Heer"* de goddelijke algehele verschijning per individu. Het is zelfs zo dat Allah in de Qoer'an in één vers een atoom in de iris ziet en plaatst en met dezelfde vers, met dezelfde hamer, de zon in het centrum van de hemel als zijnde het oog van de hemel. En bijvoorbeeld na het vers *"Schepper van hemelen en aarde"* volgt de vers *"Hij doet de nacht overgaan in de dag en Hij doet de dag overgaan in de nacht..."* Hierna zegt Hij: *"...En Hij is de Kenner van wat in jullie harten is."*[57:6] In de vorm van een dergelijke verkondiging, waarin het zegt: "In de ontzagwekkende schepping van de aarde en de hemelen, weet en schikt het zelfs de gedachten in jouw hart", verandert de Qoer'an het niveau van gesprek van het eenvoudige niveau voor ongeletterden, waarbij het rekening houdt met de gedachte van de eenvoudige mens, naar dat van verhevenheid, aantrekkelijkheid, omvattendheid en rechtleiding.

Een vraag: "Daar soms een belangrijke werkelijkheid door de oppervlakkige beschouwers niet wordt gezien en daar op sommige niveaus in de verkondiging van een eenvoudige en simpele gebeurtenis men de relatie met een verheven samenvatting over de eenheid en een omvattende wet niet kan bevatten, denkt men dat het een gebrek is. **Bijvoorbeeld in het vers: *"... is er iemand met nog meer kennis."*[12:76], waarin de verheven Jozef, vrede zij met hem, een list gebruikte om zijn broer Benjamin achter te houden. Hierin is geen verkondiging van een zeer verheven wet of een verband met de welspraak te zien. Wat is het geheim en de wijsheid hierachter?"**

Het antwoord: de lange en middelmatige hoofdstukken en de vele bladzijden en verschillende niveaus, die elk als een kleine Qoer'an vele boeken en vele lessen bevatten, bevatten niet alleen maar twee drie redenen, maar hebben de eigenschap van de gehele Qoer'an als zijnde een boek van herdenking, geloofsovertuiging en inzicht en tevens een boek van wetten, wijsheid en rechtleiding. Om de alles omvattende heerschappij van Allah en de geduchtheid van Zijn verschijning in de Qoer'an onder woorden te brengen, die in een opzicht een lezing is van het grote boek der bestaan, zal hij op alle niveaus en soms zelfs in een enkele bladzijde godskennis, verschillende niveaus van Zijn eenheid en de werkelijkheden van de geloofsovertuiging onderwijzen, opdat deze vele doelen gerealiseerd worden. Op een ander niveau, bijvoorbeeld bij een schijnlijk zwakke relatie, gaat hij over op een ander onderwerp en sluit met een erg krachtige relatie aan bij die schijnlijk zwakke relatie, wat erg goed past bij dat niveau en de kracht van de welspraak verhoogt.

Tweede vraag: wat is de wijsheid achter het feit dat de Qoer'an, soms openlijk, soms verborgen en soms verwijzend, in elk hoofdstuk, op elke bladzijde en op elke stage duizenden malen het hiernamaals en de goddelijke eenheid bewijst en de beloning en bestraffing van de mensheid onder de aandacht brengt?

Het antwoord: De Qoer'an onderwijst de mens in het mogelijke, de veranderingen inherent de ontwikkelingen in het bestaan, de last op hun schouders vanwege het aanvaarden van de Goddelijke geboden samen met het kaliefschap over de aarde en de belangrijkste, grootste en meest geduchte en angstaanjagende onderwerpen omtrent zijn taken, welke leiden naar eeuwige smart of eeuwige gelukzaligheid, om zo hun talloze twijfels te weerleggen en de verschrikkelijke verloochening en koppigheid te doorbreken. Om deze angstaanjagende veranderingen te laten bevestigen en de mens te dwingen zich te onderwerpen aan deze absoluut vereiste en noodzakelijke onderwerpen, die zo omvangrijk zijn als deze veranderingen zelf, laat staan duizenden malen, al zou de Qoer'an miljoenen malen hierop de aandacht vestigen, dan nog is het niet overbodig. Miljoenen keren zullen deze onderwerpen gelezen worden, zonder dat ze gaan vervelen en zonder dat de behoefte afzwakt.

Bijvoorbeeld: de werkelijkheid van de dood toont zich elk moment aan de machtloze mens en houdt hem bezig waarop hij deze vreugdevolle boodschap over de werkelijkheid van de eeuwige gelukzaligheid hoort, die in het vers *"Voorwaar, degenen die geloven en goede daden verrichten, voor hen is het Paradijs waar de rivieren onder door stromen..."*[85:11] *"..., zij zijn eeuwig levenden daarin,..."*[98:8] wordt getoond en laat zien dat "de mensheid, zijn wereld en al zijn geliefden van eeuwige non-existentie gered zullen worden en een eeuwig rijkdom kunnen verdienen". Al zou dit vers miljarden keren worden herhaald en zou er net zoveel waarde aan worden gehecht als het bestaan, dan nog is het geen verspilling en verliest het niet zijn waarde. Dus de Qoer'an, waarvan de verkondiging een wonder is, onderwijst ons in talloze dergelijke waardevolle onderwerpen en probeert ons te overtuigen, in te laten zien en te bewijzen dat Allah dit bestaan net zo gemakkelijk verbouwt als een huis en de verbazingwekkende veranderingen van het bestaan bewerkstelligt. Openlijk, verborgen en verwijzend de aandacht duizenden malen op

die onderwerpen vestigen, is zeer zeker geen verspilling. Want deze onderwerpen zijn voor ons net zo noodzakelijk als brood, medicijnen, lucht en licht en hiermee toont Hij ons telkens opnieuw Zijn gulheid.

En bijvoorbeeld: de wijsheid achter de dreigingen in de verzen: *"Maar degenen die ongelovig zijn, voor hen is er het vuur van de Hel..."*[35:36] en *"...Voorwaar, voor de onrechtplegers is er een pijnlijke bestraffing."*[14:22], die de Qoer'an met klem benadrukt en erg krachtvol en herhaaldelijk aanhaalt, is dat de verloochening van de mensheid –zoals in de Risale-i Nur met absolute zekerheid bewezen– een dusdanig grote schending is van de rechten van het bestaan en de meeste schepselen, dat het de hemelen en de aarde razend en de elementen nijdig maakt en zij de onrechtplegers met natuurrampen zware klappen laten verduren. En de verzen *"En wanneer zij daarin geworpen worden, dan horen zij een afschrikwekkend gebrul, terwijl zij (de Hel) raast. Haast barst zij van woede..."*[67:7-8] laten openlijk zien dat de hel zo woedend wordt op de onderdrukkende verloochenaars dat zij bijna barst van razernij. Vanwege het omvangrijke misdrijf en de eindeloze schending wordt de mens niet beoordeeld op zijn kleinheid en geringe waarde, maar op de omvangrijkheid van zijn wrede misdrijf en zijn angstaanjagende verloochening. De wijsheid om op een razende en harde wijze hun misdrijf en bestraffing in de proclamatie van de Sultan van het bestaan te herhalen, is om te laten zien hoe waardevol de rechten van Zijn onderdanen zijn en hoe laag de verloochening en wreedheid van die ontkenners wel niet is. Laat staan duizend maal, al zouden ze miljoenen of miljarden keren worden herhaald, dan nog is het geen verspilling of onvolkomenheid. Al duizend jaar worden deze verzen dagelijks door honderden miljoenen mensen gelezen, in absolute drang en behoeftigheid, zonder dat ze gaan vervelen.

Jazeker, ieder moment en elke dag vergaat voor iedereen een wereld en opent zich de deur van een nieuwe wereld. En om elk van deze vergankelijke werelden te verlichten, wordt met behoefte en drang de zin "Er is geen god dan Allah" duizenden keren herhaald, om zo deze zin als een lamp te laten zijn voor die veranderende doeken en werelden... Zo ook, met de wijsheid om die vele, voorbijgaande doeken en die vernieuwende, reizende universum (ieder op zich) niet in duisternis te laten verkeren en de weerspiegelde beelden op de spiegel van het leven niet te laten verlelijken en die gebeurtenissen, die bij hem te gast zijn en voor hem kunnen getuigen, niet tegen zich te doen keren, wordt men, door de Qoer'an te blijven lezen, steeds herinnerd aan de geweldige dreigingen van de Eeuwige Sultan, opdat hun koppigheid en houvast breekt, en aan de straffen voor deze misdaden. Heel subtiel herhaalt de Qoer'an dit met de wijsheid om hen van de opstandigheid van hun ego te redden. Zelfs de duivel onthoudt zich ervan om deze krachtige, geweldige en herhalende bedreigingen in de Qoer'an als onwerkelijk te achten. De Qoer'an laat zien dat de hel een gerechtvaardigde bestraffing is voor de verloochenaars die niet naar deze boodschap luisteren.

En bijvoorbeeld de wijsheid achter de vele herhalingen van de leerrijke verhalen over Mozes[17] (vmh) en van de andere profeten is dat het profeetschap van alle andere profeten een bewijs zijn voor de waarachtigheid van het profeetschap van Ahmed (vzmh) en dus degene die alle voorgaande profeten niet kan verloochenen, kan in werkelijkheid niet het profeetschap van deze persoon verloochenen. Daarnaast is het niet voor iedereen mogelijk of slaagt niet iedereen erin om iedere keer de hele Qoer'an uit te lezen en dus laat Allah met deze herhalingen alle grote en kleine hoofdstukken ieder fungeren als een kleine Qoer'an. Vanwege deze wijsheid worden die leerrijke gebeurtenissen herhaald als zijnde belangrijke geloofsovertuigingen. Laat staan verspilling, het is voorzeker een vereiste van de welspraak en het onderwijst dat de gebeurtenis van Mohammed (vzmh) de belangrijkste gebeurtenis is voor de nakomelingen van Adam en de meest overweldigende gebeurtenis van het bestaan.

Jazeker, door het meest verheven niveau aan Ahmed te geven en "Mohammed de boodschapper van Allah" aan "Er is geen andere god dan Allah", wat de vier zuilen van de geloofsovertuiging in zich sluit, gelijk te stellen, wordt aangetoond dat het profeetschap van Mohammed (vzmh) de grootste werkelijkheid is van het bestaan. De persoon Ahmed (vzmh) die met zijn omvangrijke spirituele persoonlijkheid en het verheven niveau, wat ook wel de werkelijkheid van Mohammed (vzmh) wordt genoemd, het meest verheven schepsel is van alle schepselen. Hij die de stralendste zon is op aarde en in het hiernamaals. De waardigheid voor dit geweldig niveau wordt met vele bewijzen en aanwijzingen op absolute wijze bewezen in de Risale-i Nur. Eén van de duizenden is als volgt:

Vanwege de regel "Degene die de aanleiding voor iets is, is alsof hij het zelf heeft gedaan.", is het zo dat de goede daden die door al zijn volgelingen in alle tijden, door de eeuwen heen, zijn verricht in gelijke mate ook aan hem zullen worden toegekend. En alle werkelijkheden van het bestaan worden verlicht met het licht dat hij heeft gebracht. Niet alleen de djinn, de mens, de engelen en alle levenden, voorzeker zijn het hele bestaan, de hemelen en de aarde hem dankbaar. Met de getuigenis van de smeekbeden die de flora verrichten met de taal van hun hoedanigheid en de smeekbeden die de fauna verrichten met de taal van hun behoeftigheid, die voor onze ogen ter plekke worden geaccepteerd, en miljoenen of zelfs miljarden smeekbeden, voortkomend vanuit het gemoed van zijn oprechte volgelingen, die niet afgewezen zullen worden, en de gezegende smeekbeden "vrede en zegeningen" die elke dag aan hem (vzmh) worden gericht en de spirituele verdiensten die als eerste aan hem (vzmh) worden geschonken en alleen al gezien het reciteren van de Qoer'an, de driehonderdduizend letters die door alle volgelin-

[17] Vele wijsheden en nut zijn uitgelegd in het boek "De Staf van Mozes", uit de Risale-i Nur collectie.

gen worden gelezen en ieder tien, honderd of duizend verdiensten en vruchten opbrengt, zorgen ervoor dat er eindeloze lichten in zijn boek van daden worden opgenomen.

Allah, die kennis heeft van al het verborgene, wist dat de spirituele persoonlijkheid van die persoon (vzmh) de werkelijkheid van Mohammed (vzmh) is en dat het in de toekomst zal uitgroeien als zijnde een "Tubaboom"[18] van het paradijs. Hij zag dit en heeft vanwege dit meest verheven niveau in de Qoer'an veel aandacht aan hem geschonken en in Zijn boek laat Hij zien dat getrouwheid aan hem (vzmh) en het volgen van zijn soenna, om zo vereikt te kunnen worden met zijn vrijpleiting, de meest belangrijke zaak van de mensheid is. Tevens wijst Hij af en toe op zijn menselijke aard, wat het pitje is van die machtige "Tubaboom", en de toestand waarin hij zich bevond nog voor zijn profeetschap.

Daar de werkelijkheden die de Qoer'an telkens herhaald, een dusdanige waarde hebben, bevindt zich in de herhaling een krachtig en omvangrijk spiritueel wonder. Dit wordt bevestigd door de oprechten, mits zij vanwege de materiële epidemie niet onderhevig zijn aan een ziekelijk hart en bewustzijn, want zij vallen onder de regel: "een blinde ontkent soms, vanwege zijn blindheid, het licht van de zon. Zo ontkent soms de tong, vanwege zijn ziekte, de lekkere smaak van het water".

[18] Tuba-boom: Dit is een boom in het paradijs waarvan de wortels in de lucht en de takken naar beneden hangen.

Twee addenda als slotwoord voor deze Tiende Vraagstelling

Ten eerste: twaalf jaar terug[19] hoorde ik dat een zeer koppige, kwaadwillende ongelovige een aanslag wilde plegen op de Qoer'an door met een vertaling te komen. Hij zou hebben gezegd: "Laat de Qoer'an maar vertalen zodat iedereen ziet wat voor prul het is." Zodat iedereen deze onnodige herhalingen ziet en in plaats van de Qoer'an deze vertaling leest. Maar de onweerlegbare bewijzen van de Risale-i Nur hebben met absolute zekerheid bewezen dat het onmogelijk is om een vertaling van de Qoer'an te schrijven. Een andere taal dan het Arabisch, dat een taal is van hoge spraakkunst, kan de schoonheden en diepgang van de Qoer'an niet bevatten. Die wonderbaarlijke en omvattende (cem'iyyetli) betekenissen van die letters, die elk tien tot duizenden verdiensten opbrengen, kunnen niet vertaald worden in de simpele en eenvoudige vertaling van de mens. Deze vertaling kan niet in het gebed in de moskeeën gelezen worden. De verspreiding van de Risale-i Nur heeft dat angstaanjagend plan teniet gedaan. Maar daar de hypocrieten de kwaadwillende ongelovigen als voorbeeld namen en deze dwazen voor de duivel werkten om als domme, onbenullige kinderen de zon van de Qoer'an uit te blazen, vermoedt ik dat, ondanks mijn ziekelijke en benauwde toestand, mij deze Tiende Vraagstelling werd ingegeven. Daar ik geïsoleerd was van de anderen, weet ik niet hoe het werkelijk zit.

De tweede: Na onze vrijlating uit de gevangenis van Denizli, huurde ik een hotelkamer op de bovenverdieping van het bekende "Şehir" hotel. In de mooie tuinen tegenover het hotel stonden vele populieren in groepen bijeen, alsof ze daar stonden om Allah te gedenken. Op een hele fijne en zalige manier dansten hun stammen, takken en bladeren door aanraking van de wind op opvallende wijze alsof ze in extase verkeerden. De scheiding van mijn vrienden en de eenzaamheid raakte mijn verdrietig en zorgelijk hart. Ineens kwamen de herfst en winter bij me op en raakte ik in onachtzaamheid. Ik kreeg zo veel medelijden met deze populieren en levenden die overvloeiden van plezier dat de tranen in mijn ogen schoten. Het benadrukken en impliceren van de vergankelijkheid en scheiding, die schuil gaan achter de sierlijke sluier van het bestaan, bezorgden mijn hart net zoveel scheiding, vergankelijkheid en zorgen als het bestaan. Opeens kwam het licht, dat Mohammed (vzmh) heeft gebracht, mij te hulp. Het veranderde dat eindeloze verdriet en die zorgen in vreugde. En alleen al vanwege de hulp en geruststelling op dat moment en in die toestand, door het licht dat mij op miljoenen manieren voldoening gaf, net zoals bij iedereen en alle gelovigen, ben ik Mohammed (vzmh) voor eeuwig dankbaar. Het is als volgt:

Het is die onachtzame blik welke deze gezegende, fijne populieren lieten lijken alsof ze zonder taak, doelloos, in een seizoen te zien zijn, waarbij ze niet bewegen vanwege plezier, maar ons laten zien dat ze sidderen vanwege de vergankelijkheid, scheiding en het niets, welke ze tegemoet gaan. Mijn verlangen naar eeuwigheid, passie voor schoonheid, liefde voor mijn soort en het leven, zoals bij iedereen aanwezig, werden zo diep geraakt, dat op het moment dat deze wereld veranderde in een figuurlijke hel en mijn verstand in een marteltuig, het licht de sluier oplichtte, welke Mohammed (vzmh) aan de mensheid heeft geschonken. Het liet zien dat in de plaats van de dood, non-existentie, het niets, doelloosheid, nutteloosheid en scheiding, iedere populier net zoveel wijsheden en betekenissen heeft als zijn bladeren. Dit is bewezen in de Risale-i Nur en zijn in drie verschillende categorieën te onderscheiden:

De eerste categorie: deze kijkt naar de namen van de Kunstenaar in Verhevenheid. Bijvoorbeeld: als een vakman een buitengewone machine maakt, zegt iedereen: "Moge Allah je zegenen. Moge het mooie werken verrichten.", en prijzen jou. Zo ook feliciteert en applaudisseert die machine, met de taal van zijn werking, zijn vakman, door feilloos te functioneren. In hetzelfde opzicht is iedere levende en alles een dergelijke machine die zijn vakman feliciteert en applaudisseert.

De wijsheden in de tweede categorie: deze kijken naar de manier waarop de levenden en de wezens met bewustzijn ertegenaan kijken. Deze populieren worden voor hen een tuin, een fijne bezinningsplaats, een boek vol met wijsheden. Zij laten hun betekenissen achter in het verstand van de bewustzijnhebbenden en de beelden in hun geheugen, verbeeldingswereld en in de boeken van het verborgene om daarna zelf deze zichtbare wereld te verlaten en zichzelf terug te trekken in de wereld der verborgene. Dit betekent dus dat zij hun materiële gestalte verlaten, maar daarentegen vele spirituele, verborgen en wetenschappelijke gestalten ervoor terug krijgen.

Jazeker, gezien het feit dat Allah bestaat en Zijn kennis alles omvat, zal, gezien deze werkelijkheid, in de belevingswereld van de gelovigen voorzeker non-existentie, de dood, het niets, tenietgaan en vergankelijkheid niet bestaan. Maar de belevingswereld van de ongelovigen zit vol met non-existentie, scheiding, het niets en vergankelijkheid. Dus dit is de werkelijkheid die naar voren komt in een bekende gezegde: "Voor degenen bij wie Allah bestaat, bestaat alles. En voor degenen bij wie Allah niet bestaat, bestaat niets en is alles betekenisloos."

Samenvattend: Zoals het geloof tijdens de doodstonde de mens van eeuwige vernietiging redt, zo redt het ook ieders persoonlijke wereld van de dood en de duisternis van het niets. Maar wat verloochening betreft en vooral absolute verloochenarij, veroordeelt het de mens en zijn persoonlijke wereld tot de dood en gooit hem spiritueel in

[19] In 1938

de martelingen van de hel. Het zal zijn zoete leven veranderen in bittere smart. Oh zij die dit wereldse leven verkiezen boven het hiernamaals. Laat ze maar komen met een oplossing of laat ze anders tot geloof komen opdat zij ook van dit angstaanjagend verlies gered worden.

"…Heilig bent U, wij hebben geen kennis, behalve wat U ons onderwezen hebt: voorwaar, U bent de Alwetende, de Alwijze."[2:32]

Said Nursi
Jullie broeder, die veel behoeften heeft aan jullie smeekbeden en jullie erg mist

Het begin van de "elfde vraagstelling" van de Vruchten; de gezegende boom van geloof waarvan een vrucht het paradijs, een andere eeuwige gelukzaligheid en nog een andere de aanschouwing van God is. Daar honderden voorbeelden van de talloze, grote en kleine vruchten, in de Risale-i Nur zijn uitgelegd en met feiten bewezen, is de uitleg over gelaten aan de "Siracünnur"[20]. Niet de grote omvattende zuilen, maar enkele voorbeelden van de kleine, specifieke vruchten worden hier aangehaald

Een ervan: Op een dag toen ik een smeekgebed verrichte als "O mijn Heer! Omwille van "Cebrâil", "Mikâil", "İsrâfil" en "Azrâil"[21] en hun vrijpleiting, bescherm mij tegen het kwaad van de djinn en de mens", en ik de naam van "Azrâil" opnoemde, waar iedereen voor siddert en die door iedereen zeer wordt gevreesd, gaf mij dat een erg fijne, geruststellende en verheugende gewaarwording. Ik zei: "Alle lof aan Allah" en begon oprecht te houden van "Azrâil". We zullen alleen maar een korte verwijzing aanhalen van een kleine vrucht van de vele vruchten van deze ene engel uit de zuil van het geloof in de engelen.

Een ander: De ziel is de oogappel en het waardevolste bezit van de mens. En ik voelde met absolute zekerheid dat het een diep gevoel van plezier gaf om deze ziel van verspilling, vergankelijkheid en doelloosheid te redden en in vertrouwen te geven aan een krachtige en betrouwbare hand. Daarna dacht ik aan de engelen die de daden van de mens noteren. Ik zag dat dit net als deze vrucht vele zoete vruchten bevat.

En nog een: Elk mens probeert waardevolle woorden en daden te vereeuwigen door met plezier deze vast te leggen in boeken, gedichten en zelfs in films. Wanneer deze daden eeuwige vruchten zullen werpen in het hiernamaals, zal het nog veel meer zijn aandacht krijgen. De **"Kieraamen Kaatiebien"**[22] die op de schouders van de mens rusten om hun daden op te schrijven zodat deze in de eeuwige voorstelling getoond kunnen worden en de eigenaren van deze daden eeuwig beloond kunnen worden, gaf mij een dusdanige geruststelling die ik niet kan verwoorden.

Daarna, toen de ongelovigen mij volledig wilden isoleren van de hele maatschappij, mijn boeken, mijn vrienden, mijn helpers en van de werken die mij geruststelden en een verschrikkelijke vreemdelingschap mij wurgde en voor mij deze vergankelijke wereld instortte, kwam een van de vele vruchten van het geloof in de engelen mij te hulp. Deze vrucht fleurde mijn heelal en mijn wereld op, vulde het met engelen en geestachtigen en vrolijkte het op van geluk. Het liet zien dat de wereld van de dwalenden huilde vanwege verschrikking, leegte en duisternis. Terwijl mijn gedachte genoot van deze vrucht, kwam er een vrucht van deze vele vruchten bij, het geloof in alle profeten. Mijn geloof en bevestiging hierin verlichte ineens het verleden alsof ik met alle profeten in de afgelopen eeuwen heb geleefd, wat mijn geloofsovertuiging versterkte en verbrede. Het liet duizenden malen de verkondigingen over de geloofsovertuiging van de laatste profeet bevestigen en bracht de duivels tot zwijgen. Opeens kwam er een vraag bij mij op, waarvan het absolute antwoord te vinden is in de "Dertiende Flits, de wijsheid achter het toevlucht zoeken bij Allah tegen de duivel". Het is als volgt: **"Hoe komt het dat de gelovigen steun en kracht vinden van talloze zoete vruchten en voordelen zoals deze vruchten, de erg mooie resultaten en belangen van de verdiensten en de barmhartige hulp en bescherming van de Barmhartigste van alle barmhartigen, maar toch vaak worden overwonnen door de dwalenden. Soms is het zelfs zo dat twintig dwalenden het leven ruïneren van honderd gelovigen."** Tijdens deze bezinning kwam bij mij ook op de vele waarschuwingen van de Qoer'an voor de zwakke influistering van de duivel en de hulp van de engelen en de verheven Heer aan de gelovigen. Daar de Risale-i Nur de wijsheid van deze vraag met absolute bewijzen heeft aangetoond, zullen wij hier alleen maar kort op deze vraag in gaan:

Jazeker, daar soms een krankzinnige, gevaarlijke persoon een paleis in brand probeert te steken, waarvoor honderden personen nodig zijn om het te bouwen, is het nodig dat honderden personen het bewaken en soms zelfs de hulp moeten inroepen van de overheid of de koning om het paleis veilig te kunnen stellen. Want zijn handhaving is alleen mogelijk als alle voorwaarden, condities en oorzaken zijn geborgen. Maar zijn vernietiging en instorting gebeurt al door het ontbreken van een enkele voorwaarde. En net zoals het in rook opgaat door een lucifer van een krankzinnige, zo ook kunnen de mensen en djinns in dienst van de duivel met een beetje moeite grote vernietigingen en angstaanjagende spirituele branden veroorzaken. Jazeker, de voedingsbodem en essentie van al het

---

[20] Dit is een andere naam voor de Risale-i Nur.

[21] Dit zijn de vier belangrijkste engelen in de Islam. "Cebrâil" is de engel belast met het overbrengen van de boodschappen tussen Allah en de profeten. "Mikâil" is belast met het uitvoeren van de schone naam: "De Voorziener". "İsrâfil" is de engel die op de dag des oordeels op de bazuin blaast om de zielen van de doden tot het lichaam te roepen. "Azrâil" is de engel der dood.

[22] De eervolle schrijvers, de engelen die link en rechts over de schouders van een persoon meekijken en zijn of haar goede en slechte daden opschrijven.

slechte, zondes en kwaad is non-existentie en vernietiging. Ogenschijnlijk lijkt het een bestaan te hebben, maar erachter schuilt non-existentie en afbreuk. Dus daar kwaadwilligen en de mensen en djinns in dienst van de duivel zich hierop berusten, kunnen ze met een geringe kracht op tegen een eindeloze grote kracht. Hierdoor zijn de waarachtigen en waarheidsgetrouwen steeds genoodzaakt om hun toevlucht en bescherming te zoeken bij het hof van Allah in Verhevenheid. Daarom dringt de Qoer'an bij hen aan om bescherming te zoeken en geeft hen de Negenennegentig namen van Allah. De Qoer'an benadrukt met klem dat zij zich moeten verzetten tegen die vijanden.

Met dit antwoord zag ik ineens het topje van de ijsberg van een uiterst grote werkelijkheid en de essentie van een overweldigende, angstaanjagende kwestie. Het is als volgt:

Net zoals het paradijs de vruchten draagt van alles wat een bestaan heeft en de stekjes die op deze wereld zijn geplant voor eeuwig verder laat bloeien, zo ook verbrandt de hel, om het uiterst pijnlijke resultaat van het eindeloze, verschrikkelijke niets en de werelden van non-existentie te tonen, de voortbrengselen van dat niets. Dus naast zijn andere taken, reinigt deze angstaanjagende helse fabriek de bestaande werelden van de viezigheid van dat wat leidt tot het niets. De deur naar deze angstaanjagende kwestie zal nu niet geopend worden. Insjallah wordt het later uitgelegd.

Een deel van de vruchten van het geloof in de engelen en een voorbeeld van "Münker" en "Nekir" is als volgt: **"Zoals iedereen zal ook ik zeker het graf ingaan"**, dus ging ik in gedachte mijn graf in. Terwijl ik in het graf eenzaam en alleen, in het donker en de kou, mezelf voelde alsof in een krappe eenpersoonsgevangenis, een isoleercel en huiverde van afschuw en wanhoop, kwamen ineens twee engelen als gezegende vrienden uit de groep van "Münker" en "Nekir" naar me toe. Ze spraken me aan waarop mijn hart en graf zich verbreedde, verlichtte en verwarmde. Ook werden er ramen geopend naar de wereld der geesten. Met hart en ziel werd ik blij en dankbaar voor deze situatie die ik op dit moment in mijn gedachte waarnam, maar in de toekomst werkelijkheid zal worden.

Een medresse student van "sarf en nahiv"[23] kwam te overlijden, waarna in het graf "Münker" en "Nekir" hem vroegen: "Men Rabboeke" wat betekent: "Wie is jouw Heer". Hierop antwoordde hij met de grammaticaleer alsof hij in de medresse was en zei: "(Men) is het onderwerp en (Rabboeke) is het gezegde. Stel mij ingewikkeldere vragen. Dit is eenvoudig.", wat deze engelen, de aanwezige zielen en een heilige die ter plekke deze gebeurtenis aanschouwde aan het lachen en de barmhartigheid van de Heer tot vergenoegen bracht en hem redde van kwelling.

Zoals de gezegende overleden "Hafiz Ali", een heldhaftige martelaar van de Risale-i Nur die in de gevangenis overleed toen hij vol enthousiasme "Vruchten van het geloof" schreef en las, de vragen van deze engelen met de "Vruchten van het geloof" beantwoordde alsof hij in de rechtszaal zat, zo ook zal én ik én de studenten van de Risale-i Nur, nu in gedachten, maar zeker in de toekomst die vragen beantwoorden met de sterke en verlichte bewijzen van de Risale-i Nur, welke de engelen zullen bevestigen, prijzen en toejuichen, Insjallah.

Ook is het geloof in de engelen oorzaak voor het wereldse geluk, een klein voorbeeld hiervan is als volgt: een onschuldig kind dat lessen over zijn geloofsovertuiging heeft gehaald uit een handboek van de Islam zegt tegen een ander kind, dat naast hem staat te huilen vanwege de dood van zijn onschuldig broertje: **"Huil niet, maar wees dankbaar. Jouw broertje is samen met de engelen naar de hemel gegaan. Daar spelen ze en vermaken ze zich beter dan wij. Hij vliegt samen met de engelen en bekijkt alles wat er in de hemel is."**, waarna het geschreeuw en gehuil veranderde in glimlach en vreugde. Zo ook veranderde mijn verdriet in vreugde toen ik tijdens deze treurige winter in een pijnlijke situatie het bitter nieuws ontving van het overlijden van twee naasten van mij. Een ervan is Fuad, mijn neef die bij gerenommeerde scholen eerste werd en bijdroeg aan het verspreiden van de werkelijkheden van de Risale-i Nur. De andere is Âlime Hanim, mijn gezegende zus die tijdens de bedevaart, in extase de "Tavaf" verrichtte en tijdens de "Tavaf" overleed. Toen het overlijdensbericht van mijn twee naasten mij aan het huilen brachten zoals het overlijden van mijn gezegende broertje Abdurrahman, wat beschreven is in de "Uiteenzetting voor de Bejaarden", zag ik met het licht van het geloof dat deze onschuldige Fuad en vrome Âlime Hanim in plaats van met mensen nu bevriend zijn met de engelen en paradijsjonkvrouwen en gered zijn van de gevaren en zonden in deze wereld. Dit heb ik spiritueel en met mijn hart waargenomen. Het vreselijke verdriet maakte plaats voor overweldigende vreugde, waarna ik hen, de vader van Fuad, mijn broer Abdulmecid, en mezelf feliciteerde en de Barmhartigste der barmhartigen bedankte. Met de intentie als een smeekbede voor deze twee gezegenden, is dit hier aangehaald.

Alle voorbeelden en maatstaven die in de Risale-i Nur worden verklaard, gaan over de vruchten die aanleiding zijn voor het geluk in deze wereld en het hiernamaals. Zoals deze omvattende, grote vruchten levensgeluk en levensgenot in dit leven laten zien, zo ook berichten ze ervan dat de geloofsovertuiging van iedere gelovige hen een eeuwige gelukzaligheid zal laten verdienen die voorzeker zal ontkiemen en ontplooien. Als voorbeeld van deze

---

[23] Leer van de Arabische grammatica

vele, omvattende vruchten zijn vijf vruchten geschreven aan het einde van het "Eénendertigste Woord, de uiteenzetting over de hemelvaart" en vijf vruchten in de "Vijfde tak" van het "Vierentwintigste Woord".

In het begin hadden we al aangehaald dat **iedere zuil van de geloofsovertuiging vele verschillende en voorzeker ontelbare vruchten heeft. Zo ook hebben ze gezamenlijk vele vruchten waaronder het grootse paradijs en de eeuwige gelukzaligheid en voorzeker als meest zoete vrucht de aanschouwing van Allah.** En in de vergelijking aan het einde van de "Tweeëndertigste Woord" zijn enkele vruchten aangehaald die aantonen dat de geloofsovertuiging leidt tot zowel gelukzaligheid op deze aarde als in het hiernamaals.

Het bewijs dat geloof in "Het Lot" in deze wereld waardevolle vruchten omvat, komt tot uiting in het gezegde: "Degene die gelooft in het Lot, zal verlost worden van alle leed". Aan het eind van de uiteenzetting "Het Lot" is met een mooie parabel waarbij twee mannen de tuin betraden van een prachtig paleis, een omvattende vrucht uitgelegd… Zelfs met duizenden ervaringen uit mijn eigen leven[24] heb ik gezien en ondervonden dat als er geen geloof in het lot is, dan gaat het plezier in het wereldse leven teniet. Wanneer ik het hevige onheil bekeek met het licht van geloof in het lot, was dit onheil veel gemakkelijker te verdragen. En het verbaast mij dat zij die niet in het lot geloven überhaupt kunnen leven.

Van de omvattende vruchten van geloof in de engelen is een ervan uitgelegd in de tweede trede van het "Tweeëntwintigste Woord". Het is als volgt: "Azrâil", vrede zij met hem, richtte zich tot Allah en zei: "In mijn taak om de zielen van het lichaam te ontnemen, zullen uw dienaars zich over mij beklagen en boos op me worden." Hierop zou geantwoord zijn: "Ziekten en onheil zal ik laten zijn als een sluier over jouw taak, zodat de klachten van mijn dienaren zich richten op hen en niet op jou." En net zoals deze sluiers is de taak van "Azrâil", vrede zij met hem, ook een sluier. Zodat er geen onrechtmatig geklaag aan Allah, de Verhevene, wordt gericht. Want niet iedereen doorziet de wijsheid, barmhartigheid, nut en schoonheid achter de dood. Men kijkt alleen naar de ogenschijnlijke gebeurtenis, verzet zich hiertegen en begint te klagen. Dus "Azrâil", vrede zij met hem, is een sluier met de wijsheid dat dit onterecht geklaag niet wordt gericht aan de Absolute Erbarmer. Zo ook zijn de opdrachten van alle engelen en alle ogenschijnlijke oorzaken sluiers voor de verhevenheid van de goddelijke Heerschappij. Opdat de verborgen schoonheden en wijsheden in de dingen de eer, verhevenheid en omvattende barmhartigheid van de goddelijke macht beschermt, vrijwaart van tegenspraak en de Kracht niet direct in verband wordt gebracht met simpele, waardeloze en meedogenloze dingen. Want de Risale-i Nur heeft met talloze bewijzen aangetoond dat geen enkele oorzaak noch een werkelijke invloed heeft, noch de eigenschap bezit om iets te kunnen scheppen en heeft aangetoond dat in alles de stempel van eenheid aanwezig is. Alleen Hij kan scheppen en creëren. Oorzaken zijn alleen maar een sluier. Ook bewustzijnhebbenden zoals de engelen hebben niet meer dan alleen maar een beperkte uitvoerende wilskracht, een soort natuurlijke taak en een dienaarschap die bestaat uit het met toewijding uitvoeren van hun werken.

Jazeker, eer en grootheid vereisen dat voor het verstand de oorzaken zijn als een sluier voor de hand der kracht.

Eenheid in het algemeen en op elk individu persoonlijk vereisen dat de oorzaken zich niet inmengen op de werkelijke invloed.

Allah stelt de engelen en de ogenschijnlijke oorzaken tewerk voor het goede en de totstandkoming, waarbij soms de schoonheden van zaken en gebeurtenissen niet gezien of begrepen worden en aangemerkt worden als een tekortkoming of meedogenloosheid. En om dit niet aan Zijn Kracht toe te laten schrijven, gebruikt Hij de engelen en de ogenschijnlijke oorzaken als schild en als reden om Hem te verheerlijken en te eren. Zo ook worden de mens en djinns die zich in dienst stellen van de duivel en de schadelijke materie gebruikt voor onheil en vernietiging met als doel om de Kracht van de Gebrekenloze te beschermen tegen meedogenloosheid, onrechtvaardige protesten en geklaag. Zij dienen de Heer om Hem te vrijwaren en te verheerlijken en te verkondigen dat Allah vrij is van alle gebreken en ver is van alle blaam in het bestaan. Want alle gebreken komen voort uit tenietdoen, onbekwaamheid, vernietiging, verzuim –allemaal een vorm van tenietdoening– en het niet handelen. Deze duivelse en kwaadaardige gebeurtenissen, als zijnde een sluier, zijn de bron voor die fouten waardoor de protesten en het geklaag terecht aan hen wordt toegekend en zij de reden zijn voor vrijspraak van de Verheven Heer. Het is sowieso zo dat er voor slechte, nietige en vernietigende zaken geen kracht of macht nodig is; met een simpele daad en een geringe inspanning, of gewoon door nalatigheid, gebeuren soms grote tenietdoeningen en verpestingen. Men denkt dat de verrichters van het onheil bij machte is, maar in feite hebben ze buiten het tenietdoen geen andere invloed en buiten een kleine inspanning geen enkele kracht. Maar daar dat onheil ontstaat vanwege nalatigheid, zijn de verrichters van het onheil de werkelijke uitvoerders. En indien deze uitvoerders een bewustzijn hebben, zullen ze er terecht ook voor moeten boeten. Dit wil dus zeggen dat bij zondigheid degenen die dit slechte verricht ook de uit-

---

[24] In de biografie van Said Nursi is te lezen dat hij van gevangenis naar gevangenis is gestuurd en dat men hem tientallen keren heeft geprobeerd te vergiftigen. [De vertalers]

voerders is. Maar daar bij weldoen, goede daden en oprechte handelingen is sprake van totstandbrenging en zijn degenen die dit goede verrichten niet de werkelijke uitvoerders en beïnvloeders, maar veeleer de accepteerders van de goddelijke verlichting. Zelfs hun beloning is puur de vrijgevigheid van de Heer. Daarom verkondigt de Qoer'an: *"Wat jou van het goede overkomt, het is van Allah; en wat jou van het slechte overkomt, het is van jouzelf..."*[7:79].

Samenvattend: terwijl de werelden van totstandkomingen en de werelden van tenietdoening met elkaar botsten en vruchten geven als de hel en de hemel en alle werelden van totstandkoming **"Elhamdoelillah Elhamdoelillah"**[25] en alle werelden van tenietdoening **"Soebhanallah Soebhanallah"**[26] zeggen en met een omvangrijke strijdwet de engelen met de duivels, het goede met het slechte en in het hart de ingevingen met de influisteringen strijden, komt ineens deze vrucht van het geloof in de engelen tevoorschijn. Het beslecht deze kwestie, verlicht het donkere bestaan, laat ons van de vele lichtstralen een lichtstraal zien in het vers: *"Allah geeft het licht aan de hemelen en de aarde..."*[24:35] en laat ons proeven hoe zoet deze vrucht wel niet is.

Een tweede omvangrijke vrucht wordt aangetoond in het **"Vierentwintigste Woord"** en het **"Negenentwintigste Woord"**, waarin op stralende wijze het bestaan van de engelen en hun taak bewezen wordt. Jazeker, overal in het bestaan, in alles, klein of groot, in iedere soort zijn tekenen aanwezig van Zijn barmhartige ontzagwekkende heerschappij, waarmee Hij zichzelf laat kennen en believen. Voorzeker deze ontzagwekkendheid, barmhartigheid, bekendmaking en believing vergen en vereisen een tegemoetkoming met een brede, omvangrijke en bewuste dienaarschap, verricht met dankbetuiging en verheerlijking. Namens de bewustzijnloze, levenloze materie en de omvangrijke essentie in het bestaan kan deze taak alleen worden verricht door talloze engelen. Alleen zij kunnen in deze goddelijke Heerschappij de wijsvolle en ontzagwekkende werken representeren die overal plaatsvinden, van de aarde tot aan de sterren, onder de grond en boven de grond.

Met deze vrucht zien we bijvoorbeeld dat de schepping van de aarde en haar natuurlijke aard, die door de zielloze wetten van de filosofie wordt gezien als iets duisters en angstaanjagends, op een hechte, verlichte manier rust op de schouders van twee engelen die "Sevr" en "Hut" worden genoemd, oftewel zij hebben het onder hun toezicht. Als teken dat in de toekomst een deel van deze wereld overhandigd zal worden aan het paradijs en als steun voor deze engelen is er een hiernamaals materie, een werkelijkheid, uit het paradijs gehaald genaamd "Sahret"[27], dat dient als eeuwig fundament voor deze vergankelijke wereld. Dit is overlevert door de vroegere profeten onder "de kinderen van Israël" en tevens door "Ibn-i Abbas".

Helaas is de verheven betekenis van dit voorbeeld met de tijd door de eenvoudige mens gezien als werkelijkheid en heeft het een onwaarschijnlijke betekenis gekregen. De engelen reizen nu eenmaal ook in de grond, in het gesteente en in het centrum van de aarde zoals zij ook door de lucht reizen. Dan hebben noch de engelen en noch de aarde behoefte aan een materiële steen, vis of os om zich erop te baseren.

En omdat de aardbol, bijvoorbeeld, met net zoveel hoofden smeekbeden verricht als het aantal soorten erop aanwezig, met net zoveel tongen als het aantal individuen van die soorten en met net zoveel ledematen, bladeren en vruchten als het aantal individuen, moet er voorzeker een engel zijn aangesteld met veertigduizend hoofden en aan elk hoofd veertigduizend tongen en waarvan elke tong veertigduizend smeekbeden verricht om de ontzagwekkende maar onbewuste natuurlijke dienaarschap van de aardbol wetend en met volledig bewustzijn te vertegenwoordigen en voor te dragen aan het goddelijke hof. Dezelfde werkelijkheid is ook overlevert door de oprechte berichtgever(vzmh).

"Cebrâil" (vmh) verkondigt en onthult het meest belangrijke doel van het bestaan, de relatie tussen de mens en de Heer. "İsrâfil" (vmh) en "Azrâil" (vmh) vertegenwoordigen (alleen maar) en zien in dienaarschap toe op de goddelijke uitvoering, toebehorend aan de Heer, van het meest ontzagwekkende en angstaanjagende in de wereld der levenden: de herrijzing, het geven van leven en het ontslag middels de dood. En naast het toezien van "Mikâil" (vmh) op de voorzieningen vanuit de vrijgevigheid van de Barmhartige, de meest omvangrijke, brede en genotvolle barmhartigheid in het kader van het leven, vertegenwoordigt hij ook op bewuste wijze hun onbewuste dankbetuigingen. Het bestaan van engelen zoals deze, die aanwezig zijn in deze verbazingwekkende hoedanigheid, en de eeuwigheid van de zielen is een vereiste van het goddelijke Koninkrijk en Zijn Heerschappij. Hun aanwezigheid en de specifieke aanwezigheid bij andere groepen is net zo zeker en twijfelloos als de klaarblijkelijk heldere aanwezigheid van het Koninkrijk en de geduchtheid in het bestaan.

Jazeker, een Almachtige in absolute Verhevenheid en Schoonheid creëert vierhonderdduizend soorten levenden op deze aardbodem, schept zelfs vele levenden uit eenvoudige en afkeerwekkende materie en vrolijkt elke plek op met hen. In hun eigen taal laat Hij Zijn wonderbaarlijke kunstwerken door hen tegemoet komen met "Maasja-Allah", "Baarekallah", "Soebhanallah" en Zijn barmhartige vrijgevigheid met "Elhamdoelillah", "Wassjoekroelillah"

[25] Alle lof zij Allah.

[26] Allah staat ver boven alle gebreken.

[27] "Sahret" is een oeroude, historische steen in een heilige gebedsplaats in Jeruzalem. [de vertalers]

en "Allahoe akbar". Dan heeft Hij ook in dit grote bestaan zonder enige twijfel geschikte bewoners en geestachtigen geschapen die niet ongehoorzaam zijn, maar zich voortdurend in dienaarschap bevinden. Hij heeft de hemelen niet leeg gelaten, maar opgevrolijkt. Nog veel meer dan de verschillende soorten levenden, heeft Hij verschillende soorten engelen geschapen, opdat een deel ervan zeer klein zijnde op elke regendruppel en sneeuwvlokje naar beneden daalt om zo het kunstwerk en de barmhartigheid van Allah in hun eigen taal toe te juichen. Een ander deel ervan bestijgt elk een reizende ster om in de kosmos al reizend de grootheid, verhevenheid en geduchtheid van Zijn Heerschappij tegemoet te komen met uitingen van Zijn grootheid en eenheid om zo hun dienaarschap aan de werelden kenbaar te maken. En voor wat betreft het bestaan van de engelen en hun dienaarschap; de eensgezindheid in alle hemelse boeken en godsdiensten vanaf de tijd van Adam en de vele geloofwaardige overleveringen en verhalen door de eeuwen heen, waarin wordt gesproken over gesprekken en dialogen tussen de engelen en de mensheid, bewijzen het bestaan van de engelen en hun relatie met ons net zo sterk als het bestaan van de mensen in Amerika, die we misschien niet eens hebben gezien. Dus bekijk het nu nog maar eens. Kijk met het licht van de geloofsovertuiging naar deze tweede omvattende vrucht en proef het. Zie hoe dit het bestaan geheel en al opvrolijkt, mooier maakt, verandert in een kolossale gebedsruimte en een enorm gebedshuis. In tegenstelling tot de kille, levenloze, duistere en angstaanjagende wetenschappen en filosofie, laat het een levendig, bewustvol, verlicht, gehecht en zoet bestaan zien en laat het de gelovigen, afhankelijk van de mate van hun overtuiging, proeven van één aspect van het genot in het eeuwige leven.

Addendum: Zoals vanwege het geheim van de eenheid en de op elk individu persoonlijke verschijning van de allesomvattende eenheid van God overal in het bestaan met dezelfde kracht, dezelfde naam, dezelfde wijsheid en dezelfde kunst aanwezig is, wordt de eenheid en Zijn invloed, de schepping en Zijn heerschappij, het scheppen en Zijn verhevenheid door elk schepsel, groot of klein, verkondigd met de taal van zijn hoedanigheid. Zo ook heeft Hij overal engelen geschapen om de verheerlijking die elk schepsel onbewust met de taal van zijn daden verricht, te laten verwoorden door de engelen in dienaarschap. De engelen verrichten in geen enkel opzicht andere handelingen dan dat wat hen is opgedragen. Zij verrichten alleen een oprecht dienaarschap. Zij hebben geen enkele invloed op de schepping. Zij hebben geen enkele inmenging zonder dat hiervoor een bevel is gegeven. Ze bemiddelen niet zonder toestemming en zijn volledig onderhevig aan het geheim van het vers: *"...Zij (de engelen) zijn slechts geëerde dienaren!"*[21:26] *"...die uitvoeren wat hun is bevolen."*[66:6]